

63071

1882/1893 III

Kat. komp.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

Towarzystwa „Ochrony własności ziemskiej“

W LIMANOWEJ

za lat dwanaście

t. j. od 1 Stycznia 1882 r. do 31 Grudnia 1893 r.

Nakładem Towarzystwa „Ochrony własności ziemskiej“ w Limanowej.

W KRAKOWIE,
CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ
pod zarządem A. Szyjewskiego.

1894.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

Towarzystwa „Ochrony własności ziemskiej“

W LIMANOWEJ

za lat dwanaście

t. j. od 1^{go} Stycznia 1882 r. do 31^{go} Grudnia 1893 r.

Nakładem Towarzystwa „Ochrony własności ziemskiej“ w Limanowej.

W KRAKOWIE,
CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ
pod zarządem A. Szyjewskiego.

1894.

63021
1/10

1882/1893

Biblioteka Jagiellońska

1003308280

SPRAWOZDANIE

O ZAŁOŻENIU i CZYNNOŚCI TOWARZYSTWA.

I. Powody założenia tego Towarzystwa.

Niepomyślne stosunki właścicieli większych i mniejszych posiadłości w kraju naszym, jak to dobitnie w swojej broszurze p. Kieszkowski opisał, liczne wywłaszczenia przymusowe spowodowały do założenia Towarzystwa «Ochrony własności ziemskiej w Limanowej», celem ratowania zagrożonych wywłaszczeniem, dopomagania podupadłym a w najgorszych razach ratowania tyle, co uratowaniem być może; innym zaś okolicom podania wzoru, jak sobie pomagać można w podobnych wypadkach.

W okolicy naszej jako górzystej, ubogiej, między właścicielami większej własności, po największej części mocno obdłużonymi, mniejszej własności już to kilkoletnim nieurodzajem, już to przez Zakład kredytowy włościański zniszczonymi, do tego wobec uprzedzeń, że w kraju naszym nic udać się nie może, założenie takiej instytucji było zbyt trudnym zadaniem. Na początek też zaledwo 17 osób zawiązać się mogło w Towarzystwo z udziałami 277 złr. wynoszącymi, z późniejszą wypłatą. Z przekonaniem jednak i silną wiarą w dobry skutek, rozpoczęto czynności pod Dyrekcyą i Radą Nadzorczą Towarzystwa Zaliczkowego, już przed pięciu latami założonego w Limanowej. Początek naturalnie był trudny, a tem trudniejszy, że dla pewnych względów miejscowych Towarzystwo zamiast z poręką nieograniczoną, z poręką ograniczoną sądownie zaprotokółowane zostało. To bowiem mocno utrudniło uzyskanie w innych instytucjach odpowiedniego kredytu, i tylko Towarzystwo Zaliczkowe w Limanowej swoimi funduszami Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» zasilalo.

Przez pięć miesięcy odbywały się czynności więcej prywatnie, mianowicie po dzień 1-go Grudnia 1881 r., od którego to dnia po zaprotokółowaniu sądownem firmy Towarzystwa, czynność formalnie rozpoczętą została.

Do tego jednak czasu Towarzystwo o tyle tylko rozwinięte zostało, że:

miało już w udziałach	824 złr. 78 ct.
w funduszu rezerwowym	60 złr. — ct.
w wkładkach na rachunek bieżący	1.421 złr. 22 ct.
w zaliczkach od stron na zamawiane grunta	1.197 złr. 60 ct.
Razem	<u>3.503 złr. 60 ct.</u>

II. Rada Nadzorcza i Dyrekcya.

Struszkiewicz Władysław, jako prezes Rady Nadzorczej od r. 1882 do r. 1889.

Marynowski Mieczysław, jako wiceprezes od r. 1882 do r. 1884.

Ks. Antoni Kmietowicz, jako wiceprezes od r. 1885 do r. 1889; jako prezes od r. 1890 do r. 1893.

Józef Potocki, jako wiceprezes od r. 1891 do r. 1893.

Ks. Józef Smetana, jako wiceprezes od r. 1889 do r. 1890.

Jako członkowie Rady Nadzorczej:

Maszewski Anastazy, od r. 1882 do r. 1885.

Stanisław Mars, od r. 1882 do r. 1885.

Józef Matuziński, od r. 1882 do r. 1893.

Dr. Karol Kronenberg, od r. 1882 do r. 1889.

Kazimierz Żuławski, od r. 1882 do r. 1893.

Maryan Kwiatkowski, od r. 1882 do r. 1893.

Władysław Hajdukiewicz, od r. 1882 do r. 1889.

Zygmunt Mars, od r. 1882 do r. 1893.

Ks. Kazimierz Łazarski, od r. 1892 do r. 1893.

Marcin Byszewski, od r. 1890 do r. 1893.

Jako zastępcy:

Jan Pieniążek, od r. 1890 do r. 1892.

Ks. Józef Smetana, od r. 1882 do r. 1889.

Ks. Kazimierz Łazarski, od r. 1890 do r. 1891.

Józef Sikora, od r. 1891 do r. 1893.

Władysław Domagalski, od r. 1892 do r. 1893.

Jan Odziomek, od r. 1892 do r. 1893.

Jako członkowie Dyrekcyi:

Józef Mars, od r. 1882 do r. 1893.

Peszko Stanisław, od r. 1882 do r. 1886.

Jan Kubliński, od r. 1885.

Antoni Müller, od r. 1882 do r. 1884.

Jako zastępcy Dyrektorów:

Stanisław Mars, od r. 1882 do r. 1889.

Jan Kubliński, od r. 1890 do r. 1893.

Dr. Tadeusz Mars, od r. 1890 do r. 1892.

Rada Nadzorcza odbywała posiedzenia kwartalne a Dyrekcya tygodniowe.

Z Rady Nadzorczej wybierana była komisya rachunkowa, która sprawdzała rachunki w różnych czasach roku i przed Walnemi Zgromadzeniami.

III. Stosunki miejscowe i działalność Dyrekcji.

Niektórzy właściciele większych posiadłości albo jeszcze nie byli intabulowani, albo inni hipoteki mieli nadzwyczajnie obciążone już to wierzytelnościami realnymi, już to ekstenzyami, a niektórym już groziło wywłaszczenie. Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» chcąc ich ratować, nie mogło im wprost udzielać kredytu, bo potrzebowało fundusze swe na ten cel użyć się mające zabezpieczyć, aby zapewnić sobie możliwość tych odebrania, potrzebowało więc mieć wolne ręce do działania w każdym kierunku. Posiadłości takie dawało szacować przez rzeczoznawców przez się delegowanych, obliczało wierzytelności na podstawie wyciągów hipotecznych, rozpoznawało stan gospodarstwa, obliczało potrzebę nakładów i układało cały plan, według którego interesu przeprowadzane być mają. Jeżeli okazała się potrzeba, zapraszało wierzycieli i z tymi robiło układy, a gdy wszystko było odpowiednio przygotowane, gdy przyszło do przekonania, że z korzyścią dla właścicieli tej posiadłości interesu przeprowadzić może, mianowicie posiadłość oczyścić, uregulować i oddać mu, a w najgorszych razach przynajmniej $\frac{1}{3}$ część czy to w naturze, czy w gotówce dla niego uratować, zawierało kontrakt kupna i intabulowało się za właściciela.

Czasowo wywłaszczonym: a) udzielało zapewnień, iż posiadłość kupioną, po oczyszczeniu z długów na wysokie procenta i uregulowaniu interesów, odda mu napowrót, albo odda mu część z tej, jaką czy to w naturze, czy w gotówce uratować potrafi, a to po odebraniu poczynionych wypłat i umówionego procentu na koszt administracyjne Towarzystwa, który się ustanawiał od 2 do 5 $\frac{0}{10}$ od przyjętej ceny lub wartości majątku z oszacowania wynikłej, oraz przedstawiającego się stanu interesów;

b) czasowo wywłaszczonemu oddało tę posiadłość albo pod tytułem dzierżawy, albo administracji, z zarządem albo samodzielnie albo z dodaną mu pomocą, zawsze pod kontrolą i nadzorem Dyrekcji Towarzystwa.

Po takich przygotowaniach przystępowała Dyrekcja Towarzystwa do przeprowadzenia przez się nakreślonego, a przez Radę Nadzorczą przyjętego planu działania.

Gdy czy to większa, czy mniejsza posiadłość wystawioną była na sprzedaż przez publiczną licytację, Dyrekcji Towarzystwa staraniem było poznać stan interesów właścicieli tych posiadłości i niedopuszczać do sprzedaży, jeżeli uznało, że od wywłaszczenia, od strat możliwych uwolnić, a w najgorszym razie choć $\frac{1}{3}$ część wartości majątku dla właściciela uratować potrafi. Stosownie więc do zachodzących okoliczności, albo udzielało pożyczki na zaspokojenie wierzycieli, albo składało za nich do depozytu sądowego kaucyje, odpowiadające wysokości pretensyi, jako odpowiednią rękojmię, albo wchodziło w kupno tych posiadłości z wolnej ręki i na podstawie kupna skutecznie wypłaty.

Gdy zaś sprzedaż przez publiczną licytację uchyloną być nie mogła, stawało na tej i kupowało, i nie było jeszcze ani jednego wypadku, aby Towarzystwo przy kupnie na licytacji utrzymać się nie mogło; mimo że wyżej jak do $\frac{2}{3}$ rzeczywistej wartości, stosownie do §. 2 statutu, licytować mu nie wolno.

Po uregulowaniu tytułu własności lub prawa do objęcia pewnej posiadłości w zarząd, rozpoczynało czynność, jaka gdzie okazała się potrzebną, np. urządzało gospodarstwo rolne, zakupując i sprowadzając co dla tego było potrzebne; zaprowadzało odpowiednią administrację, wydzierżawiało, zaprowadzało księgi rachunkowe, nadzór, kontrole i t. p., zawierało

ugody z wierzycielami, skuteczniało wypłaty, porządkowało stan hipoteczny, wyrabiało pożyczki w instytucjach publicznych na spłaty długów lub ceny kupna, przeprowadzało konwersje długów, wydzielało grunta do sprzedaży i te parcelowało, przeprowadzało procesa w wypadkach spornych, przeprowadzało komasację gruntów, uwalniało z pod służebności grunta i lasy, znosiło wspólne użytkowanie ziemi (tak zwane spółnizny na przykład), to jest prawo użytkowania z ziemi przez kilku współwłaścicieli tym sposobem, iż co roku inny jeden i ten sam grunt zasiewa i zbiera, co jest pod względem produkcyjnym bardzo szkodliwe; prostowało fałszywe poglądy i na tych oparte ugody regulowało stosunki rodzinne, już to przez odpowiednie ugody, już to przez nabywanie praw jednych na rzecz drugich, skuteczniało wypłaty i t. p.

Przy przeprowadzaniu czynności, Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» oprócz interesu strony obdłużonej, którą przedsięwzięto ratować, przestrzegało również, aby uczciwi wierzyciele nie ponosili straty; pochodzenie też każdej wierzytelności badało starannie; słuszną wypłacało lub o wypłatę się ugadzało, niesłuszne oddalało, redukowało lub w obronie dłużnika przed sądami stawało. Po największej części jednak kwestye sporne tak między wierzycielami a dłużnikami, jak między rodzeństwem załatwiane bywały ugodami; a że wymiar sprawiedliwości na drodze sądowej jest zbyt kosztowny, zbyt długo się przeciągający, tem łatwiej przychodziło Towarzystwu «Ochrony własności ziemskiej» nakłonić strony do wzajemnej wyrozumiałości, zrobienia sobie wzajemnych ustępstw i zawarcia ostatecznie słusznej ugody; a tak interesa regulowały się łatwiej, a oszczędzały kosztów.

Przedewszystkiem zaś Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» miało na uwadze dobro publiczne naszego kraju i starania czyniło, aby różne inne cele dla dobra tego osiągnięte być mogły. Mianowicie przestrzegało, aby ziemia nie przechodziła w posiadanie żywołu obcego, a nieprzychylnego narodowości polskiej; starało się, aby właściciele większych posiadłości odsprzedawali grunta odległe, mało lub wcale nieużyteczne, właścicielom mniejszej posiadłości, aby z tych większe korzyści mogły być otrzymane; posiadłości wiejskie małe mogły się zwiększać, komasować, dawać odpowiednie zatrudnienie i potrzebne wyżywienie familiom na tych osiadłym.

Z włościanami podupadłymi, zadłużonymi, często zagrożonymi wywłaszczeniem, postępowało się podobnie jak z właścicielami większych posiadłości, to jest wchodziło się w kupno gospodarstwa, czy to z wolnej ręki, czy na publicznej licytacji, a wywłaszczonemu wypuszczało się w dzierżawę i t. p. Stosunkowo jednak z włościanami ten rodzaj zabezpieczenia funduszów Towarzystwa mniej okazywał się potrzebnym, bo za pożyczki na cele powyż wyrażone poręczało dwóch innych odpowiedzialnych gospodarzy. Pożyczający poddawał się radzie, nadzorowi i kontroli ręcycieli, z tymi wspólnie za pożyczone pieniądze kupował zboże, bydło, wypłacał długi, z ich doradą urządził się w domu, prowadził gospodarstwo i t. p. Ci ręcyciele czuwali, aby nie zmarnował funduszów i wypłacał raty zaciągniętej pożyczki, a w razach niestosowania się, niedopełniania zobowiązań, zawiadamiali Dyrekcyę Towarzystwa, celem przedsięwzięcia odpowiednich środków zaradczych. Sposób tego rodzaju postępowania okazał się zupełnie praktycznym. Zakupna ziemi przez włościan po największej części odbywały się za pośrednictwem Towarzystwa «Ochrony własności ziemskiej», za opłatą 2⁰/₀ od ceny kupna i takich paręset przeprowadzonych zostało. Towarzystwo bowiem przekonywało się o stanie interesów sprzedawcy, badało tytuł posiadania, stan hipoteczny i t. p.; dokładało

starań, aby pertraktacye po zmarłych były przeprowadzone, wydawane dekreta dziedzictwa, oczyszczone hipoteki i inne przeszkody usuwało, tymczasem zaś zawierały się umowy we formie punktów przedugodnych, a zadatki, albo całe ceny kupna składane bywały w kasie Towarzystwa na czas, dopóki wszelkie przeszkody nie zostały usunięte, dopóki kontrakt formalny spisany nie został i dopóki nie nastąpiło oddanie fizycznego posiadania. Zaszło bowiem już dużo wypadków, iż włościanom, którzy kupowali grunta bez przekonania się o stanie hipotecznym, prawie własności, grunta te, już to z powodu dobrowolnych zmian posiadacza, już przymusowych wywłaszczeń, odbierano, albo do powtórnego płacenia ceny kupna przymuszano ich.

Obok tego udzielane bywały różne pouczenia, np. że odpis kontraktu przed ośmiu dniami urzędowi podatkowemu przedłożyć należy, aby uniknąć kary. Jeżeli własność posiadłości nieruchomości przenoszona jest raz powtórny w przeciągu lat kilku, jaki się należy opust podatkowy i jakie potrzeba na to dowody przedłożyć. Jeżeli przy kupnie majątku nieruchomości kupiony jest i ruchomy, że należy wartość tego od ceny kupna odtrącić, lub odtrącenia domagać się, bo ten tylko pod opłatę stempla II skali przypada i t. p.; a najczęściej formalności te samo Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» przeprowadzało, a w razie wymiaru niesprawiedliwego wносиło rekursa.

Trafiały się też wypadki nadzwyczajne, które usuwać należało, jeden więc z takich, jako charakterystyczny przytaczamy.

Przed 30 laty, gdy podział gospodarstw tylko za zezwoleniem starostw był możliwy, a wystaranie się o to było mozolne i kosztowne, a czasem i niemożliwe, pisarze pokątni radzić poczęli, jakby to prawo przy spisaniu kontraktów obejść można, a wniosek przez jednego zrobiony i w sposób następujący umotywowany, przyjęty i zastosowany przez nich został.

«Usprzedawać części gospodarstw nie wolno, ale wolno sprzedać całe gospodarstwo, a z tego część sobie wymówić do śmierci, że zaś śmierć była, jest i wiecznemi czasy będzie na świecie — zatem wymowa do śmierci znaczyć będzie to samo, co wiecznemi czasy». Na podstawie też tej teoryi w dwudziestu kilku gminach naszego powiatu spisali paręset ugód sprzedaży z takimi wymowami. Te wymowy były dalej dzielone i odstępywane innym, z prawem do śmierci, po zmarłych sprzedawcach pozostałe rodzeństwo odbierało te wymowy w posiadanie i między siebie dzielili i t. d.

Między niektórymi włościanami takie pojmowanie rzeczy utrzymało się długo, później jednak z tego tytułu powstawały procesa. O ile więc nadarzała się sposobność, Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» odpowiednimi ugodami i deklaracyami to prostowało, aby uchronić od procesów, kosztów i innych smutnych następstw.

W powiecie naszym było zadłużonych wiejskich gospodarstw wyżej 360 w Zakładzie kredytowym włościańskim; że zaś jednego gospodarstwa bywają właścicielami po dwie i więcej familij, co najmniej 700 familij zadłużonych było; pretensye Zakładu kredytowego włościańskiego wynosiły wyżej 195.000 zhr.

Te nieszczęśliwe ofiary wyzyskiwane różnemi bezprzykładnemi sposobami, doprowadzone zostały do tego stopnia, iż część zwątpiła o możności wypłacenia się, część płacić przestała, część zaś tak została zrujnowana, że już nic płacić nie mogła, z małemi więc wyjątkami ogół zagrożony został wywłaszczeniem z ojcowizny.

Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» i nad tymi rozciągnęło swoją opiekę, stawalo na terminach w sądach i wykazywało niesłuszność pewnych pretensyi przez agentów Zakładu kredytowego włościańskiego stawianych, wykazywało nadużycia — domagało się redukcji procentów, czasami składało do depozytu sądowego odpowiednie kaucye, prowadziło procesa i udawało mu się wyjednywać doniosłe ulgi pod każdym względem, a stosownie do orzeczeń sądowych uskuteczniało za tych wypłaty i t. p.

Następnie zawarto umowę z Dyrekcją Zakładu kredytowego włościańskiego, mocą której, uskuteczniający spłaty całych długów, lub które Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» konwertowało, doznawali znacznej ulgi w procentach; a gdy Zakład ten został zamknięty, gdy wartość listów zastawnych tego Zakładu spadła, gdy Komitet likwidacyjny tego Zakładu porobił znaczne ustępstwa dla wypłacających się dłużników, Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» tyle wypłat i konwersyi przeprowadziło, że tylko kilka jeszcze pozostaje i to gdzie po zmarłych nie zostały pertraktacye wykończone lub zostają w procesie, z egzekwowanych zaś nikt wywłaszczonym nie został, a niżej załączone wykazy szczegółowe, dokładniej działalność Towarzystwa wykażą.

IV. Otrzymane i użyte fundusze.

Oprócz funduszków z Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowej i zaraz udzielonego kredytu przez Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, otrzymywano kredyt przez eskont wekslowy w Towarzystwie wzajemnego kredytu w Krakowie, w Galicyjskiej Kasie Oszczędności we Lwowie, w Banku krajowym, w Kasie Oszczędności Tarnowskiej, w miejskiej Kasie Oszczędności w Bochni, w Powiatowej Kasie Oszczędności w Bochni, w Filii Banku austro-węgierskiego. Zbierany był fundusz od Członków Towarzystwa na udziały, na fundusz rezerwowy, składane fundusze na rachunek bieżący i do depozytu, a z tych celem bronienia od wywłaszczeń przymusowych, podniesienia gospodarstw, oraz w różnych celach wyż przytoczonych:

w roku	wypłacono	odebrano
1882	39.434 złr. 70 ct.	33.332 złr. 65 ct.
1883	79.261 » 47 »	40.912 » 05 »
1884	150.066 » 78 »	145.314 » 60 »
1885	60.822 » 84 »	53.231 » 28 »
1886	49.174 » 76 »	54.791 » 99 »
1887	56.723 » 70 »	54.752 » 67 »
1888	71.812 » 12 »	70.220 » 09 »
1889	94.127 » 24 »	88.088 » 60 »
1890	185.942 » 25 »	172.042 » 14 »
1891	109.214 » 40 »	107.441 » 52 »
1892	149.685 » 28 »	103.514 » 80 »
1893	175.145 » 66 »	182.523 » 91 »
Razem	1,221.411 złr. 20 ct.	Razem 1,106.165 złr. 30 ct.
Pozostało do odebrania		115.245 złr. 90 ct.

Mianowicie:

Z 5-ciu większych własności (dóbr)	65.931 złr. 52 ct.
Z mniejszych posiadłości (włóśc.)	14.042 » 26 »
Z pożyczek-niedopłat do cen kupna	35.372 » 06 »
Razem jak wyżej	115.245 złr. 70 ct.

V. O funduszu zapomogi pogorzałych.

W razie pogorzeli, włościanin nie tylko pożyczki w Towarzystwie otrzymanej nie był w stanie wypłacać, ale na odbudowanie spalonego domu, gdy w Towarzystwie nie otrzymał dodatkowej pożyczki, pożyczał u lichwiarzy, którzy wysokimi procentami i sposobami różnemi wyzyskującami doprowadzali do wywłaszczenia z ojczystej ziemi.

To więc spowodowało do zaprowadzenia tak zwanego funduszu zapomogi dla pogorzałych członków Towarzystwa Zaliczkowego i Towarzystwa «Ochrony własności ziemskiej», którzy się w żadnej instytucji od ognia nie zabezpieczają. Każdy z tych składa do funduszu zapomogi rocznie 50 ct., a nabywa prawa do zapomogi w razie pogorzeli do wysokości 100 złr., gdy w tej lub w wyższej wysokości poszkodowany został. W razie szkody mniejszej, do wysokości poniesionej szkody. Temi udzielaniami zapomogami, zapobieżono bardzo wielu smutnym następstwom. Przy zwyczaju bowiem, że dwory i sąsiedzi włościanie udzielają pomocy pogorzałemu do odbudowania się, ale tylko w materiałach budowlanych, zapomogą 100 złr. w gotówce, spalone zabudowanie odbudować może.

Fundusz zapomogi pogorzałych zaprowadzony został w r. 1883. Przez upłynione lat 10 złożyli członkowie towarzystw 5.676 złr.

Z tych wypłacono:

20-stu pogorzałym po 100 złr.	2.000 złr.
15 podług wysokości szkody	850 »
razem	2.850 złr.
pozostało więc	2.826 »

a z tego okazuje się, że gdyby byli płacili zamiast po 50 ct., tylko po 25 ct. rocznie, zebrany fundusz byłby wystarczył na udzielane zapomogi i pozostałoby 23 złr., mianowicie:

VI. Wykaz odbieranych wkładek i wypłaconej zapomogi.

	Wypłacono		Złożono	
	zlr.	ct.	zlr.	ct.
W roku 1884 złożyli po 50 ct., razem			862	37
Wypłacono Sikoniowi Janowi	62	—		
W roku 1885 złożyli			639	53
Wypłacono Malarzowi Janowi	100	—		
» Mamakowi	54	50		
» Ciule Izidorowi	100	—		
Do przeniesienia	316	50	1501	90

	Wypłacono		Złożono	
	złr.	ct.	złr.	ct.
Z przeniesienia	316	50	1501	90
W roku 1886 złożyli			669	90
Wypłacono Janikowi Markowi	20	—		
» Koziarskiemu Władysławowi	50	—		
» Nawieśniakowi	100	—		
W roku 1887 złożyli			644	55
Wypłacono Trzupkowi Sebastyanowi	100	—		
» Młynarczykowi Antoniemu	100	—		
» Krajewskiemu Janowi	100	—		
» Dudzikowi	55	—		
» Królikowskiemu Józefowi	100	—		
» Juszkiewiczowi Stanisławowi	100	—		
» Białoniowi Janowi	100	—		
W roku 1888 złożyli			595	01
Wypłacono Śwince Szymonowi	100	—		
» Smoleniowi Wojciechowi	100	—		
W roku 1889 złożyli			602	27
Wypłacono Czopowi Mikołajowi	100	—		
» Wielosze Józefowi	50	—		
» Katarzynie Dąbrowskiej	100	—		
» Jędrzejkowi Michałowi	100	—		
» Dudkowi Józefowi	100	—		
W roku 1890 złożyli			472	—
Wypłacono Palaczowi Dominikowi	100	—		
» Łabuszowi Piotrowi	100	—		
» Stożkowi Wojciechowi	100	—		
» Krzakowi Wojciechowi	100	—		
W roku 1891 złożyli			471	—
Wypłacono Dudkowi Józefowi	100	—		
» Kłagowi Janowi	100	—		
W roku 1892 złożyli			259	62
Wypłacono Olesiowi Wojciechowi	23	—		
» Wojtowiczowi Józefowi	50	—		
» Kaufer Joelowi	20	—		
» Karczmarczykowi	80	—		
W roku 1893 złożyli			474	88
Wypłacono Palaczowi Dominikowi	100	—		
» Kozik Reginie	100	—		
» Piekarczykowi Onufremu	100	—		
Razem	2864	50	5691	13

Porównanie:

złożono . . . . . 5.691 złr. 13 ct.
wypłacono . . . . . 2.864 » 50 »
pozostaje więc . . . . . 2.826 złr. 63 ct.

Że zaś ten fundusz nie odstręcza zamożniejszych włościan od ubezpieczenia się w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, jak to przypuszczano, ale owszem zachęca, przekonać się każdy może, przejrząwszy i porównawszy u p. Agenta w Limanowej, ilu się ubezpieczało włościan przed r. 1883, a ilu się ubezpiecza po r. 1883, przekona się, że co najmniej 10 razy więcej, że gdy do r. 1883 Towarzystwo ani jednego członka nie ubezpieczało, obecnie ubezpiecza kilkudziesięciu — police w kasie swojej przechowuje.

VII. Co do otrzymywanych zgłoszeń.

Oprócz licznych włościan, zgłosiło się właścicieli dóbr w tych 12 latach 27, z tych 15 podjęło się Towarzystwo uregulować interesa, a 12 odmówiło, mianowicie: 7 którzy żądali, aby ich całe lub część dóbr parcelować, 5 którzy prosili o odpowiednią pomoc w ratowaniu ich od wywłaszczenia, a to z powodu pierwszym 7, bo celem Towarzystwa naszego jest bronić od wywłaszczeń przymusowych, a nie wywłaszczanie przez parcelacye dobrowolne. Praktykowana zaś u nas parcelacya ziemi mniej użytecznej, w niektórych wypadkach nie jest celem Towarzystwa, ale tylko nieodzownym środkiem. Innym 5 odmówiła z powodu dużej odległości od siedziby Towarzystwa, bo przekonanie Dyrekcyi Towarzystwa jest: że skuteczna działalność w podobnych wypadkach jest możliwą tylko nie za pośrednictwem płatnych urzędników, ale za pośrednictwem tego samego obywatela, którego się ratuje przy odpowiednich zarządzeniach, odpowiednim nadzorze i kontroli. Potrzeba więc dobrze poznać tego obywatela z usposobienia, charakteru, potrzeb, nawyknień, otoczenia, potrzeba poznać nie tylko jego hipoteczne zobowiązania ale i prywatne, potrzeba znać stosunki miejscowe. Aby mieć przekonanie, jak jest szkodliwym znoszenie posiadłości dworskich nie tylko pod względem politycznym i ekonomicznym dla kraju, ale i dla samych włościan, chociaż doszli do posiadania znacznej przestrzeni ziemi, dość porównać miejscowości te, gdzie nie było dworów lub dwory poznoszono, z miejscowościami, gdzie się jeszcze dwory utrzymały; a gdy w pierwszych zobaczymy nędzę, liczne wychodźstwo za zarobkiem w dalekie miejscowości i po za morza, gdy w pierwszych znajdziemy dużo matek z dziećmi opuszczonych przez wychodźców w największej nędzy, to tam, gdzie jeszcze są dwory, jest większa zamożność, bo włościanie mają zarobek na miejscu i nie potrzebują opuszczać żon i dzieci, wychodząc za zarobkiem, z kądem często więcej nie wracają.

VIII. Przeprowadzane czynności w większych posiadłościach (dobra).

1. Mahowica, posiadłość większa, należała w $\frac{1}{6}$ do P. S., w $\frac{1}{6}$ do P. P., a w jednej szóstej ($\frac{1}{6}$) do sukcesorów po śp. K. Przez kilkoletnią administracyę p. S. przyszło do tego, że zabudowania dworskie zawaliły się, grunta za zaległe podatki c. k. Starostwo wydzierżawiło włościanom; właściciele więc przez kilka lat nie mieli żadnego prawie dochodu.

Nim Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» podjęło się uregulować te interesa, dało tę posiadłość oszacować przez rzeczoznawców, którzy wykazali wartość:

w roli	3.600 złr.
w łąkach	500 »
do przeniesienia	4.100 złr.

z przeniesienia	4.100 złr.
w pastwiskach	600 »
w lesie	2.000 »
w prawie propinacyi	300 »
w zabudowaniach	100 »
Razem	<u>7.100 złr.</u>

Następnie zawarto kontrakt z panią S. o kupno jej $\frac{1}{6}$ za 2.500 złr. i udzielono jej zapewnienie, że po nabyciu $\frac{1}{6}$ od p. P. i $\frac{1}{6}$ od sukcesorów K. na jej rachunek, oraz po zrobionej ugodzie z gminą o służebności lasowe, grunta będą rozparcelowane i rozsprzedane, a z otrzymanych funduszków ze sprzedaży i po potrąceniu z tych wypłat i zaliczek przez Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» skutecznie, oraz 5 proc. od wartości z oszacowania wynikłych, resztę pozostałą jej wypłaci.

Z panią P. stanęła ugoda, którą oddano jej kilkanaście morgów gruntu na własność wartości 900 złr. i dopłacono gotówką 300 złr.

Według ugody z opiekunem sukcesorów K., złożono na tych do depozytu sądowego 1000 złr., a na ręce opiekuna wypłacono 156 złr. 89 ct. Gminie według ugody za wszelkie służebnictwa w lesie i na gruntach, wydzielono część lasu około 9 morgów wartości 480 złr. A pod dniem 1 lipca 1884 r. wypadł rachunek następujący:

ze sprzedaży gruntów otrzymano	8.649 złr. 23 ct.
grunta oddane p. P.	900 » — »
i lasu morgów za służebności	480 » — »
za zniesienie propinacyi	415 » 89 »
Razem	<u>9.065 złr. 12 ct.</u>
a że oszacowana była ta posiadłość na	7.100 » — »
rozsprzedano drożej o	<u>1.965 złr. 12 ct.</u>

Z otrzymanych 9.065 złr. 12 ct. wypłacono:

podatki zaległe	612 złr. 18 ct.
różne koszta i podatek od przeniesienia własności	446 » 24 »
3 proc. Towarzystwu	270 » — »
pani P.	300 » — »
sukcesorom Kleefeldów	1.156 » 89 »
pani S. resztę	5.739 » 31 »
Razem	<u>9.065 złr. 12 ct.</u>

2. Posiadłość części **Siekierczyny** «Pęgowszczyzna» zwana, oddzielny korpus tabularny stanowiąca, przestrzeni około 250 morgów, lecz po usprzedaży w różnych czasach przez właściciela rzeczonyj części, pozostawało morgów 185, sążni 1.513, oszacowane przez rzeczoznawców na 11.633 złr.

Właściciele tej posiadłości tak podupadli, że pozbawieni zostali nasienia do siewu, bydła roboczego i t. p., grunta częścią większą leżały odłogiem, częścią obsiewali i zbierali włościanie za lichem wynagrodzeniem.

Fundusz na życie czerpany był z lasu, a gdy w tym drzewa zabrakło, wyrębiska sprzedawane były za ceny, jakie kto ofiarował, tak, że morga zeszła na 15 złr.

Nie były też od lat wielu opłacone podatki, a Towarzystwo kredytowe ziemskie za dług hipoteczny 4.500 złr. i od kilku lat zaległe raty zmuszone było w drodze egzekucyjnej sprzedaż tej posiadłości ogłosić.

Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej», gdy po przeprowadzeniu oszacowania przyszło do przekonania, że jeszcze z tego majątku co najmniej $\frac{1}{3}$ dla właścicieli uratować potrafi, zawarło kontrakt kupna, a po zaprowadzeniu zasiewów, przy kupnie potrzebnego była roboczego i t. d., oddało tę posiadłość w administrację poprzednim właścicielom pod odpowiednim nadzorem i kontrolą.

Po ogłoszeniu sprzedaży wyrębisk lasowych i odległego gruntu około 20 morgów, tyle znalazło się kupieli i z taką chęcią kupna, że za wyrębiska lasowe, dawniej po 20 złr. sprzedawane, płacili wyżej 60 złr., za morgę gruntu najgorszego wyżej 100 złr.

Z rozsprzedaży więc około 70 morgów wyrębisk i około 20 morgów gruntu, zebrany został fundusz wystarczający na spłatę całej należności Towarzystwa kredytowego ziemskiego, wszystkich zaległych podatków, pokrycie wypłat, na zaprowadzenie gospodarstwa i drobnych długów prywatnych, a dawniejszym właścicielom oddać było można folwark z gruntem około 70 morgów, lasu około 20 morgów i propinację bez żadnego długu. Zaszły jednak inne wypadki, które zmianę planu spowodowały, mianowicie: słabość p. T. i śmierć jego żony, domaganie się rodziny, aby ojciec gospodarzyć przestał, przy nich zamieszkał, a to, co z rozsprzedaży uzyskać może, między nich rozdzielił.

Po rozparcelowaniu więc reszty i rozsprzedaży, rachunek po dzień 1 lipca b. r. wypadł następujący:

Towarzystwo z rozsprzedaży gruntów odebrało	12.132 złr. 76 ct.
p. T. odebrał bezpośrednio od kupieli za grunta	2.000 » — »
Razem	<u>15.133 złr. 76 ct.</u>
a że oszacowany został wspomniany majątek na	11.633 » — »
uzyskano więcej o	3.500 złr. 76 ct.
z otrzymanych wypłacono zaległe podatki	753 » 87 »
resztę należności Towarzystwu kredyt. ziem.	1.070 » — »
długi prywatne	1.244 » 74 »
5 prc. Towarzystwu	482 » 83 »
gotówką państwu T.	6.656 » 26 »
Towarzystwu kredyt. ziem.	4.719 » 51 »
Razem	<u>15.133 złr. 76 ct.</u>

3. Folwark w **Pryszowy**, oddzielny korpus tabularny, stanowiący własność $\frac{3}{6}$ p. Karola M., a $\frac{1}{6}$ p. Emila G. w objętości:

ogrodu	mórg —	sążni 1.042□
łąk	» 10	» 1.060□
roli	» 46	» 34□
pastwiska	» 04	» 632□
lasu	» 29	» 1.143□
droga		» 1.441□
Razem	mórg 92	sążni 352□

administrowany przez p. Emila G. zupełnie podupadł, a gdy ani podatki, ani raty Towarzystwa kredytowego ziemskiego przez lat kilka płacone nie były, a p. M. Karol ze swoich $\frac{5}{6}$ części żadnego dochodu nie miał, powstały między nimi spory i procesa. Nareszcie p. M. zażądał od p. G., aby ten kupił od niego $\frac{5}{6}$ i zapłacił mu 3.500 złr., albo przyjął od niego 700 złr. nie wchodząc w to, jakie na tej posiadłości ciążyą długi lub zaległości podatkowe. Gdy p. G. nie miał funduszu na spłatę p. M., a przyjąć 700 złr. nie chciał, Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» na prośbę p. G. o pośredniczenie i pomoc, dało oszacować tę posiadłość przez rzeczoznawców, którzy wykazali wartość 7.580 złr.

A gdy przyszło do przekonania, że więcej uzyskać może dla p. G., zaprosiło tak p. M. jak i p. G. do siebie. Ci zawarli w ten sposób między sobą ugodę, iż p. M. przyjmuje od Towarzystwa za swoje $\frac{5}{6}$ części 3.154 złr., a co po rozparcelowaniu, rozsprzedaży i dokonaniu wszelkich wypłat zostanie, otrzyma p. G. Zrobiony został kontrakt kupna na rzecz Towarzystwa «Ochrony własności ziemskiej» i wypłata rzeczonych 3.154 złr. p. M. nastąpiła.

Zaś p. G. ustanowiony został administratorem tej posiadłości, na czas, dopóki rozparcelowanie i rozsprzedaż przeprowadzoną nie zostanie.

Wynik tej czynności z dniem 24 kwietnia 1884 był następujący:

za grunta rozparcelowane i rozsprzedane	
wraz z propinacją otrzymano	10.253 złr. 89 ct.
a że oszacowany był na	7.580 » — »
	<hr/>
drożej sprzedano o	2.673 złr. — ct.

Wydatki:

P. M. przy kontrakcie kupna	3.154 złr. 65 ct.
(ponieważ opuścił 80 złr.)	
Podatki zaległe	521 » 31 »
Raty Towarzystwa kredyt. ziemskiego o	417 » 60 »
5 prc. Towarzystwu	510 » — »
Różne koszta	127 » 99 »
Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu	1.582 » 79 »
Drobne długi	278 » 24 »
P. G. wypłacono	3.661 » 31 »
	<hr/>
Razem jak wyżej	10.253 złr. 89 ct.

Tym sposobem p. G. za $\frac{1}{6}$ otrzymał 3.661 złr. 31 ct., gdy p. M. za $\frac{5}{6}$ tylko 3.154 złr. 65 ct., a tej różnicy była przyczyna, że p. M. nie chciał poczekać aż parcelacya i rozsprzedaż nastąpi, chciał zaraz dostać pieniądze, bo nie przypuszczał, aby Towarzystwo tak korzystnie interes przeprowadziło; zaś p. G. spuścił się na działalność Towarzystwa «Ochrony własności ziemskiej» i czekał na to, co dla niego zrobione być potrafi.

4. Dobra **Kamionna** z przyległością **Pasierbiec** w powiecie Bocheńskim, rozległości 904 morgi, 1.459 kwadratowych sążni, własność sukcesorów, po śp. O. Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» kupiło na publicznej licytacji w sądzie krajowym w Krakowie za 20.000 złr.

Według oszacowania przez rzeczoznawców dobra te przedstawiały wartość 62.975 złr. Celem otrzymania funduszu na wypłatę ceny kupna, rozparcelowano i rozsprzedano najodle-

glejszego i mocno wyciętego lasu w Pasierbcu morgów 139 i otrzymano za to 9.658 złr. 94 ct.
z Towarzystwa kredytowego ziemskiego pożyczono . . . . . 14.600 » — »
Razem . . . . . 24.258 złr. 94 ct.

Uskuteczono wypłaty:

Cena kupna wraz z procentami	21.000 złr. 73 ct.
Oszacowanie	40 » 84 »
Ubezpieczenie od ognia	36 » 71 »
Pomiar lasu do sprzedaży	47 » 15 »
Podatki i taksy od przeniesienia tytułu własności	1.449 » 84 »
Koszta stempli i adwokackie	278 » 08 »
3 ⁰ / ₀ Towarzystwu na koszta administracyi	600 » — »
Bankowi krajowemu procent od zaliczonych na wy- płatę ceny kupna nim podniesiono z Towarzy- stwa kredytowego ziemskiego i prowizya	240 » 45 »
I. ratę Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu	384 » 40 »
Gotówką	184 » 74 »
Razem	24.258 złr. 94 ct.

Następnie spisany został kontrakt, którym oddane zostały dobra te p. O. na wy-
łączną własność.

Jaką zaś korzyść ta familia odniosła przez działalność Towarzystwa »Ochrony wła-
sności ziemskiej«, najlepiej cyfry powyższego zestawienia okazują.

5. Dobra **Grajów** i dobra **Krasne** były własnością jednych właścicieli pp. K., za-
ciągane więc przez tych pożyczki od różnych wierzycieli, hipotekowane były tak na dobrach
Grajów jak i na dobrach Krasne. Dobra Krasne zostały sprzedane p. J., który przejął wszystkie
długi i do ceny kupna dopłacił złr. 2000. Ponieważ p. J. długów nie płacił, nietylko więc
te bardzo wzrosły — ale wierzyciele wystawili na sprzedaż w drodze licytacji sądowej.

Wobec tego pp. K. zagrożeni zostali możliwemi wielkimi stratami, bo wszystkie
długi, jakieby spadły przy sprzedaży Grajowa, byłyby egzekwowane na Krasnem.

Na prośbę więc pp. K. Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej« stanęło na
licytacyi i dobra, które pp. K. sprzedawało za złr. 22.000, kupiło za złr. 14.000, a że przez
lat 3, nim odebrało posiadanie fizyczne, płaciło procenta, podatki i t. p., kosztowały w roku
1892 razem złr. 18.837.

W roku 1893 usprzedano gruntu i karczmę za	1.000 złr.
Pozostaje do odebrania za zniesione prawo propinac.	700 złr.
Resztę gruntu sprzedano p. M. za	18.500 złr.
Razem	20.200 złr.

Pozostaje 1363 złr. zapisane na dobro pp. K.

6. Dobra **Gierowa**. Gdy dobra te były szacowane celem wystawienia na sprzedaż
w drodze egzekucyjnej przez wierzycieli, a po zbadaniu stanu hipotecznego przekonałszy
się, że na tych ciężące długi $\frac{2}{3}$ wartość tych przechodzą, do tego różne zawikłania proce-
sowe, w kupno tych dóbr nie wchodziło Towarzystwo, ale na podstawie pełnomocnictwa
starania były robione, aby co można dla właścicieli uratować, i o tyle się udało, że nabywca

na licytacji wywłaszczonym pozostawił mieszkanie, dał odpowiednią ordynaryę na życie przez jeden rok i wypłacił im zhr. 3000 a Towarzystwu prowizyi 2⁰/₀.

7. Dobra **Koszary i Bałażówka**. Czwooro sukcesorów otrzymało dobra Łososina i drugie Koszary z Bałażówką.

Przy podziale oszacowane na	zhr. 70.000
Że na tych ciężyło długów	zhr. 30.000
Pozostawało do rozdziału	zhr. 40.000
Każdemu z sukcesorów po	zhr. 10.000

Najstarszy więc z sukcesorów objął majątek na własność, obowiązując się 3 sukcesorom spłacić	zhr. 30.000
a że długi wynosiły	zhr. 30.000
miał więc ciężarów	zhr. 60.000

Gdy z tych długów wypłacił tylko 10.000 zhr. a reszty wypłacić nie był w stanie, odsprzedał dobra Koszary i Bałażówka Towarzystwu pod warunkiem, że Towarzystwo rozparceluje i rozsprzeda grunta najgorsze, drzewo z lasu odbierze, wynagrodzenie za zniesione prawo propinacyjne, a otrzymanemi funduszami wypłaci długi i napowrót odda mu te dobra. Rezultat okazał się następujący: grunta gorsze dóbr Koszar z przyległościami Bałażówka uwolnione z pod zastawu hipotecznego Galic. Tow. Kredytowego ziemskiego w przestrzeni około 150 mórg i te rozsprzedane zostały za . . . . .

za sprzedane drzewo otrzymano	zhr. 11.804
za zniesione prawo propinacyjne	zhr. 2.913
Razem	zhr. 37.982

Z tych wypłacono Galic. Tow. Kredytowemu ziemskiemu na kapitał	zhr. 5.000
Zaległych i bieżących rat	zhr. 4.500
Towarzystwu 2 ⁰ / ₀	zhr. 759
Zaległe podatki i różne inne długi i procenta od tych	zhr. 3.205
Dwie schedy	zhr. 20.000
i gotówkę właścicielowi	zhr. 4.518
Razem	zhr. 37.982

Dobra te oddane zostały napowrót z wierzytelnością Gal. Tow. Kredytowego ziemskiego 10.000 zhr., a że następnego roku sprzedał te dobra za zhr. 55.000 — z tego wypada, że zamiast otrzymać za 2 schedy 20.000 zhr., otrzymał 48.000 zhr., czyli 28.000 zhr. więcej.

8. Dobra **Piekielek**, własność żyda Blaugrunnda, propinatora z Limanowej, który sam nie gospodarzył, ale z gruntów część pozostawiał włościanom za pobrane od nich pieniądze, część zaś im wydierżawiał za kaucyami. Dobra te były obdłużone różnemi wierzytelnościami a propinacya i około 30 morgów były wydierżawione na lat 90 z kaucyą 5.000 zhr. zahipotekowaną. Aby więc interesa te uregulować, a głównie zapewnić 23 włościanom fundusze, na kupno gruntu żydowi poskładane — Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej w Limanowej weszło w kupno tych dóbr. Z żydem Herszem, dzierżawcą 90cio letnim gruntów i propinacyi, zawarło ugodę, którą odstąpiono mu na własność grunta i propinacyę

za cenę odpowiadającą kaucyi 5.000 złr., a on dał deklarację ekstabulacyjną z kontraktu dzierżawy i kaucyi 5.000 złr.

Z włościanami, którzy już byli w posiadaniu gruntów, pozawierano odpowiednie kontrakta, którymi rzeczzone grunta na własność ich przeszły. Reszta gruntów została rozparcelowana i rozsprzedana tak, że tylko pozostało kilkanaście morgów lasu na szczytach gór, małej bardzo wartości, te więc sukcesorom Blaugrunda zostaną w r. b. na własność oddane, jeżeli kto nie kupi.

Otrzymanymi funduszami powypłacano długi a resztę Blaugrund otrzymał.

Rachunek zaś wypadł następujący:

Przychód za sprzedane grunta	21.498 złr. — ct.
Za zniesienie propinacyi	2.095 « 63 «
Razem	<u>23.593 złr. 63 ct.</u>
A że oszacowany był na	15.000 « — «
Więcej otrzymano	<u>8.593 złr. 63 ct.</u>

Z otrzymanych 23.593 złr. 63 ct.

wypłacono długów	8.650 złr. — ct.
Należytość skarbową od przeniesienia tytułu własności	667 « 50 «
3 ^o / _o prowizyi dla Towarzystwa	690 « — «
Różne koszta	130 « — «
Otrzymał gotówką	<u>13.456 « 13 «</u>
Razem	<u>23.593 złr. 63 ct.</u>

9. Dobra Szyk i Stare Rybie od lat blisko 200 były w posiadaniu rodziny P. P. Z. i przechodziły ze starszej na młodszą generację. Z sukcesorów jeden czasem spłacał inne rodzeństwo i utrzymywał się przy całych dobrach — albo dzielił się ziemią i następnie odsprzedawali jeden drugiemu, a w przeciągu tego czasu zaciągali różne pożyczki, zabezpieczali różne kaucye, robili różne zapisy, legata i t. d., i dozwolali to wszystko hipotekować, to znowu wierzyciele hipotekowali niepłacone procenta, koszta procesowe, skarb różne należności za przenoszenie tytułów własności, za zaległe podatki i t. p. A choć bardzo dużo z tych zostało popłaconych, ani ekstabulowane nie były, ani nawet odszukać nie można było jakichkolwiek pokwitowań na uskutecznione wypłaty. Stan więc ciężarów hipotecznych tak był wielki, że wyciągu hipotecznego stan ciężarów obejmował kilkanaście arkuszy.

W tym stanie odziedziczył dobra te p. Ż. przed 70 laty. W tym stanie pozostawił swoim sześciu sukcesorom, z których każdy jako współwłaściciel w równej $\frac{1}{6}$ zahipotekowany został. Sześciu sukcesorów a następnie sześć familij nie mogli razem gospodarować, a żadnego nie było tak zamożnego, aby innych mógł spłacić, rozdzielili więc wszystkie grunta na 6 części, a choć hipotecznie ten rozdział nie nastąpił, każdy uważał się za wyłącznego właściciela otrzymanego kawałka ziemi i tą jakby wyłączną własnością rozporządzał, już-to odsprzedając całą swoją część — już-to z tej usprzedając pewne części włościanom. Po śmierci niektórych część hipoteczna przechodziła na własność kilkorga rodzeństwa i tak się rozdrabniała, że powstawali współwłaścicielami tych dwóch Siewierskich po $\frac{1}{336}$, Juszkowicz $\frac{1}{672}$, to jest nie całej jednej morgi ziemi. W miarę zmian osób między współwłaścicielami

każda część osobno była obdłużona różnemi wierzytelnościami, należytościami skarbowemi, ewikcyami, kosztami procesowemi, cenami nabycia i t. p.

Do tego zaszły różne pomyłki przy zaprowadzaniu nowych ksiąg gruntowych i przenoszenia do tychże starych różnych pozycyj, a to wierzytelności ciężące na całych dobrach zapisano na częściach tych dóbr, lub wierzytelności ciężące na pewnej części rozciągnęły na całe dobra, a że o sprostowanie we właściwym czasie nikt się nie postarał, późniejsze próby o sprostowanie sąd bez skutku odrzucał.

W roku 1893 byli hipotecznymi współwłaścicielami dóbr Szyk i Stare Rybie następujący:

1. Wdowa z dziećmi po ś. p. Russockim połowy, t. j.	168/336
2. Piechnik	56/336
3. Karol Stelczyk	28/336
4. Marcelina Stelczyk	27/336
5. Szewczykowa Marya	27/336
6. Sukcesorom ośmiu po Połomskim	26/336
7. Siewierski Julian	1/336
8. Siewierski Mikołaj	1/336
9. Juskowicz	1/672

Razem 16. — Oprócz tych było posiadaczami fizycznymi ziemi z zabudowaniami gospodarczemi:

6 z części Pp. Russockich
17 « Piechnika
3 « Karola Stelczyka
2 « Maryi Stelczyk
11 « Marceli Stelczyk
5 « Połomskich.

Razem 44 a z powyższymi 60.

Ponieważ sukcesorowie Białobrzeskich za swoje pretensye wyżej 6000 złr. wynoszące, wyrokiem prawomocnym uzyskali egzekucyę sądową i notaryusz z polecenia sądu przeprowadzał oszacowanie tych dóbr, celem wystawienia na sprzedaż, Dyrekcyja Towarzystwa przeto na prośbę Pani Russockiej, jako współwłaścicielki blisko połowy tych dóbr, już-to aby ratować od wywłaszczenia 60ciu familij, z których 44 włościan kupili i zapłacili grunta w dobrej wierze i na tych się pobudowali, nie wchodząc w stan hipoteczny i po większej części tylko za ustnemi ugodami, najprzód kupiła część p. Russockiej, zatrzymując ją w posiadaniu i użytkowaniu tych części pod tytułem dzierżawczyni na czas, dopóki uregulowanie interesów nie nastąpi i nie będzie w możności oddania jej napowrót tej posiadłości. Należytość Białobrzeskich wypłaciła i wstrzymała kroki egzekucyjne. Następnie przeprowadzała procesa i skuteczniała różne wypłaty, w celu oczyszczenia hipotecznego tych dóbr. Ponieważ należytość Białobrzeskich wynosiła wyżej 6000 złr. a przestrzeń całych tych dóbr wyżej 600 morgów, ułożyła się z włościanami i tych zapewniła, że każdego utrzyma w posiadaniu kupionego gruntu, gdy z jednej morgi złoży 10 złr. na wypłatę sukcesorów Białobrzeskich, na to się zgodzili i z małym wyjątkiem wypłacili. Aby zaś Dyrekcyja Towarzystwa mogła mieć prawo do wydawania włościanom deklaracyj hipotecznych, robiła starania, aby od

wszystkich współwłaścicieli hipotecznych ponabywać ich prawa hipoteczne i doprowadzić do tego, aby Towarzystwo było właścicielem hipotecznym całych tych dóbr. Przez 8 lat udało się zrobić tyle, że hipoteka tych dóbr jest zupełnie ze wszystkich ciężarów oczyszczona, a Towarzystwo jest właścicielem hipotecznym $\frac{335}{336}$ części, brakującą zaś $\frac{1}{336}$ postara się nabyć na licytacji sądowej, a o sprzedaż poczyniło odpowiednie starania. Przytem nadmienia się, że od wszystkich byłych współwłaścicieli ponabywane zostały tytuły własności, na drodze ugód dobrowolnych, o nabycie zaś tej $\frac{1}{336}$ dlatego starać się musi w drodze sądowej, w drodze egzekucyjnej, że ten tytularny właściciel jest nie znany ani z życia, ani pobytu i wszelkie starania, celem dowiedzenia się o nim, pozostały bez skutku.

Żaden z najstarszych ludzi w gminie nie znał ani nie słyszał o egzystencji Mikołaja Siewierskiego i nigdy też nic fizycznie w tych dobrach nie posiadał.

Z funduszków na powyższe cele użytych ma Towarzystwo do żądania:

Od p. Russockiej	15.128 złr.
Od Połomskiego Stanisława za usprzedany grunt resztę	300 «
Od Połomskiego Ignacego za usprzedany grunt resztę	300 «
Od Szewczykowej resztę za usprzedany grunt	613 «
Od dawnych kupicieli gruntów składkę .	200 «
Razem	16.538 złr.

Gdy zaś sprawa o nabycie $\frac{1}{336}$ zostanie ukończoną a Towarzystwo będzie właścicielem hipotecznym całych dóbr, natenczas zaciągnie pożyczkę na grunta od p. Russockiej nabyte, odbierze należitości swoje a p. Russockiej odda tę część, którą od niej kupiło. Innym byłym właścicielom równie oddane zostaną grunta na własność, które teraz jako dzierżawcy utrzymują, a wszyscy włościanie, którzy od tych grunta pokupili, na podstawie odpowiednich deklaracyj za właścicieli pohipotekowani zostaną i na tem czynności w dobrach Szyk i Stare Rybie zostaną ukończone.

10. Dobra Majerz, własność żyda Huperta, z przestrzenią około 300 morgów, była obciążoną długami hipotecznymi wyżej $\frac{2}{3}$ wartości, a grunta wyżej w $\frac{3}{4}$ częściach to pozostawiane włościanom za pożyczki od nich otrzymane, to posprzedawane za umowami ustnemi bez względu na stan hipoteczny — do tego zaległych w płaceniu rat Galic. Tow. Kredytowego ziemskiego i akcyjnego Banku hipotecznego, a inni mniejsi wierzyciele prowadzili egzekucye na ruchomościach. Aby więc zapobiedz sprzedaży tych dóbr przez licytację w drodze egzekucyjnej, a tem samem uratować 127 włościan od szkód, jakieby ponieść mogli przez poodbieranie im gruntów tak pokupionych, jakoteż w zastaw otrzymanych, Towarzystwo kupiło te dobra. Z tymi włościanami, którzy już byli w posiadaniu gruntów, pozawierało odpowiednie kontrakty sprzedaży, resztę rozparcelowało i rozsprzedało. Z otrzymanych funduszków wypłacano długi a pozostającą resztę wypłacono Hupertowi.

Rachunek z tej czynności wypadł następująco:

Za rozsprzedane resztę gruntów, pozostałych po wydzieleniu tych, które były w zastawach, t. j. morgów 121 otrzymano 15.107 złr.

Nim Towarzystwo kupiło, oszacowany był w wartości . . .	9.600 złr. — ct.
Przez rozparcelowanie otrzymano więcej	5.507 « — «
Wypłacono długów różnych . . .	8.450 « — «
Różne koszta	148 « — «
Należytość skarbową za przeniesienie tytułu własności . . .	262 « 50 «
3 ⁰ / ₀ prowizyi Towarzystwu . . .	360 « — «
Wypłacono gotówką Hupertowi . . .	5.886 « 50 «
Razem jak wyżej . . .	<u>15.107 złr. — ct.</u>

11. **Przeciwko** folwark. Gdy dobra Męcina z folwarkiem Przeciwko i innymi folwarkami wystawione były na sprzedaż w drodze sądowej egzekucyi za zaległe raty Galic. Towarzystwu Kredytowemu ziemskiemu i zaległe podatki złr. 3.832 wynoszące, aby zapobiedz wywłaszczeniu, kupiło Towarzystwo folwark Przeciwko, przestrzeni około 120 morgów, powyższe należitości wypłaciło, licytacja więc odwołaną została.

Z tego folwarku usprzedano gruntu morg 48 za złr. 5.160 — a reszta byłym właścicielom oddaną została.

Z otrzymanych za sprzedaż gruntu 5.160 złr.	
odebrano zaliczki	3.832 złr. — ct.
Należytość skarbową	262 « 50 «
3 ⁰ / ₀ prowizyi	154 « 80 «
A resztę odebrali byli właściciele na wypłatę	
innych długów	910 « 70 «
Razem	<u>5.160 złr. — ct.</u>

12. **Męcina**. Gdy dobra te drugi raz zagrożone zostały sprzedażą wierzycieli — Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej», aby nie dopuścić do wywłaszczenia, wypłaciło wierzycielom 6000 złr. i egzekucyjne kroki sądowe zostały wstrzymane. Tymczasowo właściciele tych dóbr wystawili na tę sumę weksel — deklarując część gruntu usprzedać i Towarzystwu «Ochrony własności ziemskiej» wypłacić 6000 złr. Część z tych z procentami bieżącymi wypłacili ci sami właściciele Męciny, resztę wypłacił nowy tych dóbr nabywca.

13. Dobra **Dobranowice** kupiło Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej», celem uregulowania w tych interesów i oddania poprzedniej właścicielce. Na dobrach tych ciążyło różnych długów hipotecznych i prywatnych około 40.000 złr. Na wypłatę najpilniejszych zaliczyło Towarzystwo 9000 złr. i oddało w administracyę synowi byłej właścicielki pod warunkiem zajmowania się parcelacyą, odbierania czynszu dzierżawnego, utrzymywania byłej właścicielki i wypłacania długów pod kontrolą i nadzorem Towarzystwa.

Przez czas od 30 sierpnia 1888 r. do końca 1893 r. usprzedano gruntu najgorszego i najodleglejszego 60 morgów za 15.500 złr., temi więc funduszami powypłacano wszystkie długi prywatne, wynoszące około 10.000 złr.

Upłacono Galic. Tow. Kredyt. ziemskiemu	
z kapitału	7.620 złr. — ct.
Zaległych procentów	2.050 « — «
W Kasie Oszczędności krakowskiej	2.751 « — «
Należytość skarbową	1.272 « 50 «
Różne drobne wydatki i prowizya Towarzystwu	866 « 50 «
Razem	<hr/> 24.500 złr. — ct.
Pozostaje więc do wypłaty Gal. Towarzystwu	
Kredytowemu ziemskiemu	14.400 złr. — ct.
Kasie Oszczędności w Krakowie	2.249 « — «
Zaliczki Tow. «Ochrony własn. ziemskiej»	9.000 « — «
Razem	<hr/> 25.649 złr. — ct.

Kwota powyższa pokrytą zostanie pożyczką otrzymać się mającą z akcyjnego Banku hipotecznego, stosownie do otrzymanej promessy 26.000 złr. Poczem dobra te według oszacowania akcyjnego Banku hipotecznego na 54.000 złr. byłej właścicielce z tem oddane zostaną, że na pokrycie jeszcze dalszych możliwych kosztów i na zagospodarowanie się przyszłego właściciela pozostaje około 20 morgów do sprzedaży przeznaczonych, od ciężarów wszelkich wolnych, wartości około 5.000 złr.

Ale nadmieniam się, że powyższe zestawienie rachunkowe jest przybliżone, z powodu że Tow. «Ochrony własności ziemskiej» jeszcze nie otrzymało rachunków szczegółowych za rok 1893 od administratora z otrzymanych i otrzymać się mających funduszków za grunta rozsprzedane, z wypłat niektórych długów prywatnych, rachunku z dzierżawcą, od 12 lipca 1894 roku ustąpić mającym, i różnych drobnych wydatków, a że nim podniesienie pożyczki 26.000 złr. nastąpi, prawdopodobnie jeszcze parę miesięcy upłynie, a oddanie tych dóbr nastąpić ma od 1go lipca 1894 roku, a przez ten czas jeszcze różne wypłaty skutecznie wypadnie, zestawienie więc rachunkowe dokładne nastąpić będzie mogło dopiero z dniem oddania tych dóbr właścicielowi.

14. Dobra **Załęże**, wystawione na licytację za długi w kwocie 3.000 złr., nabyło Towarzystwo z wolnej ręki przed licytacją za cenę długów. Delegaci Galic. Towarzystwa Kredytowego ziemskiego oszacowali dobra te na 12.000 złr. i Towarzystwo nasze uzyskało promesę na pożyczkę hipoteczną 5.000 złr., z tego jednak nie korzystano, gdyż trafiła się prywatna korzystna sprzedaż. Towarzystwo zaliczone 3.000 złr. z procentem otrzymało, a resztę właściciel poprzedni.

15. Dobra **Krasne i Podkrasne**. Gdy właściciele tych dóbr przeprowadzoną egzekucją sądową przez pięciu wierzycieli zagrożeni byli wywłaszczeniem, Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej», aby ich od tego nieszczęścia uratować, postanowiło kupić i wydzielić 270 morgów, te rozparcelować a otrzymanym funduszem długi wypłacać, w tym celu 3 wierzycielom całą ich należytość, złr. 14.000 wynoszącą, zapłaciło. Od 4go wierzyciela, t. j. Galic. Towarzystwa Kredytowego ziemskiego, otrzymało na dodatkową pożyczkę promesę złr. 3.000, posłużyć mające na pokrycie rat zaległych i deklarację, uwalniającą z pod zastawu hipotecznego swej wierzytelności morgów 270 ziemi, do sprzedaży przeznaczonej. Nareszcie

z piątym wierzycielem Drem Olszewskim stanęła ugoda, że wierzytelność swoją 10.000 złr. kompensować będzie $\frac{1}{3}$ cen otrzymywanych za sprzedawać się mające grunta, oraz że da deklarację pierwszeństwa hipotecznego dla otrzymać się mającej pożyczki Tow. Kredytowego, pod warunkiem, że wszystkie kontrakta będzie spisywał i intabulacje przeprowadzał. Nim jednak rzeczoną deklarację podpisał Dr. Olszewski umarł, pożyczka więc 3.000 złr. podniesioną być nie mogła, do tego okazało się, że w kontrakcie kupna 270 morgów pomieszczono około 50 morgów ziemi wartości około 10.000 złr., która już dawniej włościanom została sprzedana. Nie mając więc Towarzystwo «Ochrony własności ziem-

skiej» pewności, że już zaliczone	14.000 złr.
i jeszcze potrzebujące wypłacić sukcesorom Dra Olszewskiego	11.000 «
i Galic. Towarzystwu Kredytowemu ziemskiemu	5.000 «
Razem	<u>30.000 złr.</u>

będzie mogło pokryć ceną za rozsprzedawane grunta, dalszą akcyę wstrzymało. I dopiero, gdy ogłoszoną została sprzedaż tych dóbr przez licytację sądową za pretensye Galic. Tow. Kredytowego ziemskiego, Towarzystwo «Ochrony własności ziemskiej» kupiło z wolnej ręki resztę tych dóbr w dzień 28 czerwca 1893 r. Następnie z opieką małoletnich sukcesorów Dra Olszewskiego się ułożyło i rozparcelowało 172 morgi za cenę złr. 22.000, a że za pozostałe 48 morgów spodziewa się otrzymać 5.000 złr., resztę pokryje pożyczką z Towarzystwa Kredytowego ziemskiego lub innej instytucyi i napowrót odda byłym właścicielom te dobra z przestrzenią około 370 morgów i zabudowaniami, tymczasem wydzierżawione mu za czynszem rocznym 1.100 złr.

Oprócz tego w 18 posiadłościach dworskich uregulowało Towarzystwo stan hipoteczny, wypłacając różne należitości, dla umożliwienia podniesienia wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjne; na ten cel Towarzystwo zaliczyło 28.336 złr. W 15 posiadłościach wynagrodzenie to już uzyskano i zaliczki Towarzystwu zwrócono.

Gospodarstwa włościańskie.

W powiecie naszym było około 400 gospodarzy zagrożonych wywłaszczeniem z ziemi ojczystej przez likwidowany Zakład kredytowy włościański, z powodu niemożności wypłacenia zaciągniętych pożyczek z narosłemi wysokimi procentami. Towarzystwo nasze uważało za swoje zadanie ratowanie tylu nieszczęśliwych rodzin, nie dopuszczając do wywłaszczeń — zadanie to tem trudniejsze było, że wyrobiło się w nich przekonanie, że z upadłością Zakładu kredyt. włościańskiego długi ich przepadną. Najprzód ratowano tych, którzy się sami zgłaszali, przez staranie się w komitecie likwidacyjnym o pewne redukcye pretensyi i przez spłacanie takowych pod najkorzystniejszymi warunkami; tych zaś, którzy dopuszczali do sprzedaży, ratowało Towarzystwo, nabywając ich grunta na licytacyach, następnie odsprzedając pewną część sąsiadom, a resztę oddając właścicielom.

1. Gospodarstwo Wojciecha Podgórnego w Siekierzynie, wystawione na licytację, nabyło Towarzystwo za 1.324 złr., z wolnej ręki, t. j. za cenę wszystkich długów i należitości, i wypuściło temuż właścicielowi w dzierżawę; następnie odsprzedano połowę gruntów za 1.150 złr., druga zaś połowa z budynkami pozostała właścicielowi za wystawieniem skryptu na kwotę 244 złr., mającą się spłacić w ciągu lat trzech, która została zapłacona.

2. Gospodarstwo Zofii Potaczek, zagrożone licytacją, kupiło Towarzystwo z wolnej ręki za cenę długów 538 złr., pozostawiając właścicielkę w użytkowaniu; a gdy ta zaliczoną kwotę z procentami wypłaciła, gospodarstwo na własność jej oddane zostało.

3. Gospodarstwo Błażeja Barczyka w Walowejgórze, około 15 morgów z budynkami, wystawione na sprzedaż, nabyło Towarzystwo przed licytacją z wolnej ręki za 384 złr., pozostawiając właściciela w użytkowaniu; gdy jednak tenże zaliczonej kwoty, ani umówionej prowizji nie spłacał, uprzedano około 4 morgów, a resztujące około 10 morgów oddano właścicielowi.

4. Gospodarstwo Wawrzyńca Stacha w Kamionce Małej nabyło Towarzystwo na licytacji za cenę 803 złr., jednakże wskutek cesji Zakładu kredytowego włościańskiego wypłacono tylko 468 złr. 54 ct., zaś koszta i prowizye wyniosły 81 złr. 46 ct., przeto ogółem wydano 550 złr., a gdy za uprzedane 4 morgi otrzymano 400 złr., zaś 150 złr. właściciel zapłacił — oddano mu około 11 morgów na własność.

5. Gospodarstwo Pawła Bywalca w Woli Skrzydlniańskiej, około 50 morgów, obciążone było długiem Banku krajowego 900 złr., i Towarzystwa Zaliczkowego 437 złr. Ponieważ pozostali spadkobiercy po właścicielu nie byli w możności wypłacenia tych długów, przeto Towarzystwo nasze po porozumieniu się z Bankiem krajowym i uzyskaniu zezwolenia ze strony sądu, jako władzy nadopiekuńczej, rozparcelowało około 12 morgów i uzyskaną kwotę 1056 złr. spłaciło Bank krajowy i Towarzystwo Zaliczkowe o tyle, że obecnie dług wynosi w Banku krajowym 500 złr., i w Towarzystwie Zaliczkowem 69 złr. 76 ct. Tym sposobem dało się możność tej rodzinie utrzymania się przy gospodarstwie i spłacania reszty długów.

6. Gospodarstwo Szymona Kowalczyka w Lubomierzu, oszacowane na 600 złr. zakupiło Towarzystwo na licytacji za 380 złr., pozostawiając go w używaniu za stosowną ugodą, a gdy tenże zaliczoną kwotę z procentami zwrócił, oddano mu gospodarstwo na własność.

7. Gospodarstwo Stanisława Guzika w Młynnem, wystawione na sprzedaż, nabyło Towarzystwo przed licytacją za 1000 złr., t. j. za cenę długów, pozostawiając właściciela w użytkowaniu za ugodą spłacenia tej kwoty z procentami w ciągu lat 6; gdy jednak przez pomyślnie związki małżeńskie już po dwóch latach należytość z procentami przez synów zwróconą została, oddano gospodarstwo poprzednim właścicielom na własność.

8. Gospodarstwo Jana Leśniary w Kłodnem kupiono na licytacji za 651 złr., koszta i prowizye wynoszą 62 złr. 5 ct., czyli razem należy się 713 złr. 5 ct.; na to uprzedano połowę gruntów bez budynków za 480, pozostaje zatem do żądania 233 złr. 5 ct., gdy jednak nabyło Towarzystwo prawa Zakładu kredytowego włościańskiego za 148 złr. i $\frac{1}{3}$ ceny kupna złożonej w sądzie, przeto po przeprowadzeniu likwidacyi sądowej, zostanie tyle, że pretensye Towarzystwa pokryte zostaną, a połowa gospodarstwa z budynkami na własność, oddaną będzie, tymczasem właściciel pozostawiony jest w używaniu tej połowy.

9. Gospodarstwo Jana Hajdy w Laskowy nabyło Towarzystwo za 1601 złr. i złożyło w sądzie zaliczkę 705 złr., następnie nabyło całą pretensyę Zakładu kredytowego włościańskiego za 1440 złr., różne koszta i prowizye wynoszą 243 złr., razem należy się 2388 złr., na to za uprzedanych 16 morgów 1655 złr. i udział w Towarzystwie 100 złr., razem 1755 złr., czyli, że Towarzystwo ma do żądania 633 złr. Wskutek jednak zawartej ugody z Zakładem

kredytowym włościańskim spodziewamy się po przeprowadzonej likwidacji sądowej zwrotu złożonej zaliczki 705 złr., co wystarczy na pokrycie pretensyi Towarzystwa, pozostałe więc około 15 morgów z budynkami będą mogły być zwrócone właścicielowi na własność, tymczasem pozostaje on w ich używaniu.

10. Gospodarstwo Jakóba Ziemiánina w Rozdzielu, kupione na licytacji za 320 złr., koszta i prowizye wyniosły 90 złr., a że sprzedano to gospodarstwo za 500 złr., przeto właściciel otrzymał jeszcze 90 złr. gotówką.

11. Gospodarstwo Kazimierza Bobowskiego w Rozdzielu, około 10 morgów z budynkami, oszacowane na 1000 złr., kupiono na licytacji za 540 złr., koszta i prowizye wyniosły 180 złr., na pokrycie czego posiada Towarzystwo promesę na pożyczkę 500 złr. w Kasie Oszczędności w Bochni, a resztę deklarowali krewni wypłacić — tymczasem wydzierżawiono to gospodarstwo synowi właściciela, z obowiązkiem utrzymania ojca.

12. Gospodarstwo Józefa Ubika w Słopnicach Szlacheckich, około 15 morgów z zabudowaniami, nabyło Towarzystwo przez licytację z wolnej ręki za cenę długów 750 złr., za uprzedane $4\frac{1}{2}$ morgów otrzymano 550 złr., koszta różne i prowizye wyniosły 142 złr. 78 ct., ma więc Towarzystwo do żądania 342 złr. 78 ct., które zobowiązał się wypłacić syn właściciela.

13. Gospodarstwo Błażeja Pułkowskiego w Starejwi około 42 morgów kupiono z wolnej ręki za cenę długów 2000 i wydzierżawiono temuż właścicielowi, następnie zaciągnięto pożyczkę w Banku krajowym 1000, właściciel na rachunek zapłacił 115 złr., 9 morgów do odsprzedania ugodzono za 900 złr., w ten sposób pozostałe 33 morgi z budynkami i z pożyczką Banku krajowego 1000 złr., w części już upłaconą — będą oddane na własność właścicielowi.

14. Gospodarstwo Floryana Talaski w Stopnicach Królewskich, około 10 morgów, nabyło Towarzystwo na licytacji za 201 złr., wypłacono długów 435 złr., koszta i prowizye wynoszą 43 złr. 15 ct., a że uprzedano 5 morgów za 440 złr., przeto skoro pozostałe 38 złr. 15 ct. zapłacone zostaną, około sześciu morgów z budynkami na własność oddane mu będą.

15. Gospodarstwo Melchiora Opacha w Ryjach, około 40 morgów, kupiono na licytacji za 1200 złr., inne długi, koszta i prowizye wyniosły 416 złr., na to otrzymano pożyczkę Banku krajowego 500 złr., pozostaje do żądania 1116 złr. Ofiarują wprawdzie za to gospodarstwo 3000 złr., ale jest nadzieja, że sam właściciel, odstępując część, utrzyma się przy reszcie.

16. Gospodarstwo Jakóba Tomaszka w Jastrzębiu, oszacowane na 1000 złr., nabyło Towarzystwo z wolnej ręki za 500 złr., dotąd upłacił tenże 131 złr., a skoro zapłaci resztę z procentami, gospodarstwo zostanie mu oddane.

17. Gospodarstwo Franciszka Wiśniowskiego w Rozdzielu, oszacowane na 100 złr., kupiono na licytacji za 240 złr. i pozostawiono temuż w dzierżawie. Obecnie, ponieważ właściciel się wypłacił, oddano mu gospodarstwo na własność.

18. Gospodarstwo Marcina Pisarczyka w Rozdzielu, oszacowane na 1500 złr., nabyło Towarzystwo za 487 złr. na licytacji i pozostawiło temuż w dzierżawie; koszta i prowizye wyniosły 71 złr., a że dotąd upłacił już 524 złr. 8 ct., przeto skoro zapłaci resztę 33 złr. 92 ct., zostanie grunt oddany właścicielowi.

19. Gospodarstwo Jędrzeja Dudka w Jaworzny, około 45 morgów, oszacowane na 5000 złr., kupiono na licytacji za 1000 złr. Gdy jednak wszystkie długi i koszta zapłacone wynoszą 953 złr. 28 ct., za uprzedane 5 morgów gruntu otrzymano 566 złr., udział w Towarzystwie wynosi 48 złr., przeto po przeprowadzeniu likwidacji sądowej zwrot zaliczki wystarczy na pokrycie reszty pretensyi i gospodarstwo będzie mogło być oddane właścicielowi na własność.

20. Gospodarstwo Antoniego Niezabitowskiego w Stopnicach Szlacheckich, oszacowane na 1500 złr., kupiło Towarzystwo za 800 złr., wypłaciło długi i pozostawiło tegoż w użytkowaniu przy stosownej ugodzie.

21. Gospodarstwo Bóźka Wojciecha w Lubomierzu, około 10 morgów, w drodze egzekucyjnej przez wierzycieli sprzedane być miało przez sądową licytację. Przed terminem licytacyjnym kupiliśmy z wolnej ręki za cenę odpowiadającą długom, to jest 450 złr.,

wypłacone długi wyniosły	396 złr. 40 ct.
procenta i koszta	70 » 67 »
należytość skarbową	19 » 70 »
Razem	<u>486 złr. 77 ct.</u>

Usprzedano 3¹/₂ morgi za 486 złr. 77 ct. i wyrównano rachunek, a wdowie pozostałej po Bóźku oddano 6¹/₂ morgi.

22. Gospodarstwo Krzysztofa Jana w Mszanie Górnej, około 12 morgów, zagrożone sprzedażą przez wierzycieli, kupiło Towarzystwo z wolnej ręki w cenie odpowiadającej długom za 400 złr., wypłaty dotąd uskutecznione wynoszą 494 złr. 45 ct., a że w roku 1893 odplacił 35 złr., pozostaje 459 złr. 45 ct. Gospodarstwo to wydzierżawiono temuż Krzysztofowi na lat 5 za czynszem rocznym 36 złr.

23. Gospodarstwo Ryby Michała w Trzcianie, około 10 morgów, na sądowej licytacji kupiono za	458 złr. — ct.
koszta opłaty należytości skarbowej	15 » 06 »
koszta oddania posiadania fizycznego	15 » — »
różne koszta i procenta	61 » 94 »
Razem	<u>550 złr. — ct.</u>

24. Gospodarstwo Ubika Andrzeja w Słopnicach Królewskich, na którym ciążył dług Zakładu kredytowego włościańskiego 450 złr. Drugie gospodarstwo w Makowicy kupiono za 2800 złr., na którym ciążyło długi 1118 złr.

Towarzystwo więc uregulowało tak interesa Ubika Andrzeja, że rozparcelowało grunta gospodarstwa w Stopnicach, za które otrzymało 1642 złr. Z tych wypłaciło:

Zakładowi kredytowemu włościańskiemu	450 złr.
pani Sucharkiewicz z gospodarstwa w Makowicy	1118 »
koszta	34 »
provizya	40 »
Razem	<u>1642 złr.</u>

25. Gospodarstwo Pałacza Andrzeja w Stopnicach Szlacheckich kupiono na licytacji sądowej za 764 złr., prowizya i koszta 24 złr. Razem 790 złr. Z tego uprzedano 4 morgi za 700 złr., pozostało 90 złr., reszta zaś 3 morgi i zabudowania oddane zostały wdowie pozo-

stałej z kilkorgiem dzieci po Palaczu, który umarł w Ameryce, ona zaś wystawiła skrypt dłużny na 90 złr. obowiązując się to w 10 półrocznych ratach wypłacić.

26. Gospodarstwo Czamary Józefa w Młynnem, w przestrzeni około 10 morgów, Towarzystwo kupiło na licytacji sądowej za 900 złr.,

wypłacono wadyum i stęple	93 złr. 32 ct.
$\frac{1}{3}$ ceny kupna	194 « 90 «
różne koszta, od zaliczek prowizya	68 « 69 «
Razem	<u>356 złr. 91 ct.</u>

Na prośbę Józefa Czamary odstąpiono gospodarstwo to siostrze jego Zofii Michorzycowej, która powróciła Towarzystwu 356 złr. 91 ct., a $\frac{2}{3}$ ceny kupna obowiązała się złożyć w Sądzie po wyjściu tabeli płatniczej.

27. Gospodarstwo Michała Trzcńskiego w Przyszowy, w przestrzeni $24\frac{1}{2}$ morgi z zabudowaniami, kupiono na licytacji sądowej za 1.450 złr., z tego usprzedano Bugajskiemu zastawnikowi 100 złr. Należytość skarbowa od przeniesienia własności 73 złr. 44 ct. Różne koszta — procent od uskutecznienia wypłaty i procent prowizyi Towarzystwu 76 złr. 56 ct., razem kosztowało 1.700 złr. i usprzedano 10 morgów najgorszej ziemi Maryannie Iwanowej za 1.300 złr., a Trzcńskiego zięć Bugajski za $3\frac{1}{2}$ morgi, które od ojca żony otrzymał, dopłacił 400 złr., razem 1.700 złr. Tym sposobem rachunek został wyrównany, a Michałowi Trzcńskiemu oddano 11 morgów gruntu najlepszego z zabudowaniami.

28. Gospodarstwo Jana Krawca w Lubomierzu, około 12 morgów, kupiono na licytacji za 980 złr., procenta i koszta skarbowe wynosiły 74 złr.; za usprzedane 8 morgów otrzymano 1.054 złr., a oddano mu na własność 4 morgi.

29. Gospodarstwo Józefa Pulki kupiono z wolnej ręki za cenę odpowiadającą wysokości długów, to jest za 439 złr., które Towarzystwo powypłacało, gospodarstwo to wdzierżawiono Pulce Józefowi na lat 5 pod warunkiem, że co roku wypłaci 100 złr.

Temi wypłatami pokryta ma być cała należytość Towarzystwa wraz z procentem, a gospodarstwo na własność mu oddane.

30. Gospodarstwo Antosza Franciszka, kupione z wolnej ręki za cenę odpowiadającą długom, które Towarzystwo za niego powypłacało, to jest 600 złr., gospodarstwo to wdzierżawiono mu na lat 6 pod warunkiem, że co roku wypłaci 120 złr. Gdy więc temi wypłatami Towarzystwo pokryje swą należytość 600 złr. z procentami, otrzyma na własność to gospodarstwo.

31. Gospodarstwo Jana Ślusarczyka w Rupnawie kupiło Towarzystwo na licytacji sądowej w roku 1893 za 439 złr.

Gospodarstwo to wdzierżawione zostało Maryannie Ślusarczykowej, wdowie po zmarłym w Ameryce Janie Ślusarczyku, na lat 5 pod warunkiem, że rocznie płacić będzie 100 złr., a gdy temi wypłatami rachunki z Towarzystwem wyrównane zostaną, gospodarstwo to na własność jej odstąpione będzie.

32. Gospodarstwo Marcina Garncarza w Starejwi kupiono na licytacji sądowej w roku 1893 za cenę 400 złr., stosownie do życzenia tego. Gdy jednak sąd dotąd nie oddał posiadania fizycznego tego gospodarstwa, Towarzystwa następne czynności też przedsięwzięte nie zostały. Gospodarstwo to, obejmujące około 24 morgów z dobrmi zabudowaniami, przed-

stawia wartość wyżej 2.000 złr., usprzedano około 4 morgów, resztę będzie mógł na własność otrzymać i dlatego też nie wnosił rekursu, mimo że sprzedaż niżej połowy wartości nastąpiła.

33. Gospodarstwo Kordeczki Michała w Tymbarku, składające się z 23 morgów i domu, kupiło Towarzystwo z wolnej ręki za cenę odpowiadającą długom, w nadziei uratowania przynajmniej domu, cena jednak rozsprzedaży gruntów nie wystarczała, na pokrycie więc reszty należitości dom w Tymbarku sprzedany być musi.

34. Gospodarstwo Dawca Bartłomieja w Mszanie Górnej, przestrzeni około 15 morgów, wystawione na sprzedaż przez sąd w drodze egzekucyjnej przez wierzycieli prowadzonej — przed licytacją kupiło Towarzystwo z wolnej ręki, za cenę odpowiadającą wysokości długów 1000 złr. i wypłaciło długów 962 złr. Należytość skarbowi 44 złr., procentów za lat trzy 188 złr. Razem 1.196 złr. Z tego gospodarstwa sprzedało 9 morgów za 1.196 złr. i rachunek wyrównany został. Byłemu zaś właścicielowi Dawcowi Bartłomiejowi oddano na własność około 6 morgów z domem mieszkalnym i zabudowaniem gospodarskim.

35. Gospodarstwo Ubika Błażeja w Stopnicach Szlacheckich, około 7 morgów, wystawione na sprzedaż za dług Zakładu Kredytowego włościańskiego, kupiono na licytacji sądowej za 251 złr. Ponieważ usprzedano z tego połowę za 290 złr., odebrało Towarzystwo swoje 251 złr., należytość skarbową 10 złr., koszta i prowizye 30 złr.; razem 291 złr., a druga połowa oddaną została Błażejowi Ubikowi na własność.

36. Gospodarstwo Daniela Karola w Laskowy, wystawione przez sądową sprzedaż, przed terminem licytacyjnym kupiło Towarzystwo za cenę odpowiadającą długom, to jest 1.676 złr. i wypłaciło różnych długów z procentem . . . 1.691 złr. — ct.

Należytości skarbowej . . . . . 63 « 50 «

Różnych kosztów: jak oszacowania i oddania

posiadania fizycznego . . . . . 27 « 50 «

Razem . . . . . 1.762 złr. — ct.

Następnie gospodarstwo to wdzierżawione zostało Karolowi Danielowi za czynszem rocznym 136 złr. Przez upłynione cztery lata zaległ czynszu 184 złr. Był więc dłużen 1956 złr. A że gospodarstwo to miało przestrzeni morgów 30, z tych więc usprzedano 18 morgów za 2.150 złr. i odebrano należytość Towarzystwa 1.956 złr. 3% prowizye na koszta 51 złr.; razem 2.007 złr. Oddano Danielowi na własność około 12 morgów z zabudowaniami i wypłacono mu 43 złr.

37. Gospodarstwo Krupy Szymona w Glisnem, 4 morgi, kupione na licytacji sądowej za 350 złr., opłata należitości skarbowej 16 złr., różne koszta 10 złr. 11 ct., 3% prowizya Towarzystwa 10 złr.; razem 386 złr. 11 ct. To gospodarstwo odsprzedano za 386 złr. 11 ct. Maciejowi Topielcowi pod tym warunkiem, że Szymona Krupę utrzyma do śmierci w posiadaniu domu i dwóch morgów gruntu.

38. Gospodarstwo Hajdy Jana w Laskowy, przestrzeni 24¹/₂ morga, sprzedawane przez sąd za dług do Zakładu kredytowego ziemskiego, kupiło Towarzystwo na licytacji za 1.600 złr.

Na rachunek ceny kupna złożono . . . . . 535 złr.

Zakładowi Kredytowemu włościańskiemu . . . . . 1.440 «

Należytość skarbową . . . . . 90 «

Do przeniesienia . . . . . 2.065 złr.

Z przeniesienia	2.065 złr.
Zastawnikom gruntów	100 «
Prowizyi Towarzystwu	48 «
Różne koszta i od zaliczek	72 «
Razem	<u>22.85 złr.</u>

Na pokrycie tegoż usprzedano 16 morgów za 1.750 złr., odebrano z depozytu sądowego 535 złr., razem 2.285 złr. Oddano zaś na własność Janowi Hajdzie 8 $\frac{1}{2}$ morgów gruntu z zabudowaniami na własność.

39. Gospodarstwo Jaskulskiego w Przyszowy, wystawione na sprzedaż za dług Zakładu kredytowego włościańskiego na licytacji sądowej, kupiło Towarzystwo za złr. 1.100. Należytość skarbową 40 złr. 78 ct., różne koszta 16 złr. 22 ct., 3 $\frac{0}{0}$ prowizyi Towarzystwu 33 złr., razem 1.190 złr. Te odebrano po usprzedaniu gruntu morgów 5ciu, a reszta około 4 morgów z domem mieszkalnym i zabudowaniami gospodarczymi oddano wdowie po Jaskulskim na własność.

40. Gospodarstwo Mastalerza Macieja w Stopnicach Królewskich, przestrzeni około 10 morgów, a na tem długi Zakładu kredytowego włościańskiego 423 złr. a ugodził i zadatkował gospodarstwo w Trzetrzewinie za 2.000 złr. a był obowiązany zapłacić 1.700 złr. Ponieważ zagrożony został sprzedażą w drodze sądowej egzekucyi gospodarstwa w Stopnicach Królewskich, a tem samem pozbawionym możności sprzedaży częściowej z wolnej ręki i uzyskania funduszu na wypłaty zadatkowanego gospodarstwa w Trzetrzewinie, Towarzystwo wypłaciło za niego Zakładowi włościańskiemu a na podstawie pełnomocnictwa rozparcelowało i rozsprzedało grunta gospodarstwa w Stopnicach.

Z rozsprzedaży tej uzyskało	2.395 złr.
Wypłaciło Zakładowi Kred. włościańskiemu	423 «
Różne drobne koszta	16 «
Pobrało 3 $\frac{0}{0}$ prowizyi na koszta administr.	72 «
Wypłaciło Mastalerzowi gotówką	1.884 «
Razem	<u>2.395 złr.</u>

41. Gospodarstwo Stacha Wawrzyńca w Kamionce Małej, sprzedane przez sąd za dług do Zakładu Kredytowego włościańskiego, kupiło Towarzystwo za 600 złr.

Wypłaciło na rachunek ceny kupna:

Złożono w sądzie	112 złr. — ct.
Zakładowi Kredyt. włościańskiemu	356 « — «
Należytość skarbową	41 « 87 «
3 $\frac{0}{0}$ prowizyi Towarzystwu	18 « — «
Koszta oddania i t. p.	20 « 74 «
Razem	<u>548 złr. 61 ct.</u>

Z tego gospodarstwa usprzedano 4 morgi za 400 złr., syn Stacha Wawrzyńca Jan złożył 148 złr. 61 ct. Temu więc oddano około 6 morgów z zabudowaniami na własność — zastrzegając dożywocie dla Wawrzyńca Stacha.

42. Gospodarstwo Wiśniowskiego Franciszka w Rozdzielu, około 6 morgów z zabudowaniami, wartości wyżej 1.200 złr., kupiło Towarzystwo za 240 złr., należytość skar-

kowa 10 złr., 5⁰/₁₀₀ prowizyi Towarzystwu 12 złr., koszta 8 złr.; razem 270 złr. A gdy te Wiśniowski Towarzystwu wypłacił, gospodarstwo to oddane zostało mu na własność.

43. Gospodarstwo Jakóba i Katarzyny Ziemianinów w Rozdzielu, 10 morgów z zabudowaniami, wartości wyżej 1500 złr., sprzedawane przez sąd na pretensye Zakładu Kredytowego włościańskiego, kupiono za 500 złr.

Na to wypłacono do depozytu sądow.	320 złr. — ct.
Zakładowi Kredyt. włościańskiemu	280 « — «
Różne koszta i procenta	64 « — «
Należytość skarbową	21 « 30 «
3 ⁰ / ₁₀₀ prowizyi Towarzystwu	15 « — «
Razem	<u>708 złr. 30 ct.</u>
Na rachunek tych usprzedano gruntu	
około 3 morgów za	510 złr. — ct.
Odebrano z depozytu sądowego	320 « — «
Razem	<u>830 złr. — ct.</u>

A Towarzystwu należało się 708 złr. 30 ct., zwrócono Ziemianinowi 121 złr. 70 ct. i oddano im resztę gruntu około 7 morgów na własność z zabudowaniem.

44. Gospodarstwo Bulgi Jana z Rupnawa, zagrożone sprzedażą za dług Zakładu Kredytowego ziemskiego, kupiło Towarzystwo z wolnej ręki za cenę odpowiadającą długom, to jest za 400 złr.

Wypłaciło dług Zakładowi Kredyto-	
towemu ziemskiemu	230 złr. — ct.
Należytość skarbową	10 « 08 «
Procent za 1/2 roku	10 « 40 «
3 ⁰ / ₁₀₀ prowizyi Towarzystwu	6 « 90 «
Koszta różne	4 « 49 «
Razem	<u>261 złr. 87 ct.</u>

Następnie usprzedano 3 morgi za powyższą należytość, a 4 morgi z domem oddano mu na własność.

45. Gospodarstwo Poradowskiego Józefa w Rupnawie sprzedano przez sąd na publicznej licytacji za 760 złr.,

Towarzystwo wypłaciło w sądzie na cenę kupna	260 złr. — ct.
należytość skarbową	33 » 05 »
3 ⁰ / ₁₀₀ prowizyi Towarzystwu	22 » 80 »
Razem	<u>315 złr. 85 ct.</u>

Z tego gospodarstwa usprzedano 4 1/2 morgi za 500 złr. wypłacił częściowo 315 złr. 85 ct., pozostaje 184 złr. 15 ct., którei wraz z pozostałemi z ceny sprzedaży Poradowskiemu wierzyciele tego wypłaceni będą. Poczem reszta gruntu 5 1/2 morgi wraz z domem mieszkalnym i zabudowaniem gospodarskiem oddane zostało jego sukcesorom.

46. Gospodarstwo Raczka Wojciecha w Pisarzowy, według oszacowania znawców wartości wyżej 2000 złr., kupiło Towarzystwo na licytacji sądowej, przeprowadzanej na rzecz agenta Zakładu włościańskiego za pretensye 94 złr., gdy zaś te 94 złr. zostały przez Towa-

rzystwo zapłacone agentowi, a Raczek wystawił skrypt dłużny Towarzystwa na te 94 złr., Sąd wniosoną prośbę z podpisami Raczka Wojciecha, Dyrekcyi Towarzystwa i agenta uwzględnił i licytację unieważnił.

47. Gospodarstwo Leśniaka Marcina w Pisarzowy, oszacowane przez rzeczoznawców na 1500 złr. i wystawione za pretensję byłego agenta Zakładu kredytowego włościańskiego 90 złr., kupiło Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej« za 400 złr., ale po wypłacie agentowi rzeczonych 90 złr. i wniesionem podaniu do sądu przez Marcina Leśniaka z przystąpieniem Dyrekcyi Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej« i agenta Zakładu kredytowego włościańskiego sprzedaż tego gospodarstwa unieważnioną została.

48. Gospodarstwo Leśniary Jana w Kłodnem w przestrzeni 9 morgów sprzedane przez sąd za pretensje Zakładu kredytowego wło-

ściańskiego kupiło Towarzystwo za .	670 złr. — ct.
Należytość skarbową	29 » 30 »
3 ⁰ / ₀ prowizyi Towarzystwu	21 » — »
Koszta	5 » 70 »
Razem	<u>726 złr. — ct.</u>

Na pokrycie tych otrzymano:

Z depozytu sądowego	67 złr.
Za uprzedaną połowę tego gospodarstwa .	659 »
Razem	<u>726 złr.</u>

poczem druga połowa z zabudowaniami oddaną została na własność Janowi Leśniarze.

49. Gospodarstwo Bartłomieja Pytła w Laskowy, przestrzeni około 60 morgów kupiło Towarzystwo na licytacji sądowej za . . . . . 1850 złr. — ct.

należytość skarbową	78 » 39 »
koszta oddania posiadania fizycznego	29 » 50 »
3 ⁰ / ₀ prowizyi Towarzystwu	54 » — »
Razem	<u>2011 złr. 89 ct.</u>

i gospodarstwo to zostało wydierżawione Bartłomiejowi Pytlowi za czynszem rocznym 200 złr. Następnie chciała Dyrekcyja Towarzystwa uprzedać 30 morgów z tego gospodarstwa za ofiarowane 2000 złr., a około 30 morgów z zabudowaniami oddać Bartłomiejowi Pytlowi, ten jednak w żaden sposób nie chciał dopuścić żadnego kupiciela, twierdząc, że syna ożeni, córkę za mąż wyda, ci należytość Towarzystwu wypłaci. Dwie raty czynszu dzierżawnego, to jest 200 złr., zapłacił, następnych lat czynszu nie płacił, a gdy zagrożony został na drodze sądowej usunięciem z dzierżawy, zawarł ugodę sądową, obowiązując się przed końcem marca 1885 r. zapłacić zaległe 3 raty i za rok bieżący, razem 500 złr., a gospodarstwo oddać Towarzystwu w posiadanie fizyczne. Termin jednak upłynął, a Bartłomiej Pytel ani deklarowanych 500 złr. nie zapłacił, ani gospodarstwa Towarzystwu w posiadanie nie oddał, a że ugoda sądowa zdawała się być prawomocną, przez tenże sąd został z gospodarstwa usunięty, a gospodarstwo rzeczzone zostało wydierżawione, w kilka jednak miesięcy sąd wyższy zarządził usunięcie nowego dzierżawcy, a wprowadzenie Bartłomieja Pytla z powodu, że sędzia, przeprowadzający ugodę sądową, nie miał egzaminów sądowych. Rozpoczęty więc musiał być na nowo proces z Bartłomiejem Pytlem, który przy różnych tego wybiegach trwał lat 5, a przez ten czas nietylko żadnego czynszu nie płacił, ale wystawiał Towarzystwo na koszta procesowe.

Po ukończeniu więc procesu, wydaleniu Pytła, po zapłaceniu pretensyi dzierżawy drugiego, przez sąd usuniętego, po sprzedaży tego gospodarstwa za 3800 i zrobionym obrachunku okazało się, że zaledwo pokryte zostały należności Towarzystwa, a Pytel, który mógł się utrzymać przy połowie gospodarstwa, wartości wyżej 2000 złr., stracił wszystko.

Wypłaty za włościan Gal. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu, za:

	złr.	ct.		złr.	ct.
Nawieśniaka Jana	360	79	Pazdura Stanisława	184	15
Grossa Jędrzeja	288	42	Leśniaka Marcina	198	—
Ciuła Józefa	208	27	Młynarczyka Jana	95	37
Wróbla Jakóba	961	90	Malarza Jana	531	32
Bednarczyka Józefa	668	86	Mazura Stanisława	924	39
Lagosza Józefa	107	60	Bokowego Jana	200	—
Chorążaka Jana	123	60	Mirową Agnieszkę	70	—
Cyrka Tomasza	155	09	Mirka Jana	197	20
Dawca Jakóba	124	12	Gorlińskiego Błażeja	480	—
Dawca Michała	72	68	Zająca Błażeja	240	—
Dawcową Reginę	157	75	Myszę Jakóba	160	—
Bodzionego Antoniego	66	14	Myszę Wawrzyńca	271	95
Drożdza Mateusza	155	—	Myszę Wojciecha	236	32
Gąsiorka Stanisława	216	—	Niedospiała Franciszka	181	63
Gwizdza Wawrzyńca	157	69	Nowaka Antoniego	130	07
Kuczaja Jakóba	135	74	Podgorniego Antoniego	90	—
Górkę Józefa	226	71	Polaka Macieja	466	—
Kowalczyka Antoniego	148	47	Górszczyka Michała	134	14
Pajdzikową Maryannę	195	—	Biedową Maryannę	82	45
Górkę Szymona	435	99	Bugajskiego Jana	113	—
Guzarę Mikołaja	138	73	Pytkę Józefa	448	09
Gryźniaka Jana	118	—	Łaskosia Jędrzeja	260	—
Jackowca Bartłomieja	316	37	Buckiego Wojciecha	131	12
Kuczajową Katarzynę	79	70	Wieczorka Antoniego	151	75
Kocębę Piotra	151	—	Rysa Tomasza	173	64
Kwiecieńskiego Marcina	194	—	Matrasa Jakóba	172	26
Kochniarczyka Wawrzyńca	159	70	Wolaka Mikołaja	150	—
Lisa Jana	163	—	Serugę Wawrzyńca	130	—
Kowalczyka Jana	107	48	Śliwę Szymona	167	39
Halamę Sebastyana	116	60	Stożka Jędrzeja	100	—
Kubika Wojciecha	155	58	Szczypka Józefa	36	—
Czczótkę Jędrzeja	405	42	Ubika Jędrzeja	183	—
Szołdrowskiego Stanisława	583	—	Węglarza Jakóba	100	—
Bugajskiego Jakóba	128	—	Węglarza Szymona	112	—
Szczepaniaka Józefa	197	—	Węglarza Wojciecha	256	—

	złr.	ct.		złr.	ct.
Trzajnę Wincentego	232	—	Hanulę Wojciecha	64	—
Wojtyczka Jakóba	242	07	Jaskulskiego Michała	286	—
Wróbla Tomasza	125	04	Jabłońskiego Michała	216	24
Łabusza Jędrzeja	25	—	Kalisza Szymona	194	50
Wojtyczka Jakóba	325	—	Potaczka Majchera	219	07
Węgłarza Macieja	800	—	Wiewióra Tomasza	142	90
Barczyka Błażeja	260	—	Szczypkę Wojciecha	100	16
Bulgę Jana	200	—	Rargieła Sebastyana	537	80
Stacha Wawrzyńca	356	—	Trzcńskiego Michała	550	—
Porębskiego Jana	423	36	Mojka Józefa	104	83
Podgórnego Wojciecha	636	71	Sikonia Wojciecha	391	53
Słozyka Józefa	364	—	Króla Józefa	321	75
Wiktora Jana	200	—	Łyszczarza Stanisława	241	—
Wikara Błażeja	162	60	Zonia Józefa	187	—
Struga Jana	224	50	Bulanda Wincentego	255	—
Kowalczyka Józefa	59	70	Kubowicza Jana	334	57
Słowika Franciszka	60	30	Bywalca Pawła	830	75
Tomaszka Jakóba	50	—	Koniecznego Mateusza	192	—
Łabosza Jana	246	77	Bywalca Antoniego	266	—
Dudasza Michała	126	—	Śliwę Majchera	700	—
Wojtasa Jana	325	38	Hoffmana Filipa	400	—
Stożka Wawrzyńca	100	—	Smotra Wawrzyńca	178	—
Wiktora Stanisława	221	—	Piórkowskiego Wincentego	150	64
Pogorzelskiego Macieja	127	76	Zająca Macieja	55	—
Juszkiewicza Mateusza	262	16	Smotra Macieja	184	10
Sułkowskiego Błażeja	1387	39	Rysową Helenę	110	87
Móla Franciszka	336	31	Ślimaka Marcina	58	18
Dudzika Jana	183	50	Florka Jana	170	09
Ciułę Izydora	400	—	Smoter Katarzynę	121	—
Guzika Kajetana	72	70	Dąbrowskiego Stanisława	520	—
Guzika Stanisława	366	12	Łabusza Jędrzeja	280	—
Kubisza Jana	383	89	Budronia Stanisława	470	—
Leśniaka Marcina	160	57	Ubika Andrzeja	283	—
Nowaka Tomasza	114	—	Pyłkę Błażeja	448	42
Kowalskiego Jędrzeja	250	10	Węgłaża Błażeja	360	—
Zabczyka Jędrzeja	187	24			

Natrafiane trudności.

Mimo największej ostrożności trafiają się wypadki, powodujące przykre następstwa, z których trzy jako przykład podajemy.

1). Ponieważ dzierżawca gospodarstwa Bartłomiej Pytel zalegał trzy półroczne raty po 100 złr. i nastąpiło wypowiedzenie dzierżawy — na terminie sądowym zawarta została ugoda,

że zaległe raty za rok jeden następny zapłaci zhr. 500, a po upływie roku odda dzierżawcom gospodarstwo. Gdy ani 500 zhr. nie zapłacił, ani z dzierżawy nie ustąpił — na podstawie prawomocnej ugody — został przez sąd usunięty a innemu gospodarstwo zostało wydierżawione. Po upływie kilku miesięcy sąd wyższy nakazał usunięcie nowego dzierżawcy a wprowadzenie dawnego Bartłomieja Pytła, co też nastąpiło — a to z powodu, że urzędnik sądowy, przeprowadzający udodę, nie miał egzaminu sędziowskiego. Potrzeba było więc nowego dzierżawcę wynagrodzić — a z Bartłomiejem Pytłem prowadzić nowy proces, który trwał około 3 lat, a przez ten czas nic nie płacił.

2). Gospodarstwo Boczonja Jędrzeja w Pórzeczkach kupiło Towarzystwo na licytacji sądowej, po prawomocności tej cenę kupna wypłaciło, dekret własności otrzymało i za właściciela zahipotekowane zostało. Następnie grunta tego gospodarstwa rozsprzedało kilku włościanom, którzy ceny kupna wypłacili, na podstawie kontraktów otrzymanych za właścicieli zostali pohipotekowani, na tych gruntach się pobudowali i od kilku lat gospodarzą. Obecnie sąd wyższy wszystko, co zrobiono, znosi, wszystkim prawomocne postanowienia znosi, nakazuje do pierwotnego stanu wszystko doprowadzić i na nowo gospodarstwo to przez licytacje sprzedawać. Jeżeli więc rekurs wniesiony uwzględniony nie będzie — to trudno nawet wyobrazić sobie, na jakie przykrości i szkody wystawieni zostaną wszyscy, którzy w dobrej wierze do sądu w kupno weszli.

Takie i tym podobne różne wypadki odstraszą ludzi od kupna na licytacjach sądowych — a gospodarstwa włościańskie często niżej połowy wartości sprzedawane bywają. Wywłaszczony nie tylko traci połowę majątku, ale na otrzymanie reszty z ceny sprzedaży czekać musi czasem kilka lat, nim likwidacya zostanie przeprowadzona i tabela płatnicza wydana, tymczasem pozostaje mu tylko kij żebraczy.

Wobec takich okoliczności jedyny sposób zapobiegania tak smutnym następstwom, ratowania nieszczęśliwych włościan jest ten, który stosuje Towarzystwo nasze — to jest przed terminami licytacyjnymi kupuje z wolnej ręki — następnie wierzycieli wypłaca, interesa reguluje. Gdy tego konieczności wymagają część gruntu usprzeda i byłemu właścicielowi lub jego sukcesorom na własność oddaje. Nim zaś tak interes przeprowadzi, byłego właściciela utrzymuje w posiadaniu jako dzierżawcę.

3). Gospodarstwo w Rupniowie po Janie Ślusarczyku kupiło Towarzystwo na licytacji sądowej, cenę kupna wypłaciło, dekret dziedzictwa uzyskało i za właściciela zostało zahipotekowane, a przez komisję sądową na miejscu w Rupniowie oddane zostało posiadanie fizyczne. Dyrekcyja zaś Towarzystwa wobec tej samej komisji sądowej oddała posiadanie fizyczne dzierżawczyni.

Obecnie ten sam sąd wydawanemi wyrokami przyznaje prowizoryczne użytkowanie z gruntów tego gospodarstwa poprzednim posiadaczom a dzierżawczynię skazuje na karę za naruszenie posiadania i zwrot kosztów.

Stosunki włościan w powiecie limanowskim.

Stosunki włościan, podnoszenie się dobrobytu lub ubożenie są bardzo różne. — W gminach położonych bliżej miasta, bliżej stacyi kolei żelaznej dobrobyt nieco się polepsza, bo mają sposobność zarabiania, w gminach dalej położonych od miast i stacyj kolei żelaznych

pogorsza się z powodu braku zarobków, w gminach gdzie są dwory stan włościan jest lepszy, bo dwór daje zarobki w polu, w lesie, w fabryce i t. p., gdzie dworu niema, tych zarobków mieć nie mogą.

Między ludnością zaś zamieszkującą podgórze i równiny a ludnością ziemską w górach zachodzi ta różnica, że gdy pierwsi jeszcze w miejscu pobytu wyżywić się mogą, u drugich przyszło do największego ubóstwa, prawdziwej nędzy. Do nadzwyczajnego materialnego upadku dużej ilości włościan przyczynił się zbieg różnych okoliczności i tak: włościanie okolic górskich mieli zarobki w lasach dworskich wyrabiając gonty, sęgi opałowe, różne wyroby z drzewa, wyrzynając we własnych traczach tarcice i te odwożąc do dużych miast na sprzedaż. Te wszystkie zarobki ustały, bo lasy pokupili, powycinali i powywozili kolejami żelaznymi Prusacy. Dawniej w gminach były spichrze gromadzkie, z tych więc ubożsi włościanie otrzymywali zboże na zasiew i na życie podczas głodu — a te zostały poznoszone.

Mieli służebności różne w lasach jak drzewo na opał, drzewo budowlane, paszenie bydła i owiec w lasach i na leśnych polanach, ale i tego zostali pozbawieni. Te wszystkie straty włościan zastąpić miały zakładane kasy pożyczkowe gminne z funduszków powstałych za sprzedane zboże ze spichrzów, za sprzedany materiał z rozebranego budynku spichrza i z otrzymanych mających wynagrodzeń za zniesione służebności. Pozakładane jednak kasy pożyczkowe są tylko na papierze, bez żadnej korzyści dla uboższych włościan kasy te są zupełnie bezczynne, bo nie udzielają nikomu nowego kredytu, a z funduszków rozebranych przez zamożniejszych włościan coraz więcej przepada. Zakładając bowiem kasy pożyczkowe gminne, nie postarano się o ludzi na kasyerów, umiejących czytać i pisać, a tem samem mogących nadać jaki taki obrót kasowy, ewidencję udzielanych i odbieranych pożyczek utrzymać, a fundusze kasy odpowiednio zabezpieczać. Ale zostawiono przeprowadzenie niepiśmiennym wójtom z pomocą pisarza jednego na gmin kilka. A ten tyle zrobił, że pozapisywał, ile rozebrali zboża i po jakiej cenie, ile rozebrali pieniędzy za zniesione służebności. Popisał samowolnie skrypta dłużne i na tych krzyżykami otrzymujących pożyczki i świadków, jacy mu na myśl przyszli. Na podstawie takich skryptów, jako niewiarogodnych, nie można należytości kasy gminnej egzekwować i od dobrej woli zależy dłużnika, jeżeli się do otrzymanej pożyczki przyznaje i przynajmniej procent od tej odpłaca. Z żyjącymi jeszcze łatwiej to uchodzi, ale z sukcesorami po zmarłych sprawa bardzo trudna.

Te więc kasy gminne nie mają żadnej gotówki w kasie, a odbierane od niektórych procenta po największej części na inne potrzeby gminne używane bywają. Ubodzy więc włościanie żadnych pożyczek z tych kas nie otrzymują.

Niektórych kas gminnych Wydział Rady powiatowej objął administracye i ściąga od których może pożyczki i te lokuje w Kasie Oszczędności.

Najuboższych gmin włościanie żyją tylko z zarobków, udając się za tem nietylko do państw sąsiednich, ale do Ameryki i innych części świata. Po największej części wychodzący za zarobkami do Ameryki pozostawiają żony i dzieci bez żadnych środków do życia w największej nędzy, żyją więc jałmużną i wyczekują powrotu ojca z zarobkiem, lub nadsyłki pieniędzy często bezskutecznie, wymiera też z nich duża liczba. Niektórzy nie powracają, a nawet wszelki ślad ginie, co się z nimi stało. Niektórzy nadsyłają pozostawionemu rodzeństwu na utrzymanie pieniądze, niektórzy wracają ze znacznym zarobkiem czasem blisko 1000 złr.

dochodzącym, a po powrocie oczyszczają swe gospodarstwo z długów lub w miejsce straconego nabywają odpowiednie przestrzenie ziemi i na tych gospodarzą.

Inni udający się za zarobkami w bliższe miejscowości państw sąsiednich wracają z tak małymi zarobkami, że zaledwo nędzną strawą przeżyć się mogą z żonami i dziećmi do roku następnego do czasu, w którym mogą znowu iść za zarobkiem. Nie mogąc mieć żadnego kredytu ani w kasach gminnych, ani w innych instytucjach, w pierwszych z powodów wyżej wskazanych, w drugich z braku odpowiedzialności, otrzymują ten albo u żydów za nadzwyczajną, bo wyżej 50% dochodzącą, lichwą, i ulegają nadzwyczajnym sposobom ich wyzyskiwaniu i niszczeniu, albo od chłopów, których jest paru lub kilku w gminie trudniących się wypożyczaniem pieniędzy na zastawy gruntów, z których w miejsce procentu użytkują, albo kupują zboże i z tego udzielają uboższym na zasiew, dzieląc się zbiorem, tego jednak rodzaju kredyt, równie jak żydowski lichwiarski, nadzwyczaj ich niszczy, bo korzyści otrzymywane przez pożyczających chłopów często do 50% dochodzą. Zaprowadzanie Kółek rolniczych, urządzenie sklepików połączone jest z różnemi trudnościami, postępuje też zbyt powolnie, z zaprowadzonych zaś większa część nie daje nawet znaku życia, figurują tylko na papierze, a szczególnie też w gminach uboższych, w gminach mniej korzystnie położonych, w gminach bez dworów, bez kościołów, bez szkoły, bez ludzi inteligentniejszych, umiejących czytać i pisać. W działalności i wszelkich usiłowaniach w tym kierunku ustawać nie należy, ale owszem działać z całą energią i przekonaniem, że przyjdzie czas, w którym władze krajowe i państwowe lepiej poznają stosunki i potrzeby włościan, w którym przyjdą do przekonania, że włościanom pomagają, a nieszczęśliwych ratować należy, a odpowiednie środki obmyślą.

Postarają się, aby spichrze gromadzkie na nowo zaprowadzone zostały, aby kasy pożyczkowe uruchomione zostały, aby dostarczały członkom gminy kredytu drobnego, a tem samem zapobiegały wzmagającej się lichwie; przyjdą do przekonania, że Towarzystwa Zaliczkowe przy odpowiednim ze strony władz krajowych poparciu mogą być wielką pomocą w polepszeniu dobrobytu włościan, mogą pod wielu względami zastąpić brak odpowiedniego zarządu w kasach pożyczkowych, mogłyby te zasilać potrzebnemi funduszami, kontrolować i wytwarzać źródła kredytu drobnego. Przyjdą do przekonania, że włościanie, jako siła robocza i produkująca płody ziemne dla całej społeczności ludzkiej, nieodzowną są podstawą, są racją bytu społeczeństwa, tę więc podstawę należy wzmacniać, ubezpieczać, a nadwężoną poprawiać. Przyjdą do przekonania, że te miliony, przeznaczone na podniesienie oświaty ludowej, ani 5% nie odnoszą korzyści w kierunku swego przeznaczenia, aby zaś odpowiedziały celowi, potrzeba doprowadzać do pewnej równowagi z materyalnym dobrobytem, przekonają się, że z dzieci dobrze się uczących, dobrze czytających, piszących i rachujących zaledwo jest kilka procent takich, którzy wszystkiego nie zaniedbali, nie zapomnieli, nim stali się pełnoletni.

I to jest rzeczą bardzo naturalną, bo człowiek ciężko fizycznie pracujący, często od świtu do nocy, często bez odpowiedniego posiłku, a będąc ojcem rodziny, w troskach o żonę i dzieci, o środki do wyżywienia i na opłacenie podatku, nie czyta, nie pisze, ale po pracy szuka pokrzepienia w przespaniu, dlatego nie znamy ani wójtów, ani radnych, umiejących czytać i pisać nawet w tych gminach, w których od kilkudziesięciu lat były szkoły i byli nauczyciele, a dzieci dobrze się uczyły.

O potrzebie i staraniach, aby więcej Towarzystw „Ochrony własności ziemskiej“ zakładanych było w kraju.

Gdy już w pierwszych latach po założeniu okazały się znakomite skutki działalności Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej« w Limanowy, gdy ś. p. hr. Henryk Wodzicki, dyrektor Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, w pismach polskich publicznych podniósł ważność i skuteczność działalności Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej« w Limanowy, zachęcając do zakładania więcej podobnych, gdy prawie wszystkie pisma publiczne polskie w Galicyi, w Warszawie i Poznaniu równie z uznaniem dla Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej« w Limanowy pisały i zalecały do zakładania podobnych, gdy delegaci Towarzystw zaliczkowych na swoich walnych zgromadzeniach we Lwowie i w Krakowie uchwalali rezolucye, wzywające Towarzystwa Zaliczkowe do zakładania Towarzystw »Ochrony własności ziemskiej«, nadchodziły z różnych okolic kraju liczne żądania statutów sprawozdań i informacji, przybywało dużo osobiście, celem bliższego rozpatrzenia się i poinformowania, każdemu też żądaniu zadość uczynić staraniem było Dyrekcyi Towarzystwa.

Mimo jednak tego przez lat upłynionych 10 razem z Towarzystwem w Limanowy powstało pięć, a z tych jedno w Krakowie, we dwa lata po założeniu, a nim czynności rozpoczęło, rozwiązało się niby dla braku człowieka, któryby się mógł podjąć kierownictwa tego zakładu.

Pozostały więc tylko 4: w Limanowy, Mielcu, Bieczu i Wadowicach, ale i między temi nie ma jeszcze porozumienia o kierunek działalności.

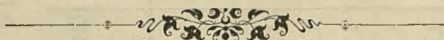
Wobec okoliczności, że nietylko coraz więcej właścicieli dóbr zostaje wywłaszczonych, a ich dobra przechodzą w ręce żydowskie, narodowości naszej nieprzychylnie, że równie dużo posiadłości włościan przechodzi w ręce żydowskie, — wobec coraz trudniejszych stosunków rolników, które dobrze opisał Kieszkowski i Szczepanowski, nasuwa się pytanie, dlaczego nie powstają Towarzystwa ratunkowe, jakimi są Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej«?

Zdaniem naszym są na przeszkodzie:

- a) Brak ludzi, którzyby chcieli i mogli odpowiednio zająć się tą sprawą.
- b) Fałszywy pogląd, jakoby Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej« było instytucją parcelacyjną, instytucją równie niebezpieczną, równie na straty swych członków wystawić mogącą, jak był oddział parcelacyjny Banku dla handlu i przemysłu w Krakowie, który bardzo dużo stracił.
- c) Przypuszczenie, że celem Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej« w Limanowy jest znoszenie dworów przez parcelacye ich gruntów.
- d) Uprzedzenie, że Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej« potrzebuje dużego kapitału obrotowego.
- e) Zwątpienie, aby u nas Bank centralny dla Towarzystw zarobkowych i gospodarczych, jaki mają Towarzystwa innych krajów, założony został.

Wszyscy jednak, którzy tak sądzą, którzy się tak zapatrują, niech raczą dokładnie zbadać 10-letnią działalność Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej« w Limanowy, a przyjdą wprost do przeciwnego przekonania, uznają, że Towarzystwo nasze instytucję parcelacyjną, a parcelacya nie jest celem, ale tylko w pewnych wypadkach środkiem i to

środkiem koniecznym, z całą oględnością stosuje. Uznają, że działalność Towarzystwa nie zagraża żadnymi stratami, że nie znosi dworów, ale tak stosunki właścicieli reguluje, aby w tych utrzymać się mogli — uznają, że tak wielkiego kapitału, jak przypuszczali, nie potrzebowało, a jaki potrzebowało znalazło. O założeniu zaś Banku centralnego niech nie powątpiewają, bo to, co się zrobić nie dało przez lat dwadzieścia z powodu braku odpowiedniego funduszu, to — po przekonaniu się, że fundusze się znalazły na założenie Banku akcyjnego, który nie przyszedł do skutku, — Wydział związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych postara się, aby temi samymi funduszami został założony tak pożądanym, tak potrzebny Bank dla Towarzystw zarobkowych i gospodarczych.

Wykaz porównawczy ogólnego stanu Towarzystwa

od początku założenia, t. j. od 1go Stycznia 1882 do 31go Grudnia 1893 r.

Rok	STAN BIERNY												STAN CZYNNY																	
	Ilość członków		Udziały		Fundusz rezerwowy		Długi Towarzystwa		Procenta		Czysty zysk		Razem		Gotówka w kasie		Pożyczki udzielone		Zaliczki na kupno		Inwentarz		Procenta przenosne		Lokacya		Koszta procesowe		Razem	
	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.	zhr.	ct.
1882	85	6 500	52	236	—	4 695	24	110	18	917	94	12 549	85	1 524	25	5 746	62	5 050	67	64	—	64	31	100	—	—	—	—	12 549	85
1883	270	16 853	62	1 330	22	27 707	—	383	73	1 244	80	47 519	37	35 968	54	11 028	84	66	—	455	99	—	—	—	—	—	—	47 519	37	
1884	287	15 409	47	1 942	25	25 491	—	253	16	1 497	37	44 533	23	34 703	61	9 505	4	53	—	266	60	—	—	—	—	—	—	44 533	23	
1885	368	14 821	69	2 956	50	31 656	—	249	81	1 483	79	51 167	71	38 151	40	12 664	31	47	70	324	38	—	—	—	—	—	—	51 167	79	
1886	405	16 471	44	4 025	54	21 531	—	132	18	1 447	38	43 607	51	37 302	65	5 876	82	40	—	388	8	—	—	—	—	—	—	43 607	51	
1887	315	16 704	42	4 945	9	20 155	—	136	79	1 442	33	43 463	82	38 881	2	4 269	99	40	—	272	82	—	—	—	—	—	—	43 463	83	
1888	625	17 656	12	6 716	8	16 269	—	243	21	1 391	46	42 275	87	26 243	12	5 499	92	40	73	297	17	—	—	—	—	—	—	42 275	87	
1889	637	17 712	10	7 909	91	25 893	78	290	50	1 363	94	53 140	23	35 243	77	12 237	91	111	25	265	31	5 012	—	269	99	99	53 140	23		
1890	617	16 750	60	8 491	24	24 793	28	242	27	1 071	89	51 379	28	31 275	—	43 405	79	111	25	359	13	5 496	94	219	12	81 379	28			
1891	733	18 170	61	9 293	91	53 471	93	240	57	885	17	58 062	19	32 803	37	42 648	30	111	25	440	8	5 396	99	262	91	83 062	19			
1892	759	18 588	46	11 546	46	96 956	80	352	43	1 653	76	129 097	91	39 574	16	52 049	99	219	35	484	90	5 396	99	372	52	129 097	91			
1893	752	19 048	28	13 833	72	86 325	50	276	41	1 992	60	121 476	51	35 272	6	79 973	84	209	57	366	77	5 296	99	366	77	121 476	51			

Kasa Towarzystwa „Ochrony własności ziemskiej” razem z kasą Towarzystwa Zaliczkowego, różnica gotówki w rachunku bieżącym.

Rozdział otrzymanych korzyści.

Rok	Korzyść		Dywidenda		Fundusz rezerwowy		Podatki		Zapomogi	
	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.	złr.	ct.
1882	917	94	221	72	896	22	—	—	—	—
1883	1.244	77	833	77	410	—	—	—	—	—
1884	1.437	37	788	12	649	25	—	—	—	—
1885	1.483	79	593	75	665	4	200	—	25	—
1886	1.447	35	646	—	601	35	150	—	50	—
1887	1.442	55	581	—	735	99	100	—	25	—
1888	1.391	46	643	13	523	33	200	—	75	—
1889	1.363	94	742	11	546	83	—	—	80	—
1890	1.071	34	536	34	495	—	—	—	50	—
1891	1.071	29	534	59	497	70	—	—	60	—
1892	885	17	—	—	825	19	—	—	80	—
1893	1.992	60	803	12	724	43	100	—	375	—

Zapomogi otrzymali:

Straż ogniowa w Limanowej	290 złr
Szkoła dla ubogich dzieci	90 «
Dom akademicki w Krakowie	35 «
Dom narodowy w Cieszynie	50 «
Weterani z roku 1831	15 «
Czytelnia polska w Białym	10 «
Towarzystwo imienia Kościuszki	10 «
Kółko rolnicze	100 «
Towarzystwo «Sokół»	30 «
Fundusz zapomogowy funkc. Tow.	15 «
Na koszt wystawy	100 «
Pogorzelncom w Bochni	50 «
Na obchód 100-letniej rocznicy Kościuszki .	15 «
Na kupno domu Matejki	10 «
Razem	820 złr.

SPRAWOZDANIA RADY NADZORCZEJ

i

PROTOKÓŁY Z OGÓLNYCH ZGROMADZEŃ.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1882.

Szanowne Zgromadzenie!

Przedłożone rachunki i tych zestawienia za r. 1882 przez Dyrekcyę Szanownemu Zgromadzeniu — Rada Nadzorcza już-to przez delegowaną komisję rachunkową, już-to sama sprawdziła i znalazła zupełną tych dokładność i zgodność — a że działalność Dyrekcyi i tej skutki są nader pomyślne, przedewszystkiem zawdzięczamy założycielowi, kierownikowi tej instytucyi W Panu Józefowi Marsowi, któremu oddajemy publiczne uznanie. Stawiamy wnioski, które Ogólne Zgromadzenie uchwalić raczy:

1. Udziela Dyrekcyi absolutorium z czynności za r. 1882.
2. Rozdział zysku 917 złr. 94 ct. przeznaczyć na dywidendę dla członków Towarzystwa po dziesięć procent od udziałów t. j. kwotę 221 złr. 72 ct., resztę 696 złr. 22 ct. przeznaczyć do funduszu rezerwowego.
3. Zmianę statutów:
  - a) w paragrafie drugim statutu dodać, »że wolno Dyrekcyi udzielać pożyczki także na skrypta dłużne«;
  - b) w paragrafie jedenastym zniżyć wpisowe z 2 na 1 złr.
  - c) w paragrafie piątym ustanowić najwyższy udział zamiast tysięcy złr. na pięć tysięcy złr.

Wiceprezes i sprawozdawca:
Mieczysław Marynowski.

Prezes:
Władysław Struszkiewicz.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia odbytego dnia 5 Marca 1883 r.

Obecni: Wny Przewodniczący Władysław Struszkiewicz; Członkowie Rady Nadzorczej: Mieczysław Marynowski, Franciszek Gross, Józef Matuziński, Anastazy Maszewski, Kazimierz Żuławski, Stanisław Mars; zastępca członka Rady Nadzorczej: Antoni Janik; członkowie Dyrekcyi: Józef Mars, Antoni Müller, Stanisław Peszko; zastępca członka Dyrekcyi: Jan Kubliński.

1. Wny Przewodniczący skonstatował właściwy termin do zwołania Ogólnego Zgromadzenia, tudzież większość członków obecnych uprawnionych do głosowania.

2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności swoich za rok 1882 przyjęto jednogłośnie do wiadomości.

3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności za rok 1882 przyjęto jednogłośnie do wiadomości, tudzież udzielono na wniosek tejże Dyrekcyi absolutorium.

4. Z otrzymanej w roku 1882 korzyści w kwocie 917 złr. 94 kr. przeznaczyć na dywidendę dla członków Towarzystwa po 10⁰/₁₀₀ od udziałów, t. j. kwotę 221 złr. 72 ct., resztę 696 złr. 22 ct. przeznaczyć do funduszu rezerwowego jednogłośnie uchwalono.

5. Uchwalono następujące zmiany statutów :

a) w paragrafie drugim statutu dodać: »że wolno Dyrekcyi udzielać pożyczki także na skrypta dłużne«;

b) w paragrafie jedenastym zniżyć wpisowe z 2 na 1 złr.

c) w paragrafie piątym ustanowić najwyższy udział zamiast tysiąc złr. na pięć tysięcy złr.

Sekretarz :

Stanisław Mars.

Prezes :

Władysław Struszkiewicz.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1883.

Szanowne Zgromadzenie!

W miłym poczuciu obowiązku swego niniejszem Rada Nadzorcza zdaje sprawozdanie z czynności Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej«.

Zanim jednak przystąpię do przedstawienia pewnych danych, odnoszących się do tego Towarzystwa, pozwoli Szanowne Zgromadzenie zastanowić się nad jego pierwotnem powstaniem, niemniej czem ono jest w rzeczywistości dla naszego powiatu.

Instytucja ta, przepraszam za wyrażenie się, jest pierworodnem dzieckiem naszym, utworzona przed dwoma latami przy Towarzystwie Zaliczkowem, a od 1 Grudnia 1881 roku działająca inicjatywa utworzenia takiej instytucji u nas wywołała utworzenie czterech innych tym podobnych instytucyj w kraju, a nadmiar że była dla naszego powiatu potrzebną i skuteczną, posłuży pewne uznanie i zainteresowanie się szerszych wpływowych kół finansowych, które przekonawszy się już w pierwszym roku o jej skutecznej działalności i prawdziwie humanitarnym celu, pospieszyły jej doraźnie w pomoc swemi kapitałami, a w szczególności:

Towarzystwo wzajemnych Ubezpieczeń kredytem	złr. 10.000
Kasa Oszczędności w Tarnowie	» 10.000
Bank Austro-Węgierski	» 3.000
Towarzystwo Zaliczkowe we Lwowie	» 6.000
Bank krajowy	» 3.000

Ogólny cel Towarzystwa Ochrony Własności Ziemskiej wskazany jest w samej nazwie a więcej kategoryczniej w §. 2 Statutu, chroniąc i broniąc tak właścicieli większej i mniejszej posiadłości ziemi naszej ojczyzny przeciw wszelkim atakom wywłaszczenia, przeciw wszelkim szkodliwym następstwom czy to z braku odpowiedniej hipoteki, posiadania fizycznego lub zbytecznego obdłużenia, czy to z braku odpowiedniego urządzenia inwentarza, kapitału obrotowego, zaarendowania gruntów stosowną komasacją, odpowiedniego urządzenia gospodarskiego, wreszcie w zawikłaniu w stosunkach familijnych powstałych, wykupując i wydobywając z pod zastawu grunta a ludzi z sideł, którzy częstokroć mimowolnie lub przez swą dobroduszość w to się wplątali. Wykazywanie jednak szczegółowych wypadków lub sposobów, jakie używane bywają przy pewnych pertraktacjach, co, gdzie i jak było zrobione, lub do zrobienia pozostało, nie pozwala mi poniekąd sam interes, a i pewna dyskrecja dla osób, które nas swoim zaufaniem obdarzają, ograniczam się tylko ogólnikowo już przez sam wzgląd, że Dyrekcyja sposób postępowania tam gdzie to było możliwem, Szanownemu Zgromadzeniu wyczerpująco przedstawiła.

Poprzestając na tem ogólnem streszczeniu działalności Towarzystwa, wypada mi jeszcze nadmienić, że Instytucja ta, wobec świeżej upadłości Banku Włościańskiego, ma bardzo obszerne pole do działania; materyałów coraz więcej się gromadzi, a w miarę tego coraz więcej wykrywa się ran ekonomicznych, które leczyć jest zadaniem Towarzystwa.

Przystępuję teraz do przedstawienia cyfr i osiągniętych korzyści.

Liczba członków stowarzyszonych wynosi 270 z udziałem złr. 16.853.

Fundusz rezerwowy wynosi	złr. 1.330
Pożyczki członkom udzielone	» 35.968
Zaliczki na kupno	» 11.028
Uzyskany kredyt	» 27.707
Koszta administracyjne	» 547
Czysty uzyskany zysk	» 1.244 ct. 80.

z którego przeznaczając w myśl §. 8 Statutu Towarzystwa kwotę złr. 411 cent. 3, pozostała reszta wypada na dywidendę dla stowarzyszonych stosownie do uchwały Szanownego Zgromadzenia.

Jakkolwiek rachunek strat i zysków nie wykazuje zbyt dominującej cyfry osiągniętej korzyści, to jednakowoż przez sam wzgląd na zasadę humanitarnego założenia tej instytucji, niemniej i jej dwuletniego istnienia i rozwoju, lekceważoną być nie może, owszem Rada Nadzorcza czuje się w miłym obowiązku złożyć Dyrekcyi a w szczególności jej Kierownikowi pełne wdzięczności uznanie za niezamordowaną pracę około dobra tego Towarzystwa, które tylko jego umiejętnemu kierownictwu zawdzięcza ten rozwój, jaki już istnieje, i jaki tutaj w cyfrach Szanownemu Zgromadzeniu przedstawiony został.

Limanowa, dnia 22 marca 1884 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Mieczysław Marynowski.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 22 Marca 1884 r.

Obecni: WW. Struszkiewicz Władysław, Mieczysław Marynowski, Anastazy Maszewski, Antoni Janik, Stanisław Mars, Karol Kronenberg, Józef Matuziński, Jan Pieniążek — członkowie Rady Nadzorczej; — WW. Józef Mars, Antoni Müller, Stanisław Peszko, Jan Kukliński — członkowie Dyrekcyi; — Dr. Kazimierz Żelechowski, syndyk Towarzystwa; — W. Wojciech Biechoński, Dyrektor Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach, jako lustrator Towarzystwa i członków 50.

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności roku 1883 przyjęto jednogłośnie do wiadomości i na wniosek Rady Nadzorczej udzielono Dyrekcyi jednogłośnie absolutorium.

2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności za rok 1883 przyjęto do wiadomości, a z czystego zysku w kwocie złr. 1244 cent. 80 przeznaczono:

- a) na fundusz rezerwowy . . . . . złr. 411 ct. 03
- b) na dywidendę 8⁰/₁₀ . . . . . » 833 » 77

i na tem protokół zakończono.

Sekretarz

Stanisław Mars m. p.

Prezes Rady Nadzorczej

Władysław Struszkiewicz m. p.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1884.

Szanowne Zgromadzenie!

Smutny stan naszego kraju, jako i kilka upadłości instytucyj finansowych, które już w naszym sprawozdaniu Tow. Zaliczkowego umieściliśmy, nie mógł korzystnie oddziaływać na rozwój tej jeszcze młodocianej instytucyi, stanowiącej niejako część integralną Towarzystwa Zaliczkowego; mimo to nie opuszczamy skrzydeł, a gdy jak dotąd i nadal ludzie dobrej wiary nie odmówią nam swego zaufania i poparcia, z pewnem zadowoleniem i spokojem możemy spoglądać w przyszłość tego Towarzystwa; i zaiste, jeżeli zważymy, że już dzisiaj przyszliśmy w pomoc przeszło 100 familiom, zagrożonym wywłaszczeniem przez Zakład kredytowy włościański, częścią konwersyą, częścią inną dla dłużnika korzystną operacją finansową, ratując ich od nieuniknionej zguby, to doprawdy hymny pochwalne dla Towarzystwa podniesione w różnych dziennikach publicznych, a nawet zagranicznych ilustrowanych, jak dziennik warszawski »Kłosa«, nie wytrzymają krytyki wobec doniosłości, tej pod każdym względem humanitarnej dźwigni lepszej przyszłości naszego biednego włościanina; — to też za przykładem naszym poszło już kilka Towarzystw, zakładając podobne. Z bardzo wielu okolic kraju, a nawet z zagranicy, nadeszły żądania statutów, instrukcyj i informacji, jak podobne instytucje zakładać, a w Krakowie Rada powiatowa na wzór naszego Towarzystwa założyła Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej«.

Nierównie wielkiej doniosłości dla naszego Towarzystwa jest wniosek Dyrektora Towarzystwa, a zarazem członka Rady, postawiony na Radzie Powiatowej, by ta udzieliła poręczenia za Towarzystwo »Ochrony« na pożyczkę w Listach komunalnych Banku krajowego do wysokości 20.000 złr. w celu wykupywania z Banku włościańskiego jeszcze do 250 zadłużonych włościan; ów wniosek odesłany został do Wydziału Rady Powiatowej, a gdy przychylnie załatwiony zostanie, będzie Towarzystwo w możności i tych włościan od wywłaszczenia ojczystej ziemi ratować.

Na publicznej licytacji sądowej kupiło Towarzystwo jedno gospodarstwo w Kamionce Małej a trzy z wolnej ręki z mniejszej posiadłości, zaś z większej posiadłości nabyto cztery dobra.

Rachunki sprawdzone przez członków Rady Nadzorczej, zaś do sprawdzenia przez członków Towarzystwa otwarte były przez 8 dni przed Walnem Zebraniem, jedno tylko wniesione było zażalenie przed Radę Nadzorczą, które po starannem zbadaniu przedmiotu przez osobną do tego wydelegowaną komisję, jakoteż trutynowaniu sprawy na swoich dwóch posiedzeniach, zażalenie jako bezpodstawne oddalić musiała.

Na tem streszczeniu kończymy niniejsze sprawozdanie, a gdy Dyrekcyja wywiązała się z przyjętych zobowiązań, Rada Nadzorcza wnosi:

Walne Zgromadzenie raczy udzielić Dyrekcyi absolutoryum za czynności r. 1884, a z czystego zysku wynoszącego złr. 1.437 ct. 37 przeznaczyć na dywidendę dla członków Towarzystwa złr. 788 ct. 12 w stosunku 6 prc., a resztę złr. 649 ct. 25 do funduszu rezerwowego.

Limanowa, d. 5 Marca 1885 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Mieczysław Marynowski.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia odbytego dnia 5 Marca 1885 r.

Obecni: WW. Struszkiewicz Władysław, prezes, wł. dóbr; Marynowski Mieczysław, wiceprezes, wł. dóbr; Maszewski Anastazy, wł. dóbr; Żuławski Kazimierz, wł. dóbr; Mars Stanisław, wł. dóbr; Kwiatkowski Maryan, inżynier pow.; Janik Antoni, burmistrz; Dr. Karol Kronenberg — członkowie Rady Nadzorczej. — WW. Mars Józef, Peszko Stanisław — członkowie Dyrekcyi; — Wny Dr. Kazimierz Żelechowski, syndyk Towarzystwa i członków 60.

1. Wny Przewodniczący konstatuje komplet zebranych członków.

2. Sprawozdanie z czynności Dyrekcyi za r. 1884 i sprawozdanie Rady Nadzorczej przyjęto jednogłośnie do wiadomości, tudzież na wniosek Rady Nadzorczej dano jednogłośnie Dyrekcyi absolutorium za rok 1884.

3. Na wniosek Rady Nadzorczej z uzyskanych korzyści zhr. 1.437 ct. 37 uchwalono na dywidendę w stosunku 6 prc. zhr. 788 ct. 12, do funduszu rezerwowego zhr. 649 ct. 25 — i na tem protokół zakończono.

Sekretarz :

Stanisław Mars m. p.

Prezes Rady Nadzorczej :

Władysław Struszkiewicz m. p.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1885.

Szanowne Zgromadzenie!

Instytucja »Ochrony własności ziemskiej« tak jeszcze młoda, bo zaledwie cztery lat istniejąca, nie mogła wprawdzie tak rozwinąć się, jakby się spodziewać należało, a to z powodu opłakanych stosunków finansowych w kraju naszym, jakieśmy to w sprawozdaniu Towarzystwa zaliczkowego zaznaczyli — niemniej przeto, chociaż powoli, posuwa się pewnym krokiem zawsze naprzód i zyskuje coraz więcej wzięcia i naśladowników: że tylko tu, nie powtarzając szczegółów ze sprawozdania Dyrekcyi, niektóre cyfry wymienimy:

a) Liczba członków w ciągu roku zwiększyła się o	złr. —81
b) Fundusz rezerwowy o	» 1.014·25
c) Kredyt uzyskany o	» 6.165—
d) Pożyczki udzielane o	» 3.442·79
e) Zaliczki na kupna o	» 3.139·27

Stan taki pozwala nam ufać i w dalszy pomyślny rozwój instytucyi, ku prawdziwemu pożytkowi ogółu, dzięki umiejętnemu kierownictwu Dyrekcyi Towarzystwa.

Na tem kończymy niniejsze sprawozdanie i na podstawie badań Komisji kontrolującej, konstatając zgodność przedstawionego bilansu z rzeczywistością, wnosimy: Szanowne Zgromadzenie raczy udzielić Dyrekcyi przy zupełnem absolutoryum także uznanie za czynności w roku ubiegłym; zaś z czystego zysku w kwocie złr. 1.483 ct. 79 przeznaczyć: a) na dywidendę w stosunku 5% kwotę złr. 593 ct. 75; b) na rezerwę podatkową 200 złr. i c) dla straży ogniowej w Limanowy kwotę 25 złr., resztę w kwocie złr. 665 ct. 4 do funduszu rezerwowego.

Limanowa, dnia 11 Marca 1886 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Maryan Kwiatkowski m. p.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia odbytego dnia 11 Marca 1886 r.

Obecni: WW. Władysław Struszkiewicz, prezes, Stanisław Mars, sekretarz, Kazimierz Żuławski, Anastazy Maszewski, ks. Antoni Kmiotowicz, proboszcz, Wincenty Potocki, Maryan Kwiatkowski, dr. Karol Kronenberg — członkowie Rady Nadzorczej. WW. Józef Mars, Jan Kubliński, Zygmunt Mars — członkowie Dyrekcyi. Wny dr. Kazimierz Zelechowski, syndyk Towarzystwa i członków innych 42.

1. Prezes Władysław Struszkiewicz, konstatując komplet zebranych członków, konstatuje zarazem, że zgromadzenie zwołane zostało stosownie do przepisu statutów, przez ogłoszenie w »Gazecie Lwowskiej« z dnia 23 lutego 1886 nr. 43, i w »Czasie« z dnia 25 lutego 1886 nr. 45 i powołuje na sekretarza: Stanisława Marsa, zaś na weryfikatorów i do podpisania protokołu: Jana Ligęzę, Michała Jońca i Wawrzyńca Biedę.

2. Sprawozdanie z czynności Dyrekcyi za rok 1885, i sprawozdanie Rady Nadzorczej przyjęto z uznaniem dla Dyrekcyi jednogłośnie do wiadomości, tudzież na wniosek Rady Nadzorczej udzielono Dyrekcyi jednogłośnie absolutorium za rok 1885.

3. Na wniosek Rady Nadzorczej z czystego uzyskanego zysku złr. 1.483 ct. 79, uchwalono: *a)* na dywidendę w stosunku 5⁰/₁₀₀ kwotę złr. 593 ct. 75; *b)* na rezerwę podatkową złr. 200; *c)* dla straży ogniowej w Limanowy na sporządzenie rekwizytów 25 złr. w. a., resztę zaś złr. 665 ct. 4 w. a. przeznaczono do funduszu rezerwowego.

Na tem protokół zakończono i podpisano.

Sekretarz :

Stanisław Mars m. p.

Prezes Rady Nadzorczej :

Władysław Struszkiewicz m. p.

Obecni:

Michał Jonec m. p.

Jan Ligęza m. p.

Wawrzyńiec Bieda m. p.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1886.

Szanowne Zgromadzenie!

Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej« założone w r. 1882 za inicjatywę członków Rady Nadzorczej Towarzystwa Zaliczkowego, a to w celu przyjęcia z pomocą zagrożonym wywłaszczeniem członkom swoim, rozpoczęło swoje operacje z kapitałem zaledwo kilkaset złr. wynoszącym.

Działalność swoją zaznacza tem, iż przez przeciąg kilkuletniego istnienia swego nabywając na swoje imię, ochroniło od sprzedaży przymusowej gospodarstw mniejszych 64, — zaś w celu uregulowania hipoteki, lub rozparcelowania przejęło posiadłości większych 14. Z tych uregulowano i oddano posiadłości mniejszych 42; zaś w myśl właścicieli przeprowadzono interesa w 8-miu posiadłościach większych.

Za kilkudziesięciu członków, zagrożonych egzekucją, przez upadłość zakładu kredytowego włościańskiego, uskuteczniło wypłaty i tą swą działalnością nie dopuściło ani jednego wypadku, iżby gospodarstwo włościańskie w obce ręce przeszło. Kredyt Towarzystwa w ostatnich dwóch latach również się obniżył, a to z powodu ogólnego zastoju w świecie finansowym i ekonomicznym; nie naraziło to wprawdzie Towarzystwa na żadne straty, zawsze jednak w pewnym stopniu ograniczyć musiało działalność Dyrekcyi; jest jednakowoż nadzieja, iż za staraniem Dyrekcyi kredyt do dawnego normalnego stanu powróci.

Z bilansów Towarzystwa za rok 1886 wykazuje się, że stan majątku Towarzystwa jest pomyślny, przedstawia bowiem, bez udziałów i zaległości, w funduszu rezerwowym złr. 4025 ct. 54, z czystego zysku za rok 1886 złr. 1447 ct. 35.

Rachunki, księgi i dokumenta sprawdzone przez Komisję rachunkową w należyтым porządku. Raczy więc Walne Zgromadzenie na wniosek Rady Nadzorczej uchwalić, by z czystego zysku:

- a) udzielić członkom dywidendę w stosunku 5⁰/₀, co wynosi . 646 złr. — ct.
  - b) przeznaczyć na rezerwę podatkową kwotę . . . . . 150 złr. — ct.
  - c) subwencję na sprawienie rekwizytów dla straży ogniowej
w Limanowy . . . . . 50 złr. — ct.
  - d) dopisać do funduszu rezerwowego resztę . . . . . 601 złr. 35 ct.
- oraz za czynną działalność Dyrekcyi udzielić absolutoryum.

Limanowa, dnia 26 Marca 1887 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Kazimierz Żuławski m. p.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia odbytego dnia 26 Marca 1887 r.

Obecni: Wny Pan Prezes Władysław Struszkiewicz; Członkowie Rady Nadzorczej: PP. Kazimierz Żuławski, Władysław Hajdukiewicz, Józef Potocki, Maryan Kwiatkowski, Jan Pieniążek, Dr. Karol Kronenberg, Stanisław Mars; Członkowie Dyrekcyi: Józef Mars, Jan Kubliński, Stanisław Peszko.

- 1) Wny Przewodniczący konstatuje, iż co do zwołania Ogólnego Zgromadzenia, wymogom ustawy zostało zadość uczynionem, tudzież powołał na asesorów PP. Stanisława Potockiego i Dra Karola Kronenberga.
- 2) Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1866 przedłożył Dyrektor I-szy.
- 3) P. Kazimierz Żuławski, członek Rady Nadzorczej, składa sprawozdanie z czynności Rady Nadzorczej w r. 1886, tudzież stawia wniosek, aby uchwalić jako dywidendę 5% z otrzymanych korzyści w r. 1886 i przeznaczyć na rezerwę podatkową 150 złr. w. a., dla straży ogniowej w Limanowy 50 złr., resztę zaś w kwocie 601 złr. 35 ct. do funduszu rezerwowego, tudzież o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
- 4) Powyższe wszystkie wnioski zostały jednogłośnie uchwalone i absolutoryum Dyrekcyi za rok 1886 udzielone.

Sekretarz:

Stanisław Mars m. p.

Prezes Rady Nadzorczej:

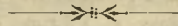
Władysław Struszkiewicz m. p.

Asesorowie:

Stanisław Potocki m. p.

Dr. Karol Kronenberg m. p.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1887.

Szanowne Zgromadzenie!

Od dłuższego już czasu żadne sprawozdanie instytucyj finansowych w kraju naszym nie może się obejść bez utyskiwania na opłakane stosunki ekonomiczno-finansowe; stan taki z natury rzeczy musi i wywiera rzeczywiście wpływ wielki na rozwój także i naszego Towarzystwa.

Pomimo tego jednak a może właśnie z powodu tych stosunków instytucja nasza, której zadaniem jest ratować, trzyma się silnie i choć powoli i rozważnie, kroczy ciągle naprzód, jak sądzimy, z pożytkiem ogółu.

W roku ubiegłym przybyło do uregulowania 7 gospodarstw wiejskich i 3 realności miejskie, jedna we Lwowie a dwie w Limanowej. Ogółem w ciągu 6-letniej egzystencji, Towarzystwo było czynnem w 14 posiadłościach większych, 71 gospodarstwach włościańskich i 3 realnościach miejskich; z tego 9 posiadłości większych jest już na ukończeniu, zaś 1 posiadłość większa, 11 gospodarstw włościańskich i 3 realności miejskie są właśnie w toku regulacji interesów.

Nie powtarzając szczegółów w sprawozdaniu Dyrekcyi Towarzystwa wykazanych, notujemy tu tylko niektóre cyfry i tak:

- 1) Liczba członków w ciągu roku zeszłego zwiększyła się o dziesięciu.
- 2) Fundusz rezerwowy powiększył się o . . . . . 919 złr. 55 ct.
- 3) Kredyt uzyskany o . . . . . 3.472 złr. 70 ct.
- 4) Pożyczki udzielone o . . . . . 1.578 złr. 37 ct.
- 5) Zaliczki na kupna o . . . . . 5.340 złr. 48 ct.

Cyfry powyższe, jakkolwiek nieznaczące, świadczą o rozwoju i żywotności Towarzystwa, co też ząwdzięczać należy umiejętności i gorliwości Dyrekcyi a w pierwszym rzędzie kierownikowi, Dyrektorowi pierwszemu.

Kończąc niniejsze sprawozdanie i konstatując na podstawie badań komisji rachunkowej zgodność przedstawionego bilansu z rzeczywistością, wnosimy:

Szanowne Zgromadzenie uchwalić raczy:

I. Udziela się Dyrekcyi absolutorium z czynności za rok ubiegły 1887.

II. Z czystego zysku w kwocie 1.442 złr. 53 ct. przeznacza się:

- 1) na dywidendę w stosunku 5% . . . . . 581 złr. 54 ct.
  - 2) na rezerwę podatkową . . . . . 100 złr. — ct.
  - 3) na subwencję dla Straży ogniowej ochot. w Limanowej . . . . . 25 złr. — ct.
  - 4) do funduszu rezerwowego resztę . . . . . 735 złr. 99 ct.
- Ogółem . . . . . 1.442 złr. 53 ct

Limanowa, dnia 8 Marca 1888 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Maryan Kwiatkowski m. p.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 8 Marca 1888 r.

Obecni: Wny Zastępca Prezesa ks. Antoni Kmietowicz; Członkowie Rady Nadzorczej: PP. Potocki Józef, Matuziński Józef, Dr. Kronenberg Karol, Kwiatkowski Maryan, Pieniążek Jan, Żuławski Kazimierz, Mars Zygmunt, Haydukiewicz Władysław; Zastępcy Członków Rady Nadzorczej: Ks. Smetana Józef, Janik Antoni; Członkowie Dyrekcyi: Mars Józef, Peszko Stanisław, Kubliński Jan; Zastępca I-go Dyrektora: Mars Stanisław.

1) Przewodniczący konstatuje, że zebranie dzisiejsze zostało zwołane po myśli odnośnych przepisów.
2) Na asesorów powołuje przewodniczący pp. Stanisława Marsa i Jana Pieniążka.
3) Sekretarz odczytuje protokół z ogólnego Zgromadzenia z dnia 26 Marca 1887 roku, który bez poprawki przyjęto.

4) Dyrektor I-szy p. Józef Mars przedkłada sprawozdanie z czynności Dyrekcyi za rok 1887, które bez poprawki przyjęto.

5) Członek Rady Nadzorczej p. Maryan Kwiatkowski przedkłada sprawozdanie z czynności Rady Nadzorczej za rok 1887 i stawia następujące wnioski: 1) z czystego zysku z roku 1887 przeznaczają się na dywidendę dla członków w stosunku 5% kwotę 581 złr. 54 ct; 2) na rezerwę podatkową 100 złr.; 3) na subwencyę dla Straży ogniowej w Limanowej 25 złr. i 4) do funduszu rezerwowego resztę 735 złr. 99 ct. a. w. oraz o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.

Na wniosek Przewodniczącego udzielono Dyrekcyi absolutoryum oraz uznanie przez powstanie, przyczem i wnioski poprzednie o rozdziale zysku przyjęto.

Na tem protokół zakończono z tym dodatkiem, że na dzisiejszem posiedzeniu jubileuszowem wyrażono uznanie dla Prezesa, jako tyloletniego kierownika Instytucyi, przez powstanie.

Sekretarz:

Władysław Haydukiewicz m. p.

Wiceprezes Rady Nadzorczej:

Ks. Antoni Kmietowicz m. p.

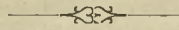
Asesorowie:

Jan Pieniążek m. p.

Stanisław Mars m. p.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1888.

Szanowne Zgromadzenie!

W sprawozdaniu Dyrekcyi wykazane daty, sprawdzone zostały przez komisję kontrolującą i uznane jako zgodne z rachunkami księgi likwidacyjnej i zestawieniem księgi głównej, a tem samem i bilans na podstawie tych ksiąg sporządzony, przedstawia prawdziwy stan Towarzystwa, które przy gorliwej działalności Dyrekcyi pomyślnie dalej się rozwija.

Fundusz rezerwowy wynosił w roku zeszłym	4.945 złr. 09 ct.
obecnie zaś przedstawia sumę	<u>6.716 » 08 »</u>
wzrósł zatem o	1.770 złr. 99 ct.
Stan udziałów z r. zeszłego	16.784 złr. 42 ct.
obecnie wynosi	<u>17.656 » 12 »</u>
podniósł się więc o	871 złr. 70 ct.

i w odpowiednim też stosunku wzrosła liczba rzeczywistych członków.

Poczynione przez Dyrekcyę zaliczki w różnorodnych sprawach Towarzystwa, mają wszędzie pewne zabezpieczenie i wykazują wzrost odpowiedni.

Po zamknięciu rachunków za rok zeszły, wykazana korzyść w sumie 1.391 złr. 46 ct. przedstawia rezultat zadawalniający, co uprawnia Radę Nadzorczą do postawienia pod zatwierdzenie Walnego Zgromadzenia swoich wniosków:

1. o udzielenie Dyrekcyi absolutorium z rachunków i czynności za rok 1888.
2. o rozdział zysku:

a) na dywidendę w stosunku 5%	643 złr. 13 ct.
b) na zaliczkę podatkową	200 » — »
c) na subwencyę straży ogniowej miejscowej	25 » — »
d) na przelanie reszty do funduszu rezerwowego	<u>523 » 33 »</u>
Razem jak wyżej	1.391 złr. 46 ct.

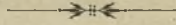
Limanowa, dnia 12 Marca 1889 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Kazimierz Żuławski.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 12 Marca 1889 r.

Obecni: Wiceprezes Wny Ks. Antoni Kmietowicz; Członkowie Rady Nadzorczej: WPP. Józef Matuziński, Zygmunt Mars, Kazimierz Żuławski, Dr. Karol Kronenberg, Maryan Kwiatkowski, Władysław Haydukiewicz; Zastępca członka Rady Nadzorczej: Wny Ks. Józef Smetana; Członkowie Dyrekcji: Wny Józef Mars, oraz nowo obrani Dyrektorowie: Wny Walenty Jaworski, Józef Macharski; Zastępca członka Dyrekcji: Stanisław Mars.

Przewodniczący konstatuje, że Zgromadzenie dzisiejsze zostało zwołane po myśli odnośnych przepisów. Na assessorów powołuje pp. Jana Biedronia i Ludwika Jońca.

1. Sekretarz odczytuje protokół z Ogólnego Zgromadzenia z dnia 8 Marca 1888 roku, który bez poprawki przyjęto.

2. Dyrektor Wny Józef Mars przedkłada sprawozdanie Dyrekcji za rok 1888, które przyjęto do wiadomości.

3. Członek Rady Nadzorczej Wny Kazimierz Żuławski przedkłada sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1888 i stawia imieniem teje następujące wnioski:

I. Udzielić Dyrekcji absolutoryum z czynności za rok 1888.

II. Z czystego zysku z roku 1888 w kwocie 1 391 złr. 46 ct. przeznaczyć:

a) na dywidendę w stosunku 5% kwotę	643 złr. 13 ct.
b) na podatki	200 » — »
c) na straż ogniową	25 » — »
d) do funduszu rezerwowego	523 » 33 »

Razem . . . . . 1.391 złr. 46 ct.

Ogólne Zgromadzenie uchwała jednomyślnie wnioski Rady Nadzorczej a na wniosek Wgo Przewodniczącego udziela Dyrekcji uznanie przez powstanie.

Walne Zgromadzenie dziękuje Przewodniczącemu za trud i pracę.

Na tem protokół zakończono.

Wiceprezes:
Ks. Antoni Kmietowicz m. p.

Sekretarz:
Władysław Haydukiewicz m. p.

Asesorowie:

Jan Biedroń m. p.

Ludwik Joniec m. p.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1889.

Szanowne Zgromadzenie!

Przedstawione w sprawozdaniu Dyrekcyi wnioski, jako oparte na sprawdzonych przez Komisję rachunkach ksiąg głównych, są temsamem właściwe i zgodne.

Towarzystwo rozwija swą działalność przeważnie w kierunku ochrony gospodarstw włościańskich od wywłaszczenia, jużto nabywając takowe na licytacji lub zagrożone ruiną na rzecz właścicieli regulując w ten sposób, by co jest możebne ocalić i tak uregulowane choć zmniejszone gospodarstwo właścicielom zwrócić.

W wielu wypadkach podjęło Towarzystwo interwencyę z Komitetem b. Banku włościańskiego z pomyślnym dla stron skutkiem, wypłacając zaległości zagrożonych licytacyą gospodarstw.

Ogólna na ten cel użyta suma wynosi . . . . . 76.038 złr. 99 ct.

Zwrot na ten rachunek wynosi w b. r. . . . . 40.795 złr. 22 ct.

Z większych własności nabyło również Towarzystwo w b. r. dwa majątki w sąsiednich powiatach, przynosząc tem skuteczną pomoc właścicielom.

Fundusz rezerwowy wynosi . . . . . 7.909 złr. 91 ct.
i wzrasta w odpowiednim stosunku.

Procent obniżono, jak i w Towarzystwie Zaliczkowem z 8.5% na 7.8% łącznie z kosztami administracyjnymi.

Czysty zysk przynosi za rok 1889 . . . . . 1.363 złr. 94 ct.

Pod zatwierdzenie Walnego Zgromadzenia przedkłada Rada Nadzorcza wnioski:

1. Rozdział zysku:

a) na dywidendę 5% od udziałów . . . . . 742 złr. 11 ct.

b) dla pogorzalców miasta Bobowy . . . . . 50 » — »

c) dla straży ogniowej w Limanowej . . . . . 25 » — »

d) do funduszu rezerwowego resztę . . . . . 546 » 83 »

2. Udzielenie absolutoryum Dyrekcyi z rachunków za rok 1889 i wyraz uznania za gorliwą działalność.

Limanowa, dnia 13 marca 1890 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Kazimierz Żuławski.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 13 Marca 1890 r.

Obecni: Wiceprezes Wny Ks. Antoni Kmiotowicz; Członkowie Rady Nadzorczej WPP.: Józef Potocki, Kazimierz Żuławski, Józef Matuziński, Władysław Haydukiewicz; Zastępca członka Rady: Wny Ks. Józef Smetana; Członkowie Dyrekcyi Wni: Józef Mars, Walenty Jąworski, Józef Macharski; Zastępca członka Dyrekcyi: Wny Jan Kubliński; Syndyk Towarzystwa: Wny Dr. Kazimierz Żelechowski. — Obecnych członków Towarzystwa 34.

Przewodniczący konstatuje, że Zgromadzenie dzisiejsze zwołane zostało po myśli odnośnych obowiązujących przepisów — ogłoszono w »Gazecie Lwowskiej« Nr. 45.

Przewodniczący powołuje na skrutatorów pp. Jana Świerczka i Wojciecha Adamczyka.

Przystępując do porządku dziennego:

1. Na wniosek p. Józefa Potockiego uwolniono Sekretarza od czytania protokołu z posiedzenia z dnia 12-go Marca 1889 r.

2. Dyrektor Wny Józef Mars przedkłada Sprawozdanie Dyrekcyi za rok 1889, które bez poprawki przyjęto.

3. Imieniem Komisji kontrolującej oraz Rady Nadzorczej p. Kazimierz Żuławski przedkłada Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności za rok 1889 i stawia imieniem tejże następujące wnioski:

I. Obniżyć stopę procentową z 8·5⁰/₀ na 7·8⁰/₀.

II. Z czystego zysku za rok 1889 w kwocie 1.363 złr. 94 ct.:

a) na dywidendę w stosunku 5⁰/₀ kwotę . . . . . 742 złr. 11 ct.

b) dla pogorzalców miasta Bobowy . . . . . 50 » — »

c) straży ogniowej w Limanowej subwencya . . . . . 25 » — »

d) do funduszu rezerwowego resztę . . . . . 546 » 83 »

III. Udzielić Dyrekcyi absolutoryum z czynności za rok 1889.

Ogólne Zgromadzenie uchwała powyższe wnioski i udziela Dyrekcyi absolutoryum oraz uznanie za gorliwą i skuteczną działalność.

Na tem protokół zakończono.

Wiceprezes:

Ks. Antoni Kmiotowicz m. p.

Sekretarz:

Władysław Haydukiewicz m. p.

Asesorowie:

Józef Matuziński m. p.

Wojciech Adamczyk m. p.

Jan Świerczek m. p.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1890.

Szanowne Zgromadzenie!

Przedłożone przez Dyrekcyę sprawozdanie rachunkowe za rok ubiegły 1890, a dziewiąty istnienia Towarzystwa, wykazuje dostatecznie normalny rozwój Instytucyi pod względem finansowym; to jednak nie jest głównym celem Towarzystwa naszego — celem jest ratowanie od wywłaszczeń z ziemi ojców, tak większych, jak mniejszych właścicieli, a działalność Towarzystwa, zgodnie z §. 2 Statutów, li tylko do osiągnięcia tego celu jest skierowana, jak sądzimy, z pomyślnym skutkiem.

To też niepomniernie zdziwieni zostaliśmy wzmianką na str. XI »Rocznika Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych za rok 1888«, z której to wzmianki jasno się okazuje, że Towarzystwo nasze tylko poniekąd zadaniu swemu odpowiada i zajmuje się przeważnie sprawami pożyczkowemi. Tego rodzaju relacya, publicznie ogłoszona, mogłaby być zarówno dla Dyrekcyi, jakoteż i dla Rady Nadzorczej bardzo dotkliwą, gdyby była zgodna z rzeczywistością — na szczęście jesteśmy w stanie faktami wykazać bezpodstawność owej relacyi, a w interesie samej Instytucyi poczuwamy się nawet do obowiązku uczynić to koniecznie.

W roku 1890 Towarzystwo odbywało czynność w uregulowaniu interesów jednych dóbr świeżo nabytych, 10 dóbr dawniej nabytych, zaś w 18 dobrach uregulowało hipotekę, celem podniesienia wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjne; jakoteż w 7 świeżo przykupionych i 21 dawniej nabytych mniejszych gospodarstwach włościańskich, czyli ogółem Towarzystwo było czynnem w uregulowaniu interesów 29 dóbr większych i 28 gospodarstw mniejszych; na czem zaś ta czynność polegała i z jakim skutkiem — wykazujemy poniżej szczegółowo:

A) Dobra większe:

1) Dobra Szyk podzielone zostały przed laty fizycznie pomiędzy 6 spadkobierców, jednak hipotecznie każdy został niepodzielnie współwłaścicielem jednej szóstej części. Przed podziałem dobra te były bardzo obciążone wierzytelnościami i różnemi ekstensyami; następnie każda część z osobna znowu obdłużoną była, a właściciele bez względu na stan hipoteczny odsprzedawali ludziom dobrej wiary całe swe części, lub też parcelowali pomiędzy włościan, odbierając oczywiście całe ceny kupna tak, że w ostatnich latach było: 1 właściciel $\frac{3}{6}$ części, 6 właścicieli $\frac{1}{6}$ części, 22 właścicieli $\frac{1}{6}$ i 15 właścicieli $\frac{1}{6}$ części, razem 44 współwłaścicieli, t. j. 1 właściciel na połowie dóbr i 43 współwłaścicieli na drugiej połowie, bez zmiany stanu hipotecznego, wykazującego tylko 4 współwłaścicieli. Ponieważ żaden z tych 43 nie znając stanu rzeczy, że nabyty grunt jest obdłużony, nie poczuwał się do obowiązku zaspakajania wierzycieli, przeto dobra Szyk zostały zagrożone sprzedażą. Towarzystwo nasze, aby ratować zagrożonych wywłaszczeniem, przeniosło na swoje imię najprzód owe $\frac{3}{6}$ części jednego posiadacza, potem $\frac{1}{12}$ część, następnie $\frac{2}{12}$ części tak, że obecnie już $\frac{3}{4}$ części całych dóbr posiada hipotecznie Towarzystwo; a po porozumieniu z pełnomocnikiem pretensyi 7.500 złr. z kosztami i procentami, wypłacono takowe w stosunku $\frac{3}{4}$ części dóbr posiadanych i w ten sposób ocalono 26 rodzin; pozostałe zaś 18 rodzin zamierzono ratować przez kupno na publicznej licytacji $\frac{1}{4}$ części dóbr. Na spłatę różnych należytości, na pierwszej połowie dóbr ciążących, wypłacono 16.871 złr. 19 ct., zaś na zaspokojenie ciężarów na dolnych częściach złożyli dobrowolnie nabywcy włościanie 714 złr.,

reszta pokrytą będzie wynagrodzeniem za zniesione prawo propinacyjne i sprzedażą 15 morgów lasu — wszyscy dawniejsi współwłaściciele utrzymani są w posiadaniu i używaniu swoich gruntów.

2) Dobra Piekiełko, obdłużone i obciążone zhipotekowanymi kontraktami dzierżawnymi na lat 90 z kaucjami i ewikcjami, Towarzystwo nabyło i uregulowało interesa w zupełności, przez rozparcelowanie gruntów, rozwiązanie owych kontraktów, wydobycie wynagrodzenia za grunta pod kolej zajęte, otrzymanie wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjne, a stan hipoteczny do porządku przyprowadziło. Dobra te oszacowane były przez znawców na 11.500 złr., a uzyskano ogółem 20.717 złr. 24 ct., długi, koszta i prowizye dla Towarzystwa wyniosły 11.128 złr. 24 ct., zatem według ceny szacunkowej miałby właściciel otrzymać 371 złr. 76 ct., otrzymał zaś 9.589 złr. i pozostało mu jeszcze około 30 morgów lasu wartości 2.400 złr.

3) Dobra Koszary i Bałarówka, obdłużone hipotecznie i prywatnie, Towarzystwo uporządkowało nadzwyczaj korzystnie dla właściciela przez rozparcelowanie $\frac{1}{3}$ części. Uzyskanymi z parcelacji dochodami i wynagrodzeniem za prawo propinacyjne zniesione, wypłacono długi, a wypłacając Galicyjskiemu Towarzystwu Kredytowemu ziemskiemu $\frac{1}{3}$ część, t. j. 5.000 złr., uzyskano uwolnienie z pod zastawu hipotecznego rozparcelowanych gruntów, zaś $\frac{2}{3}$ części dóbr pozostaje dla właściciela.

4) Dobra Załęże, wystawione na licytację za długi w kwocie 3.000 złr., nabyło Towarzystwo z wolnej ręki przed licytacją za cenę długów. Delegaci Galic. Tow. Kredyt. ziemskiego oszacowali dobra te na 11.000 złr. i Towarzystwo nasze uzyskało promesę na pożyczkę hipot. 5.000 złr., z tego jednak niekorzystano, gdyż trafiła się prywatna korzystna sprzedaż. Towarzystwo zaliczone 3.000 złr. z procentem otrzymało, a resztę właściciel poprzedni.

5) Dobra Dobranowiec, nabyte przed trzema laty z wolnej ręki — dotąd na wypłatę długów, należności skarbowych, zaległych rat Galic. Tow. Kredyt. ziemsk. i t. p. wypłaciło Towarzystwo 26.184 złr., a na to rozparcelowano dopiero 21 mórg i na 20 mórg pobrano zaliczki, pobrano wynagrodzenie za zniesione prawo propinacyjne, jakoteż różne inne dochody, co wszystko razem uczyniło 17.664 złr., ma zatem w interesie tym Towarzystwo nasze jeszcze zaangażowanych 8.520 złr.

6) Dobra Majerz, własność pewnego Izraelity, obdłużone, Towarzystwo w części rozparcelowało, zaś resztę gruntów wraz z zabudowaniami, oczyszczonych ze wszystkich wierzytelności hipotecznych, w jedne ręce odsprzedało, przez co jak dawny właściciel, tak i nowy nabywca korzystnie interesa zrobili.

7) Dobra Grajów nabyło Towarzystwo na publicznej licytacji za 14.200 złr., z powodu jednak wnoszonych rekursów w fizyczne posiadanie jeszcze nieodebrało. Dobra te nabyte zostały w interesie właściciela dóbr Krosne i Podkrośnie, stanowiących własność jednego posiadacza, wskutek czego zaciągane pożyczki na wszystkich tych posiadłościach były intabulowane, zatem o ile spadłyby wierzytelności przy sprzedaży Grajowa, o tyle więcej obowiązałyby były Krosne z Podkrośniem. Dotąd Towarzystwo zaliczyło na ten interes 6.972 złr.

8) Dobra Męcina. Z wypłat skuteczniejszych Galic. Tow. Kredyt. ziemsk. zaległych rat, celem niedopuszczenia do sprzedaży tych dóbr i innych podobnych zaintabulowanych wierzytelności w wysokości 5.000 złr., ma Towarzystwo nasze jeszcze do żądania 2.985 złr.

9) Dobra Siekierzyna, Makowica i Przyszowa dawniej rozparcelowane zostały, w roku ubiegłym dokonano tylko niektóre formalności prawne.

10) W 18 posiadłościach dworskich uregulowywało Towarzystwo stan hipoteczny, wypłacając różne należności, dla umożliwienia podniesienia wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjne; na ten cel Towarzystwo zaliczyło 28.336 złr. W 15 posiadłościach wynagrodzenie to już uzyskano i zaliczki Towarzystwu zwrócono, pozostaje jeszcze w 3 nieukończonych sprawach do żądania 771 złr.

Z końcem roku ubiegłego ma Towarzystwo w interesach dóbr 32.226 złr. 40 ct.

B) Gospodarstwa włościańskie:

W powiecie naszym było około 400 gospodarzy, zagrożonych wywłaszczeniem z ziemi ojczystej przez likwidowany Zakład kredytowy włościański, z powodu niemożności wypłacenia zaciągniętych pożyczek z narosłymi wysokimi procentami. Towarzystwo nasze uważało za swoje zadanie ratowanie tylu nieszczęśliwych rodzin, niedopuszczając do wywłaszczeń — zadanie to tem trudniejsze było, że wyrobiło się w nich przekonanie, że z upadłością Zakładu kredyt. włościańskiego długi ich przepadną. Najprzód ratowano tych, którzy się sami zgłaszały, przez staranie się w komitecie likwidacyjnym o pewne redukcje pretensyi i przez

spłacanie takowych pod najkorzystniejszymi warunkami; tych zaś, którzy dopuszczali do sprzedaży, ratowało Towarzystwo, nabywając ich grunta na licytacyach, następnie odsprzedając pewną część sąsiadom, a resztę oddając właścicielom.

W roku ubiegłym Towarzystwo było czynnem w następujących wypadkach:

1) Gospodarstwo Wojciecha Podgórnego w Siekierczynie, wystawione na licytację, nabyło Towarzystwo za 1.324 złr. z wolnej ręki, t. j. za cenę wszystkich długów i należności i wypuściło temuż właścicielowi w dzierżawę; następnie odsprzedano połowę gruntów za 1.150 złr., druga zaś połowa z budynkami pozostała właścicielowi za wystawieniem skryptu na kwotę 244 złr., mającą się spłacić w ciągu lat trzech.

2) Gospodarstwo Zofii Potaczek, zagrożone licytacją, kupiło Towarzystwo z wolnej ręki za cenę długów 538 złr., pozostawiając właścicielkę w użytkowaniu, a gdy ta zaliczoną kwotę z procentami wypłaciła, gospodarstwo na własność oddane jej zostało.

3) Gospodarstwo Błażeja Barczyka w Wałowejgórze, około 15 morgów z budynkami, wystawione na sprzedaż, nabyło Towarzystwo przed licytacją z wolnej ręki za 384 złr., pozostawiając właściciela w użytkowaniu; gdy jednak tenże zaliczonej kwoty ani umówionej prowizji nie spłacał, uprzedano około 4 morgów, a resztujące około 10 morgów oddano właścicielowi.

4) Gospodarstwo Wawrzyńca Stacha w Kamionce Małej nabyło Towarzystwo na licytację za cenę 803 złr., jednakże wskutek cesy Zakładu kredytowego włościańskiego wypłacono tylko 468 złr. 54 ct., zaś koszta i prowizye wyniosły 81 złr. 46 ct., przeto ogółem wydano 550 złr.; a gdy za uprzedane 4 morgi otrzymano 400 złr., zaś 150 złr. właściciel zapłacił — oddano mu około 11 morgów na własność.

5) Gospodarstwo Pawła Bywalca w Woli Skrzydlniańskiej, około 50 morgów, obciążone było długiem Banku krajowego 900 złr. i Towarzystwa Zaliczkowego 437 złr. Ponieważ pozostali spadkobiercy po właścicielu nie byli w możności wypłacenia tych długów, przeto Towarzystwo nasze po porozumieniu się z Bankiem krajowym i uzyskaniu zezwolenia ze strony sądu, jako władzy nadopiekuńczej, rozparcelowało około 12 morgów i uzyskaną kwotą 1.056 złr. spłaciło Bank krajowy i Towarzystwo Zaliczkowe o tyle, że obecnie dług wynosi w Banku krajowym 500 złr. i w Towarzystwie Zaliczkowym 69 złr. 76 ct. Tym sposobem dało się możność tej rodzinie utrzymania się przy gospodarstwie i spłacania reszty długów.

6) Gospodarstwo Szymona Kowalczyka w Lubomierzu, oszacowane na 600 złr., zakupiło Towarzystwo na licytacji za 380 złr., pozostawiając go w używaniu za stosowną ugodą, a gdy tenże zaliczoną kwotę z procentami zwrócił, oddano mu gospodarstwo na własność.

7) Gospodarstwo Stanisława Guzika w Młynnem, wystawione na sprzedaż, nabyło Towarzystwo przed licytacją za 1.000 złr., t. j. za cenę długów, pozostawiając właściciela w użytkowaniu za ugodą spłacenia tej kwoty z procentami w ciągu lat sześciu; gdy jednak przez pomyślne związki małżeńskie już po dwóch latach należność z procentami przez synów zwróconą została, oddano gospodarstwo poprzednim właścicielom na własność.

8) Gospodarstwo Jana Leśniary w Kłodnem kupiono na licytacji za 651 złr., koszta i prowizye wynoszą 62 złr. 5 ct., czyli razem należy się 713 złr. 5 ct.; na to uprzedano połowę gruntów bez budynków za 480 złr., pozostaje zatem do żądania 233 złr. 5 ct., gdy jednak nabyło Towarzystwo prawa Zakładu kredyt. włościańskiego za 148 złr. i $\frac{1}{3}$ ceny kupna złożonej w sądzie, przeto po przeprowadzeniu likwidacji sądowej zostanie tyle, że pretensye Towarzystwa pokryte zostaną, a połowa gospodarstwa z budynkami na własność oddaną będzie — tymczasem właściciel pozostawiony jest w używaniu tej połowy.

9) Gospodarstwo Jana Hajdy w Loskowy nabyło Towarzystwo za 1.601 złr. i złożyło w sądzie zaliczkę 705 złr., następnie nabyło całą pretensję Zakładu kredyt. włościańskiego za 1.440 złr., różne koszta i prowizye wynoszą 243 złr., razem należy się 2.388 złr.; na to za uprzedanych 16 morgów 1.655 złr. i udział w Towarzystwie 100 złr., razem 1.755 złr., czyli że Towarzystwo ma do żądania 633 złr. Wskutek jednak zawartej ugody z Zakładem kredyt. włościańskim, spodziewamy się po przeprowadzonej likwidacji sądowej zwrotu złożonej zaliczki 705 złr., co wystarczy na pokrycie pretensyi Towarzystwa, pozostałe więc około 15 morgów z budynkami będą mogły być zwrócone właścicielowi na własność, tymczasem pozostaje on w ich używaniu.

10) Gospodarstwo Jakóba Ziemiánina w Rozdzielu, kupione na licytacji za 320 złr., koszta i prowizye wyniosły 90 złr., a że sprzedano to gospodarstwo za 500 złr., przeto właściciel otrzymał jeszcze 90 złr. gotówką.

11) Gospodarstwo Kazimierza Bobowskiego w Rozdzielu, około 10 morgów z budynkami, oszacowane na 1.000 złr., kupiono na licytacji za 540 złr., koszta i prowizye wyniosły 180 złr., na pokrycie czego posiada Towarzystwo promesę na pożyczkę 500 złr. w Kasie Oszczędności w Bochni, a resztę deklarowali krewni wypłacić — tymczasem wydzierżawiono to gospodarstwo synowi właściciela, z obowiązkiem utrzymywania ojca.

12) Gospodarstwo Józefa Ubika w Stopnicach Szlacheckich, około 15 morgów z zabudowaniami, nabyło Towarzystwo przed licytacją z wolnej ręki za cenę długów 750 złr., za uprzedane 4½ morgów otrzymano 550 złr., koszta różne i prowizye wyniosły 142 złr. 78 ct., ma więc Towarzystwo do żądania 342 złr. 78 ct., które zobowiązał się wypłacić syn właściciela.

13) Gospodarstwo Błażeja Sułkowskiego w Starejwi, około 42 morgów, kupiono z wolnej ręki za cenę długów 2.000 złr. i wydzierżawiono temuż właścicielowi; następnie zaciągnięto pożyczkę w Banku krajowym 1.000 złr., właściciel na rachunek zapłacił 115 złr., 9 morgów do odsprzedania ugodzono za 900 złr., w ten sposób pozostałe 33 morgi z budynkami i z pożyczką Banku krajowego 1.000 złr., w części już upłaconą — będą oddane na własność właścicielowi.

14) Gospodarstwo Floryana Toloski w Stopnicach Królewskich, około 10 morgów, nabyło Towarzystwo na licytacji za 201 złr., wypłacono długów 435 złr., koszta i prowizye wynoszą 43 złr. 15 ct., a że uprzedano 5 morgów za 440 złr., przeto skoro pozostałe 38 złr. 15 ct. zapłacone zostaną, około sześciu morgów z budynkami na własność oddane mu będą.

15) Gospodarstwo Melchiora Opacha w Ryjach, około 40tu morgów, kupiono na licytacji za 1.200 złr.; inne długi, koszta i prowizye wyniosły 416 złr.; na to otrzymano pożyczkę Banku Krajowego 500 złr., pozostaje do żądania 1.116 złr. Ofiarują wprawdzie za to gospodarstwo 3.000 złr., ale jest nadzieja, że sam właściciel, odstępując część, utrzyma się przy reszcie.

16) Gospodarstwo Jakóba Tomaszka w Jastrzębiu, oszacowane na 1.000 złr., nabyło Towarzystwo z wolnej ręki za 500 złr.; dotąd upłacił tenże 131 złr., a skoro zapłaci resztę z procentami, gospodarstwo zostanie mu oddane.

17) Gospodarstwo Franciszka Wiśniowskiego w Rozdzielu, oszacowane na 1.000 złr., kupiono na licytacji za 240 złr. i pozostawiono temuż w dzierżawie. Obecnie, ponieważ właściciel się upłacił, oddano mu gospodarstwo na własność.

18) Gospodarstwo Marcina Pisarczyka w Rozdzielu, oszacowane na 1.500 złr., nabyło Towarzystwo za 487 złr. na licytacji i pozostawiło temuż w dzierżawie; koszta i prowizye wyniosły 71 złr., a że dotąd upłacił już 524 złr. 8 ct., przeto skoro zapłaci resztę 33 złr. 92 ct., zostanie grunt oddany właścicielowi.

19) Gospodarstwo Jędrzeja Dudka w Jaworzny, około 45 morgów, oszacowane na 5.000 złr., kupiono na licytacji za 1.000 złr. Gdy jednak wszystkie długi i koszta zapłacone wynoszą 953 złr. 28 ct., za uprzedane 5 morgów gruntu otrzymano 566 złr., udział w Towarzystwie wynosi 48 złr., przeto po przeprowadzeniu likwidacyi sądowej zwrot zaliczki wystarczy na pokrycie reszty pretensyi i gospodarstwo będzie mogło być oddane właścicielowi na własność.

20) Gospodarstwo Antoniego Niezabitońskiego w Stopnicach Szlacheckich, oszacowane na 1.500 złr., kupiło Towarzystwo za 800 złr., wypłaciło długi i pozostawiło tegoż w użytkowaniu przy stosownej ugodzie. Właściciel posiada udział 142 złr., upłacił dotąd 331 złr. 33 ct., a skoro resztę w ciągu lat trzech zapłaci, oddaniem mu zostanie gospodarstwo na własność.

21) Gospodarstwo Andrzeja Boczonja w Pólszyskach, oszacowane na 1.150 złr., kupiono na licytacji za 323 złr.; inne długi i koszta wyniosły 327 złr. 67 ct., na to spłacił tenże 375 złr., pozostaje do żądania 275 złr. 67 ct. Ponieważ jednak wszystkie długi zaspokojone zostały, przeto po przeprowadzeniu likwidacyi sądowej złożona zaliczka zwróconą zostanie i gospodarstwo właścicielowi na własność oddaniem będzie.

22) W czterech kupionych gospodarstwach na licytacji w roku ubiegłym 1890 jeszcze protokoła licytacyjne nie zostały potwierdzone, a więc i czynności dalszych nie rozpoczęto.

Z końcem roku 1890 miało Towarzystwo :

a) w nieuregulowanych jeszcze, dawniej nabytych 21 gospodarstwach mniejszych	13.960 złr. 41 ct.
b) w dokupionych w ciągu roku siedmiu gospodarstwach	4.822 » 20 »
Razem	18.782 złr. 61 ct.
na to wpłynęło	7.603 » 22 »
Pozostaje zatem w nieukończonych 25 gospodarstwach	11.179 złr. 39 ct.
a) z wypłat dawniejszych za 199 włościan Zakładowi Kredyt. włościańskiemu	21.104 » — »
b) z wypłat w ciągu roku za 9 włościan temuż Zakładowi	1.956 » — »
Razem	23.060 złr. — ct.
na to wpłynęło	6.210 » — »
zatem pozostaje	17.850 złr. — ct.
a) z wypłat dawniejszych na oczyszczenie hipoteki, spłatę sched, kupno zboża	
na zasiew, kupno inwentarza i t. d.	14.139 złr. 77 ct.
b) na tenże cel w ciągu roku	43.273 » 13 »
Razem	57.412 złr. 90 ct.
na to zwrócono	43.987 » 90 »
zatem pozostaje	13.425 złr. — ct.

Zestawienie:

1. W interesach dóbr większych	32.226 złr. 40 ct.
2. W kupionych 25 gospodarstwach mniejszych	11.179 » 39 »
3. Z wypłat Zakładowi kredytowemu włościańskiemu	17.850 » — »
4. Z pożyczek na różne cele gospodarcze	13.425 » — »

Ma zatem w tych interesach Towarzystwo . . . . . 74.680 złr. 79 ct.

Podane wyżej szczegóły działalności Towarzystwa naszego służą uzupełnieniem zanadto pobieżnej wzmianki owej w «Roczniku stowarzyszeń» za rok 1888, a przytem świadczą o ile rzeczona relacja jest z faktami zgodną.

Kończąc niniejsze sprawozdanie i konstatuując na podstawie badań Komisji rachunkowej zgodność przedstawionego bilansu z rzeczywistością, wnosimy:

Szanowne Zgromadzenie uchwalić raczy:

1. Udziela się Dyrekcyi absolutorium z czynności za rok ubiegły 1890.

2. Z czystego zysku w kwocie 1.071 złr. 89 ct. przeznaczają się:

a) na dywidendę członkom w stosunku 5%	534 złr. 19 ct.
b) na subwencyę dla Ochotniczej Straży ogniowej w Limanowej	25 » — »
c) na zapomogę dla ubogich dzieci szkoły w Limanowej	15 » — »
d) do funduszu rezerwowego resztę	497 » 70 »

Ogółem . . . . . 1.071 złr. 89 ct.

Limanowa, d. 12 Marca 1891 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Maryan Kwiatkowski.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 21 Marca 1891 r.

Obecni: Prezes Wny Ks. Antoni Kmiotowicz, proboszcz; Wiceprezes Wny Ks. Józef Smetana, proboszcz; Członkowie Rady Nadzorczej WPP.: Józef Matuziński, właściciel dóbr; Zygmunt Mars, właściciel dóbr; Józef Potocki, właściciel dóbr; Kazimierz Żuławski, właściciel dóbr; Maryan Kwiatkowski, inżynier Rady pow.; Zastępcy Członków Rady Nadzorczej WPP.: Ks. Kazimierz Łazarski, proboszcz; Antoni Janik, burmistrz; Członkowie Dyrekcyi WPP.: Józef Mars, właściciel dóbr; Walenty Jaworski, emerytowany c. k. starosta; Józef Macharski, emeryt. c. k. sekretarz; Zastępcy Członków Dyrekcyi: Wny Jan Kubliński, emeryt. c. k. poborca Urzędu podatkowego; Syndyk Towarzystwa: Wny Dr. Kazimierz Żelechowski. Oprócz tego 20 członków Towarzystwa.

Przewodniczący otwiera posiedzenie o godzinie 12 w południe.

Z porządku dziennego Pan Józef Mars, jako Dyrektor I, składa sprawozdanie z czynności za rok 1890, a następnie Pan Maryan Kwiatkowski w imieniu Rady Nadzorczej szczegółowe sprawozdanie z działalności Towarzystwa, którem zbija niesłuszną wzmiankę w «Roczniku stowarzyszeń» za rok 1888 o Towarzystwie tutejszem, że tylko poniekąd odpowiada zadaniu swemu i kończy sprawozdanie wnioskami:

1. Udzielić Dyrekcyi absolutorium.

2. Z czystego zysku w kwocie 1.071 złr. 89 ct. przeznaczyć:

a) na dywidendę w stosunku 5%	534 złr. 19 ct.
b) na subwencyę dla straży ogniowej	25 » — »
c) na zapomogę dla ubogiej młodzieży szkolnej	15 » — »
d) na fundusz rezerwowy resztę	497 » 70 »

Razem . . . . . 1.071 złr. 89 ct.

Powyższe wnioski Zgromadzenie jednomyślnie przyjmuje i przez powstanie wyraża podziękowanie Dyrekcyi i Komisji rachunkowej.

Na tem czynność zakończono i posiedzenie zamknięto.

D. j. w.

Za sekretarza:

Maryan Kwiatkowski.

Prezes:

Ks. Antoni Kmiotowicz.

Asesorowie:

Janik Antoni.

Jan Bieda.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1891.

Szanowne Zgromadzenie!

W roku ubiegłym 1891 upłynęło lat dziesięć istnienia i pożytecznej, jak sądzimy, działalności naszego Towarzystwa dla dobra publicznego, to też dziękowaliśmy przedewszystkiem Bogu uroczystym nabożeństwem w dniu 7 Lipca p. r., a także wyraziliśmy uznanie głównemu twórcy i kierownikowi tej instytucji Wnemu Panu Józefowi Marsowi tym oto tu w biurze zawieszonym Jego portretem.

Działalność i rozwój Towarzystwa w roku administracyjnym 1891 postępowały, jak lat poprzednich, normalnie; a sprawozdanie Dyrekcyi przedstawiło szczegółowo cyfrowe rezultata — nie będziemy zatem tych szczegółów powtarzać, chcemy tylko ważniejsze daty i momenta podkreślić, i tak:

W ciągu roku Towarzystwo było czynnem w uregulowaniu interesów w sześciu dawniej nabytych dobrach większych, jakoteż w 25-ciu dawniej i 3-ch nowo nabytych gospodarstwach mniejszych — z tego ukończono w zupełności interesa w 2-ch dobrach większych i w 8-miu gospodarstwach mniejszych, pozostało do uregulowania z końcem roku 1891 jeszcze 4 dobra większe i 20 gospodarstw mniejszych, a w tych interesach Towarzystwo miało:

a) w interesach 4-ch dóbr większych	32.119 złr. 79 ct.
b) » 20-tu gospodarstwach mniejszych	10.528 » 51 »
c) w pożyczkach na różne cele gospodarcze	33.805 » 37 »
Ogółem	<u>76.453 złr. 67 ct.</u>

Zadanie Towarzystwa »Ochrony własności ziemskiej« nie jest łatwem — chcąc uratować dla strony interesowanej możebnie najwięcej, potrzeba wiele zabiegów i przezorności, aby znowu nie narazić i samej instytucji na straty, dostaje się bowiem zwykle interesa do ostateczności zaniedbane i zawile — dzięki sprężystości Dyrekcyi przez lat dziewięć Towarzystwo, pomyślnie z tych zapasów wychodziło, uzyskując dla stron możebnie najlepsze rezultata przy normalnym, a stałym wzroście instytucji — dopiero w roku ubiegłym mamy do zanotowania pierwszy niepomyślny interes i to nie dla strony, która się o pomoc udała, ale dla samego Towarzystwa, a mianowicie w sprawie spadkowej realności we Lwowie po niejakiach Hermanach.

Interes ten według zasiągniętych informacyj ze źródeł zupełnie wiarygodnych nie przedstawiał żadnych niebezpieczeństw, przysły jednak nieprzewidziane zawikłania, pretensye, procesa i t. d. tak, że po wypełnieniu przyjętych względem strony zobowiązań, jakoteż poniesieniu znacznych kosztów procesowych, Towarzystwo dziś, jakkolwiek interes ten nie jest skończonym, niewiele może mieć widoków, aby wyłożony kapitał w całości mógł być uzyskany.

Strata jednak nie wpływa na zachwianie bytu Instytucji, została pokrytą funduszami, na możliwe straty w latach poprzednich przeznaczonymi, a w części z dochodów za rok ubiegły tak, że pomimo to zamknięcie rachunków za rok 1891 wykazuje chociaż mniejszy, zawsze jednak w kwocie 855 złr. 17 ct. czysty zysk.

Wskutek powyższego niepomyślnego interesu i pragnąc więcej fundusz rezerwowy zasilić, Rada Nadzorcza nie proponuje żadnej dywidendy dla członków za rok ubiegły, a konstatuując na podstawie badań Komisji Rachunkowej zgodność przedstawionego przez Dyrekcyę bilansu za rok 1891 z rzeczywistością, wnosi:

Szanowne Zgromadzenie uchwalić raczy:

1. Udziela się Dyrekcji absolutoryum z czynności za rok 1891.

2. Z czystego zysku w kwocie 855 złr. 17 ct. przeznaczają się:

a) na subwencyę dla Tow. Ochotniczej Straży ogniowej w Limanowej	25 złr. — ct.
b) » » » Domu Akademickiego w Krakowie	10 » — »
c) » » » Domu Narodowego w Cieszynie	10 » — »
d) na zapomogę dla ubogich dzieci szkoły w Limanowej	15 » — »
e) na podatki	100 » — »
f) do funduszu rezerwowego resztę	725 » 17 »
Ogółem	885 złr. 17 ct.

Limanowa, dnia 10 Marca 1892.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Maryan Kwiatkowski.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 10 Marca 1892 r.

Obecni: Prezes Wny Ks. Antoni Kmiotowicz; Członkowie Rady Nadzorczej: WPP.: Kazimierz Żuławski, Józef Matuziński, Józef Potocki, Zygmunt Mars, Maryan Kwiatkowski, Marcin Byszewski; Zastępca: Wny Ks. Kazimierz Łazarski; Członkowie Dyrekcji WPP.: Józef Mars, Walenty Jaworski, Józef Macharski; Zastępcy: Dr. Tadeusz Mars, Jan Kubliński; Syndyk Tow.: Dr. Kazimierz Żelechowski, oraz 37 członków Towarzystwa.

Sprawa Mieczysława Hubickiego załatwiona na posiedzeniu Towarzystwa Zaliczkowego odnosi się także do Tow. »Ochrony własności ziemskiej«, Walne Zgromadzenie równobrzmiącą uchwałą prośbę odrzuca jednomyślnie.

Następuje sprawozdanie Dyrekcji z czynności za r. 1891, które odczytuje p. Wincenty Potocki, po odczytaniu sprawozdania Dyrektor I. Wny P. Józef Mars oświadcza Walnemu Zgromadzeniu, że wpłynęło do Dyrekcji w ostatnich czasach kilkanaście podań wniesionych przez gminy o zapomogi bezzwrotne albo też o bezprocentowe pożyczki. Podania te postanowiła Dyrekcya przesłać na ręce jednego z posłów do Sejmu krajowego.

Z porządku dziennego p. Maryan Kwiatkowski składa sprawozdanie w imieniu Rady Nadzorczej z wnioskami:

- 1) udzielenie Dyrekcji absolutoryum,
- 2) rozdział zysku,

które jednomyślnie uchwalono.

Sekretarz:

Stanisław Mars.

Prezes:

Ks. Antoni Kmiotowicz.

Asesorowie:

Wojciech Adamczyk.

Franciszek Chyliński.

Józef Wójcik.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1892.

Szanowne Zgromadzenie!

W roku ubiegłym 1892, a 11 swego istnienia, Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej« spełniało dalej statutem określoną pożyteczną działalność w uregulowaniu interesów 4 majątków większych i 20 gospodarstw mniejszych dawniej nabytych, jakoteż 1 dóbr większych i 4 gospodarstw mniejszych nowo nabytych. Interesa zostały w zupełności uregulowane w 1 dobrach większych i 7 gospodarstwach mniejszych — pozostało zatem z końcem roku 1892 do uregulowania 4 dobra większe i 17 gospodarstw mniejszych.

Sprawozdanie Dyrekcyi przedstawia dokładnie osiągnięte rezultaty rachunkowe, nie będziemy zatem cyfr tych powtarzać, zaznaczamy tylko, że działalność cała odbywała się normalnie i stan interesów jest zadowalniającym; a konstatując na podstawie badań Komisji Rachunkowej, że przedstawiony przez Dyrekcyę bilans za rok 1892 jest zgodny z rzeczywistością, wnosimy:

Szanowne Zgromadzenie uchwalić raczy:

1. Udziela się Dyrekcyi absolutoryum z czynności za rok 1892.

2. Przeznacza się z czystego zysku w kwocie 1.653 złr. 76 ct.

a) Na dywidendę członkom w stosunku 5% kwotę	711 złr. 66 ct.
b) » zapomogę dla Tow. ochot. straży ogn. w Limanowej	50 » — »
c) » » » ubogich dzieci szkoły »	30 » — »
d) » » » domu akademickiego w Krakowie	25 » — »
e) » » » » narodowego w Cieszynie	25 » — »
f) » » » wystawy krajowej we Lwowie	15 » — »
g) » podatki	150 » — »
h) Do funduszu rezerwowego resztę	647 » 10 »
Ogółem	<u>1.653 złr. 76 ct.</u>

Limanowa, dnia 23 Marca 1893 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Maryan Kwiatkowski.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 23 Marca 1893 r.

Obecni: Prezes Wny Ks. Antoni Kmietowicz; Członkowie Rady Nadzorczej: WPP. Kazimierz Żuławski, Maryan Kwiatkowski, Józef Matuziński, Zygmunt Mars; Członkowie Dyrekcyi: WPP. Józef Mars, Walenty Jaworski, Józef Macharski; Zastępcy: Jan Kubliński, Dr. Tadeusz Mars, oraz 10 członków Towarzystwa.

Prezes otwiera posiedzenie o godzinie 12. Zgromadzenie zwalnia sekretarza z odczytania sprawozdania z ostatniego posiedzenia. Sprawozdanie Dyrekcyi odczytuje p. Wincenty Potocki. W imieniu Rady Nadzorczej odczytuje sprawozdanie p. Maryan Kwiatkowski i stawia następujące wnioski:

Szanowne Zgromadzenie uchwalić raczy:

1. udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności za rok 1892;

2. z czystego zysku, wynoszącego 1653 złr. 76 ct.

a) na dywidendę członkom w stosunku 5% . . . . . 711 złr. 66 ct.

dalej ofiarować:

b) na straż ogniową w Limanowej . . . . . 50 » — »

c) » ubogie dzieci szkolne . . . . . 30 » — »

d) » dom narodowy w Cieszynie . . . . . 25 » — »

e) » » akademicki w Krakowie . . . . . 25 » — »

f) » wystawę krajową we Lwowie . . . . . 15 » — »

g) » podatki . . . . . 150 » — »

h) Resztę do funduszu rezerwowego . . . . . 647 » 10 »

1.653 złr. 76 ct.

3. Ogólne Zgromadzenie potwierdza na dalszych lat 3 wybór Rady Nadzorczej, na dyrektora III p. Józefa Macharskiego.

Wszystkie wnioski jednomyślnie przyjmuje ogólne Zgromadzenie.

Sekretarz:

Dr. Tadeusz Mars.

Prezes:

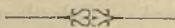
Ks. Antoni Kmietowicz.

Asesorowie:

Jan Biedroń.

Wojciech Adamczyk.

Sprawozdanie Rady Nadzorczej za rok 1893.

Szanowne Zgromadzenie!

W roku administracyjnym 1893 a dwunastym swej działalności Towarzystwo »Ochrony własności ziemskiej« w Limanowej nabyło do uporządkowania tylko dwa nowe gospodarstwa wiejskie, t. j. Marcina Leśniaka w Pisarzowej i Marcina Garcarza w Starcej Wsi — zresztą zatrudnione było regulacją interesów, najczęściej bardzo zawikłanych, pozostałych z lat poprzednich z 4-ch dóbr większych i 17-tu gospodarstw mniejszych, z których 6 zupełnie ukończone zostały, a mianowicie gospodarstwa: 1) Jędrzeja Dudka w Jaworzny, 2) Stanisława Guzika w Młynnem, 3) Jana Leśniaka w Kłodnem ad Męcina, 4) Józefa Papieża, 5) Floryana Talaski w Słopicach szlacheckich i 6) Józefa Ubika w Słopicach Królewskich, a wszystkie z możliwie pomyślnym dla stron rezultatem — pozostaje zatem 4 dobra większe i 13 gospodarstw mniejszych do uporządkowania.

Szczegółowe sprawozdanie Dyrekcyi Towarzystwa wykazało już dokładnie wyniki rezultaty rachunkowe, nie potrzebujemy zatem tych cyfr powtarzać, podnosimy tylko, że fundusz rezerwowy wzrósł o 2.287 złr. 26 ct. i udziały członków zwiększyły się o 459 złr. 82 ct., a w związku ze wzrostem funduszy własnych długi Towarzystwa znacznie się zmniejszyły, co świadczy oczywiście o pomyślnym stanie Instytucyi naszej.

W końcu konstatujemy na podstawie badań Komisyi rachunkowej, że przedstawiony przez Dyrekcyę bilans za rok 1893 jest zgodny z rzeczywistością i wnosimy:

Szanowne Zgromadzenie uchwalić raczy:

- 1) Udziela się Dyrekcyi absolutorium z czynności za rok 1893.
- 2) Przeznacza się z czystego zysku w kwocie 1.992 złr. 60 ct.

a) Na dywidendę członkom w stosunku 5 ⁰ / ₁₀	803 złr. 12 ct.
b) » zapomogę dla Tow. Ochot. Straż. Pożar. w Limanowej	30 » — »
c) » » » ubogich dzieci szkol. w Limanowej	15 » — »
d) » » » Tow. gimn. »Sokół« w Limanowej	30 » — »
e) » » » Zarządu pow. Kółek roln. w Limanowej	100 » — »
f) » » » Wystawy krajowej we Lwowie	100 » — »
g) » » » Tow. Weteranów z 1831 r.	14 » — »
h) » » » Tow. imienia Kościuszki	10 » — »
i) » » » Czytelni polskiej w Białej	10 » — »
k) » » » domu narodowego w Cieszynie	15 » — »
l) » zabezpieczenie funkcjonaryuszów Tow.	15 » — »
m) » dom Matejki	10 » — »
n) Komitetowi jubileusz. Kościuszki	15 » — »
o) Na rezerwę podatkową	100 » — »
p) Do funduszu rezerwowego reszta	724 » 48 »
Ogółem	1992 złr. 60 ct.

Limanova, dnia 20 Marca 1894 roku.

W imieniu Rady Nadzorczej:

Maryan Kwiatkowski m. p.

Protokół z Ogólnego Zgromadzenia

odbytego dnia 20 Marca 1894 r.

Obecni: Wny Ks. Antoni Kmiotowicz, prezes Rady Nadzorczej; Członkowie Komisji rachunkowej: PP. Kazimierz Żuławski, Maryan Kwiatkowski; Członkowie Rady Nadzorczej: Ks. Kazimierz Łazarski, Zygmunt Mars, Józef Matuziński, Emanuel Winter; Józef Mars, 1-szy dyrektor; Walenty Jaworski, II-gi dyrektor; Józef Macharski, III-ci dyrektor; Jan Kubliński, zastępca dyrektora; Dr. Tomasz Krudzielski, syndyk Towarzystwa; Wincenty Potocki, rachmistrz Towarzystwa i 15 członków Towarzystwa.

Prezes otwiera posiedzenie o godzinie 12-tej w południe, konstatując, że zgodnie z ustawą i statutami takowe w czasie przepisany w dzienniku urzędowym ogłoszone zostało i zaprasza na sekretarza Dra Tomasza Krudzielskiego.

Na wniosek p. Wintera Zgromadzenie zwalnia sekretarza od odczytania protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.

Dyrektor I-szy p. Józef Mars zdaje krótko sprawę z czynności za r. 1893, wzywając pana rachmistrza do odczytania zamknięcia rachunków i zestawionego bilansu za r. 1893 — sprawozdania te Zgromadzenie przyjmuje do wiadomości.

P. Maryan Kwiatkowski, członek Komisji rachunkowej imieniem Rady Nadzorczej składa sprawozdanie ustnie z działalności Towarzystwa za rok 1893 i stawia wnioski udzielenia Dyrekcyi absolutorium za rok 1893, oraz rozdziału czystego zysku w kwocie 1992 złr. 60 ct. Zgromadzenie udziela Dyrekcyi absolutorium i na wniosek ks. Prezesa podziękowanie przez powstanie za gorliwe pełnienie obowiązków; następnie zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy przeznacza z czystego zysku:

1) Na dywidendę członkom w stosunku 5%	803 złr. 12 ct.
2) » rezerwę podatkową	100 » — »
3) » zapomogę dla Tow. Ochot. straży pożar. w Limanowej	30 » — »
4) » » » Tow. gimnastycznego »Sokół«	30 » — »
5) » » » Zarządu pow. Kółek roln. w Limanowej	100 » — »
6) » » » ubogich dzieci szkoły w Limanowej	15 » — »
7) » » » Komitetu jubil. Kościuszki	15 » — »
8) » » » Tow. weteranów z roku 1831	15 » — »
9) » » » zakupna domu Matejki	15 » — »
10) » » » domu narodowego w Cieszynie	15 » — »
11) » » » czytelni polskiej w Białej	10 » — »
12) » » » Towarzystwa imienia Kościuszki	10 » — »
13) » » » Wystawy krajowej we Lwowie	100 » — »
14) » zabezpieczenie funkcyonar. Towarzystwa	15 » — »
15) » resztę do funduszu rezerwowego	724 » 48 »
Razem	1.992 złr. 60 ct.

Zatwierdzenie wyboru Dyrektora II-go i Zastępy Dyrektora, oraz wybór 4 członków Rady Nadzorczej i jednego zastępcy jak w Towarzystwie Zaliczkowem.

Na assesorów ks. Prezes powołał był tych samych członków, jak przy Zgromadzeniu Towarzystwa Zaliczkowego, t. j. pp. Ludwika Jońca i Wojciecha Adamczyka.

Ponieważ porządek dzienny został wyczerpany, przeto posiedzenie zamknięto.

Sekretarz:
Maryan Kwiatkowski.

Prezes:
Ks. Antoni Kmiotowicz.

Dyrektor:
Józef Mars.

Asesorowie:

Ludwik Jonec.

Wojciech Adamczyk.

SPIS CZŁONKÓW

Tow. „Ochrony własności ziemskiej“ w Limanowej.

Adamczyk Tomasz, rolnik.
Adamczyk Józef, rol.
Adamczyk Wojciech, rol.
Adamczyk Jan, rol.
Adamczyk Jakób, rol.
Adamczyk Antoni, rol.
Adamczyk Jan, rol.
Amster Neuman.
Antkiewicz Michał, rol.
Antosz Tomasz, rol.
Antosz Józef, rol.
Antosz Franciszek, rol.

Baca Szymon, rolnik.
Baca Szczepan, rol.
Biel Józef, rol.
Bednarczyk Filip, rol.
Biegoń Jan, rol.
Biegoń Jakób, rol.
Bieda Józef i Maryanna, rol.
Biedroń Wawrzyniec, rol.
Bień Kasper, rol.
Bieniek Antoni, rol.
Biernat Józef, rol.
Brzeczek Andrzej, rol.
Bilski Tomasz.
Boczon Jędrzej i Franciszka.
Biliński Bolesław.
Bogdanowski Aleksander.
Brzoń Jan, rol.
Bugajski Marcin, rol.
Bugajski Michał, rol.
Bulanda Jan, rol.
Broda Jan, rol.

Bożek Szczepan, rol.
Burnus Józef, rol.
Burdek Kazimierz, rol.
Blaugrund Aleksander.
Borucki Marcin, rol.
Bolisęga Szczepan, rol.
Bulanda Kasper, rol.
Byszewski Marcin.
Bywalec, Anna, rol.
Boczoń Jan, rol.
Bogdanowski Józef.
Biernat Sebastian, rol.
Bujak Antoni, rol.
Bożek Wojciech, rol.
Biernat Marcin, rol.
Biedroń Jakób, rol.

Czamara Stanisław, rolnik.
Cichoń Małgorzata, rol.
Cichoń Stanisław, rol.
Cygol Franciszek, rol.
Czop Franciszek, rol.
Czamara Wojciech, rol. Starawieś.
Cichoń Marya, rol.
Czamara Józef, rol.
Czyżewski Tytus, wł. d. Berdychów.
Cięciel Maciej, rol.
Choragwicki Szymon, rol.
Cięciel Józef, rol.
Czopek Piotr, rol.
Chudy Piotr, rol.
Chyliński Franciszek.
Czamara Józef.
Czas Jan, rol.

Choragwicki Jędrzej, rol.
Cichorz Jan, rol.
Czerski Julian i Zofia.
Czop Marcin, rol.

Dawiec Jan, rolnik.
Drozd Kajetan, rol.
Dawiec Wojciech, rol.
Dudek Jędrzej, rol.
Dudara Jędrzej, rol.
Domek Jan, rol.
Drożdż Józef, rol.
Dudzik Józef, rol.
Duchnik Józef, rol.
Dudek Andrzej, rol.
Dudziak Józef, rol.
Dudek Bonawentura, rol.
Dudek Jan, rol.
Dąbrowski Marcin.
Dudek Michał, rol.
Dębski Michał, rol.
Dudzik Jakób, rol.
Dudzik Floryan, rol.
Dudek Szymon, rol.
Dibet Jakób, rol.
Daniel Michał i Maryanna, rol.
Dudek Andrzej, rol.
Dębski Michał, rol.
Dąbrowski Karol, rol.
Dąbrowski Antoni, rol.
Dudek Szymon, rol.
Damasiewicz Jan, wł. dóbr Gorzków.
Dyrla Jan, rolnik.
Dyrla Stanisław, rol.

Dudzik Marcin, rol.
Dudzik Franciszek, rol.
Dudek Jan, rol.
Duda Jan, rol.
Dudzik Wawrzyniec, rol.
Drożdżak Rozalia, rol.
Drożdżak Franciszek, rol.
Dawiec Bartłomiej, rol.
Darowski Michał i Marya, rol. Ka-
nina.
Dąbrowski Szymon, rol.
Dąbrowski Stanisław, rol.
Dudzik Wawrzyniec, rol.
Domoń Franciszek, rol.
Domagalski Wład. i Marya, właśc.
dóbr Męcina.
Drzyzgowicz Jan, rol.
Dębski Wojciech, rol.
Dąbrowski Marcin, rol.
Dawiec Józef, rol.
Drożdż Maryanna, rol.

Erben Juliusz.

Flig Jan, rolnik.
Flig Sebastyan, rol.
Firlej Jan, rol.
Florek Kasper, rol.
Flig Stanisław, rol.
Flig Wojciech, rol.
Florek Andrzej, rol.
Frączek Jan Pietryga, rol.
Frączek Józef, rol.
Franczyk Antoni, rol.
Franczyk Jan, rol.
Fraczek Jan, rol.
Florek Jan, rol.
Florek Jakób, rol.
Foszczyński Wojciech, rol.
Florek Jędrzej, rol.
Florek Jakób, rol.
Florek Walenty, rol.
Filipiak Józef, rol.
Fudel Jan, rol.

Górka Szymon, rolnik.
Gwiżdż Wawrzyniec, rol.
Gaura Józef, rol.
Gąsiorek Mateusz, rol.
Golonka Józef, rol.
Garczyński Walenty, rol.

Günter Kazimierz.
Gazik Jakób, rol.
Golonka Agata, rol.
Grabowski Józef Bolesław.
Gawlik Maciej, rol.
Gondek Tomasz, rol.
Gaura Tomasz, rol.
Gościej Wojciech, rol.
Gościej Stanisław, rol.
Guzara Mikołaj, rol.
Giza Jan, rol.
Giza Wawrzyniec, rol.
Gacek Jakób, rol.
Gwiżdż Piotr, rol.
Goliński Jakób, rol.
Glinka Jan, rol.
Glinka Michał i Kunegunda, rol.
Goldberger Dawid, przemysł.
Gralewski Anatol.
Grudkiewicz Marya.
Golonka Jan, rol.
Golonka Kazimierz i Karolina, rol.
Guzik Korneliusz, rol.
Gawron Jan, rol.
Galica Antoni, rol.
Gołębiowska Marya, wł. d.-Kanina.
Gołębiowski Karol.
Gorliński Jan, rol.
Gorliński Jakób, rol.
Górka Michał, rol.
Goldberger Józef.
Gargul Filip, rol.
Gargul Ludwik, rol.
Grzegorzek Jan, rol.
Ks. Górski Ignacy, proboszcz w Pi-
sarszowy.
Gębik Jan, rol.
Gorszczyk Regina, rol.
Gorszczyk Józef, rol.
Gawlik Wojciech, rol.
Goryczka Józef, rol.
Golonka Leon i Paulina, rol.
Gec Marcin, rol.

Horn Sałke, właśc. dóbr Zalesie.
Herman Marya, obyw. w Limanowej
Hajda Antoni, rol.
Homa Jakób, rol.
Hanula Józef, rol.
Hybel Karol, rol.
Hamiga Michał, rol.

Jackowiec Bartłomiej, rolnik.
Jania Wawrzyniec, rol.
Jelonek Jan, rol.
Joniec Franciszek, rol. w Sowlinach.
Jędrzejek Antoni, rol.
Joniec Jan, rol.
Janas Marcin, rol.
Jaworski Walenty, emer. c. k. sta-
rosta w Limanowej.
Janik Józef, rol.
Jackowiec Marcin, rol.
Jania Jakób, rol.
Janik Andrzej, rol.
Jarmund Stanisław, rol.
Jędrzejek Michał, rol.
Juszkowicz Stanisław, rol.
Juszkowicz Antoni, rol.
Joniec Ludwik, obyw. Limanowej.
Jajeśnica Jan, rol.
Jarosz Jan, rol.
Judka Jan, rol.
Jeż Piotr, rol.
Juszkowicz Antoni, rol.
Jania Jan, rol.
Juszczak Jan, rol.
Jeż Szczepan, rol. w Siekierczynie.
Jurek Józef, rol.
Jabłoński Antoni, rol.
Juszkiewicz Stanisław, rol.

Ks. **K**mietowicz Antoni, proboszcz
i kan. w Słopicach król.
Kordeczka Michał, rol.
Dr. Kronenberg, fizyk m. Grybowa.
Kubliński Jan, emer. poborca.
Koza Józef, rol.
Kowalczyk Jan, rol.
Król Józef, rol.
Kowalczyk Józef, rol.
Kowalczyk Antoni, rol.
Kotarski Piotr, rol.
Kaptur Michał, rol.
Kołodziejczyk Jan, rol.
Kuczaj Jan, rol.
Kwiatkowski Marian, inżynier po-
wiatu Limanowskiego.
Kozyra Piotr, rol.
Król Maryanna, rol.
Kedroń Jan, rol.
Król Walenty, rol.
Kowalczyk Jan, rol.

Kapitan Jakób, rol.
 Krajewski Maciej, rol.
 Kubatek Maryanna, rol.
 Koziarski Władysław, rol.
 Kubatek Antoni, rol.
 Kubatek Błażej, rol.
 Kowalewski Jan, rol.
 Kalisz Jędrzej, rol.
 Kapera Wojciech, rol.
 Knapczyk Maryanna, rol.
 Kądziołka Ignacy, rol.
 Kroczek Filip, rol.
 Król Marcin, rol.
 Kanownik Mikołaj, rol.
 Kowalczyk Jan i Małgorzata, rol.
 Kain Jan, rol.
 Kędroń Józef, rol.
 Krzak Piotr, rol.
 Krawiec Jan, rol.
 Kadziołka Wincenty, rol. Mordarka.
 Kwiatkowski Marcin, rol.
 Kowalczyk Jan, rol.
 Kurnik Tomasz, rol.
 Kulpa Jan, rol.
 Kuziel Jan, rol.
 Kuziel Jakób, rol.
 Król Jan, rol.
 Kordeczka Jan, rol.
 Król Ignacy, rol.
 Kraus Jan, rol.
 Król Andrzej, rol.
 Kuzar Józef, rol.
 Klimek Antoni, rol.
 Kotara Jan, rol.
 Kuczaj Walenty, rol.
 Kaleta Ludwik, rol.
 Kulpa Franciszek, rol.
 Kulig Kazimierz, rol. Laskowa.
 Kukła Wojciech, rol.
 Kowalski Jan i Małgorzata, rol.
 Krzysztofiak Antoni, rol.
 Kapturkiewicz Marcin, rol.
 Kapturkiewicz Magdalena, rol.
 Kochniarczyk Jan, rol.
 Kopytko Szymon, rol.
 Kącki Rudolf, rol.
 Kolawa Jakób, rol.
 Kądziołka Jan, rol. Mordarka.
 Kapturkiewicz Wojciech, rol.
 Kłacki Józef, rol.
 Kolarczyk Jan, rol.

Kędroń Andrzej, rol.
 Kita Marcin, rol.
 Kaja Jan, rol.
 Kępiak Maciej, rol.
 Kurzeja Jan, rol.
 Kaptur Jan, rol.
 Krzak Michał, rol.
 Krzysztof Jan i Katarzyna, rol.
 Kowalczyk Antoni, rol.
 Kubowicz Jan, rol.
 Król Antoni, rol.
 Kołodziejczyk Jan, rol.
 Kosik Matyl. Marya, ob. Łukowica.
 Kedras Wojciech, rol.
 Krzyszkowski Zygmunt.
 Karpiński Astolf, wł. d. Kisielówka.
 Krzyżak Józef, rol.
 Krzyżak Franciszek, rol.
 Król Andrzej, rol.
 Król Józef, rol.
 Król Aleksander, rol.
 Kotlarz Szczepan, rol.
 Kudlik Michał, rol.
 Kołdras Maryanna, rol.
 Kożuch Marcin, rol.
 Kamieński Jan, rol.
 Krudzielski Tomasz, adwokat w Limanowej.
 Kaczor Jan, rol.
 Kolawa Jakób, rol.
 Król Jan, rol.

Lis Maciej, rolnik.
 Lis Jan, rol.
 Litman Szaja.
 Litman Kalman.
 Leśniak Maciej, rol.
 Leśnik Wincenty, rol.
 Lebda Szymon, rol.
 Lippoman Alfons.
 Lesiecki Jan Władysław, kanc. Tow. Zal. w Limanowej.
 Lesiecka Agata, obydw. w Liman.
 Ligas Marcin, rol.
 Lubecki Piotr, rol.
 Leszczyńska Wanda.
 Lupa Andrzej, rol.
 Leśniak Marcin, rol.

Łacki Jan, rolnik.
 Łacki Antoni, rol.

Łacki Wojciech, rol.
 Łucki Wiktor, koncyp. Namiest.
 Ks. Łazarski Kazimierz, prob. i kanonik w Limanowej.
 Łacki Jan, rol.

Mars Józef, wł. dobr i Dyrektor Tow. Zal. w Limanowej.
 Mars Stanisław, wł. dobr Wiśniowa.
 Mars Zygm., wł. dobr Starawieś.
 Matuziński Józef, wł. d. Mordarka.
 Mysza Wojciech, rolnik.
 Mysza Wojciech, rol.
 Młynarczyk Antoni, rol.
 Mikołajczyk Marcin, rol.
 Młynarczyk Jędrzej, rol.
 Mikołajczyk Michał, rol.
 Malec Józef, rol.
 Michura Marcin, rol.
 Mysza Wojciech, rol.
 Mizgata Józef, rol.
 Musiał Jakób, rol.
 Musiał Jakób, rol.
 Matłąg Piotr, rol.
 Michura Józef, rol.
 Matras Jan, rol.
 Matras Jan, rol.
 Michalik Jan, rol.
 Matłąg Jan, rol.
 Matras Michał, rol.
 Małucha Antoni, rol. Starawieś.
 Mysza Andrzej, rol.
 Mazurkiewicz Władysław i Józefa, rol. Starawieś.
 Mazurek Józef, rol.
 Musiał Michał, rol.
 Musiał Jakób, rol.
 Macuga Michał, rol.
 Mrożek Szczepan, rol.
 Majchrzak Michał, rol.
 Mazurek Józef, rol.
 Matykiewicz Wojciech, rol.
 Michura Michał, rol.
 Michura Antoni, rol.
 Matras Walenty, rol.
 Macharski Józef, emeryt. sekretarz c. k. Starostwa.
 Macko Marcin, rol.
 Miśkowiec Szymon, rol.
 Michalik Małgorzata, rol.
 Mysza Jędrzej, rol.

Michałek Józef, rol.
Michura Marcei, rol.
Mutka Józef, rol.
Mysza Szymon, rol.
Macki Marcin, rol.
Macko Jędrzej, rol.
Michalski Antoni, rol.
Mamak Józef, rol.
Mól Franciszek, rol.
Miniewski Karol.
Mroz Stanisław, rol.
Mrożek Karolina, rol.
Mrożek Stanisław, rol.
Mycoń Ewa, rol.
Michorczyk Paweł i Zofia, rol.

Neuman Szymon.
Neuman Mirla.
Nowak Karol, rolnik.
Niedośniał Sebastyan, rol.
Nowak Józef, rol.
Nieckula Józef i Regina, rol.
Nieckula Jakób, rol.
Nieckula Jan, rol.
Nawara Józef, rol.
Napora Michał, rol.
Napora Wojciech, rol.

Oleś Wojciech, rolnik.
Orzeł Jakób, rol.
Orzeł Tomasz, rol.
Ocipka Tadeusz, rol.
Odziomek Michał, rol.
Osiecka Helena, rol.
Oleksy Tomasz, rol.
Opyd Tomasz i Zofia, rol.
Oleksy Michał, rol.
Oleksy Jan, rol.
Oleksy Wojciech, rol.
Oleksy Andrzej, rol.
Olchawa Jan, rol.
Ogiela Błażej, rol.
Opach Melchior, rol.
Ociepka Michał, rol.
Oleksy Jan, rol.
Ociepka Kasper, rol.

Pieniążek Jan, wł. dóbr Łososina
dolna.
Podgórny Antoni, rolnik Starawieś.
Pawłarczyk Maciej, rol.

Pasionek Benedykt, rol.
Pasyk Tomasz, rol.
Postrożny Mikołaj, rol. Starawieś.
Potocki Józef, wł. d. Słopnice kr.
Piorkowski Feliks, rol.
Pietrzak Wojciech, rol.
Paczek Franciszek, rol.
Potocki Winc., wł. d. Słopnice kr.
Potocki Stan., wł. d. Słopnice kr.
Płaszek Wawrzyniec, rol.
Płaszek Piotr, rol.
Pławecki Józef, rol.
Pałka Jakób i Katarzyna, rol.
Piekarczyk Sebastyan, rol.
Pałka Tomasz, rol. Starawieś.
Paruch Marcin, rol.
Pacholik Anna, rol.
Pulka Józef, rol.
Piaskowy Marcin, rol.
Piszczek Jan, rol.
Przechrzta Szymon, rol.
Pałka Józef, rol.
Pławecki Marcin, rol.
Papież Jan, rol.
Podgórny Ignacy, rol.
Pietruszewski Stan., naucz. Pustynia.
Pietrzak Józef, rol.
Podgórny Marcin, rol.
Piorkowski Marcin, rol.
Piszczek Jan, rol.
Papież Józef, rol.
Pyrac Maciej, rol.
Piszczek Ignacy, rol.
Pławecki Wawrzyniec, rol.
Pławecki Julian, rol.
Palacz Kunegunda, rol.
Piwowar Maciej, rol.
Pietrzak Józef, rol.
Podgórny Jan, rol.
Piaskowy Wojciech, rol.
Piorkowski Jan, rol.
Pachowicz Jakób, rol.
Puch Jan, rol. Starawieś.
Pączek Franciszek, rol.
Podgórny Grzegorz i Katarz., rol.
Potoniec Jan, rol.
Piaskowy Wojciech, rol.
Papież Jan, rol.
Piero Antoni, rol.
Pokracki Antoni, rol.
Popiel Antoni, wł. dóbr Zbydniów.

Popiel Józef, wł. dóbr Mstów.
Płaszczycza Maciej, rol.
Pajor Andrzej, rol.
Potaczek Antoni, rol.
Pleń Jakób, rol.
Podstolak Marcin, rol.
Pławecki Michał, rol.
Pławecki Józef, rol.
Rusik Jan, rolnik.
Russocka Marya, wł. dóbr Szyk.
Reklewski Hipolit, wł. dóbr.
Ryś Magdalena, rol.
Rudnicki Kazim., wł. d. Łukowica.
Rozwadowski Eugen., kupiec w Li-
manowej.
Reklewski Roman, wł. dóbr.
Rakoczy Jan, rol.
Rakoczy Józef, rol.
Ryś Jan, rol.
Reklewska Zofia, wł. dóbr.
Ks. Rampelt Henryk, prob. w Uja-
nowicach.

Struszkiewicz Władysław, wł. dóbr
i Radca dworu.
Sochacki Jan, rolnik.
Smaga Michał, rol.
Śliwa Adam, rol.
Sołtys Jacenty, rol.
Staniszewski Kamil.
Staszko Maciej, rol. Siekierzyna.
Śmierciak Tomasz, rol.
Sykstus Jan, rol. Siekierzyna.
Sułkowski Józef, rol. Starawieś.
Sułkowski Michał, rol.
Świerczek Błażej, rol.
Świerczek Jan, rol.
Smoter Jakób, rol.
Smoleń Jan, rol.
Sikora Józef, nauczyciel kierujący
w Limanowej.
Sejud Michał, rol.
Śliwa Wojciech, rol.
Sajdak Stanisław, rol.
Smoter Wojciech, rol.
Stanisz Antoni, rol.
Smoter Błażej i Barbara, rol.
Szpak Jan i Franciszka, rol.
Staszewicz Józef, rol.
Smoter Tomasz i Jadwiga, rol.

Sułkowski Jan, rol.
 Smoleń Jan, rol.
 Szopf Sabina.
 Ślazyk Franciszek, rol.
 Steczek Joachim, rol.
 Stanisławczyk Sebastyan, rol.
 Smreczak Sebastyan, rol.
 Sopata Józef, rol. Zbludra.
 Smaga Jan, rol.
 Smaga Jakób, rol.
 Sikoń Józef, rol.
 Sewilski Paweł, rol.
 Sochacki Józef, rol.
 Stanisz Antoni, rol.
 Smoter Jan, rol.
 Smoter Jan, rol.
 Szpak Wawrzyniec, rol.
 Struś Jan, rol.
 Strug Wojciech, rol.
 Sroka Jan, rol.
 Sroka Sebastyan, rol.
 Świnka Jan, rol.
 Ślazyk Andrzej, rol.
 Ślazyk Jan, rol.
 Słowiak Piotr, rol.
 Szewczyk Walenty, rol. Starawieś.
 Smoter Franciszek, rol.
 Skrzatek Majcher, rol.
 Smoter Józef, rol.
 Smoter Jan, rol.
 Smoter Jakób i syn Jan, rol.
 Smoter Jan, rol.
 Smoter Wojciech, rol.
 Sowa Michał, rol.
 Stanisz Tomasz, rol.
 Serafin Józef i Antonina, rol.
 Smoleń Wojciech, rol.
 Stanisz Maciej, rol.
 Sądel Jan, rol.
 Sądel Jan, rol.
 Smoter Franciszek, rol.
 Smoter Jan, rol.
 Słowiak Maciej, rol.
 Sędzimir Piotr, rol.
 Setlak Wojciech, rol.
 Śliwa Józefa, rol.
 Śliwa Jan, rol.
 Sułkowski Jakób, rol.
 Smoter Józef, rol.
 Świerczek Jakób, rol.
 Stanisz Tomasz, rol.

Świerczyński Józef, rol.
 Smoleń Józef, rol.
 Ślazyk Marek, rol.
 Ślazyk Jan, rol.
 Świdorski Antoni, obyw. Limanow.
 Sajdak Jan, rol.
 Sewilski Błażej, rol.
 Śliwa Jan, rol.
 Sewiło Jan, rol.
 Skawińska Katarzyna
 Sułkowski Jędrzej, rol.
 Smoter Zofia, rol.
 Świerczyński Józef, rol.
 Szewczyk Jan, rol.
 Skrzekut Jan, rol.
 Szczygieł Wojciech, rol.
 Smoleń Józef, rol.
 Ślazyk Antoni, rol.
 Sewilski Karol, rol.
 Strug Józef, rol.
 Steindel Ludwik.
 Stachon Stanisł., wł. dobr. Roztoka.
 Stelmach Wojciech, rol.
 Sromek Piotr, rol.
 Stokłosa Marya, rol.
 Stokłosa Maciej, rol.
 Stożek Kazimierz, rol.
 Surdziel Józef, rol.
 Stachon Wawrzyniec, wł. dobr.
 Świerczek Franciszek, rol.
 Sojka Marcin, rol.
 Stanisz Piotr, rol.
 Ślazyk Jan, rol.
 Stachon Wojciech, rol.
 Śliwa Marya, rol.
 Śliwa Stanisław, rol.
 Ślusarczyk Marya, rol.
 Świerczek Jan, rol.
 Śliwa Melchior, rol.
Tokarczyk Jan, rolnik.
 Tomaszek Jakób i Rozalia, rol.
 Tokarczyk Sebastyan, rol.
 Turkiewicz Jan, rol.
 Tokarski Kazimierz i Julia, Tymbark.
 Tata Andrzej, rol. Starawieś.
 Trzupek Wojciech, rol.
 Trystuła Marcin, rol.
 Tomaszek Jan, rol.
 Tomaszek Antoni, rol.
 Tobias Jan, rol.

Tajduś Andrzej i Zofia, rol.
 Tow. Zaliczkowe w Limanowej.
 Trojanowski Marcin, rol. Lipowe.
 Tokarz Jan, rol.
 Talaska Błażej, rol.
 Tafel Jan, rol.
 Targanus Franciszek, rol.
 Tomera Jan, rol.
 Trzopek Jan i Marya, rol.
 Targanus Franciszek, rol.
 Trzajna Michał, rol.
 Trzajna Jan, rol.
 Trzajna Wincenty, rol.
 Tomasik Jan, rol.
 Twaróg Walenty, rol. Starawieś.
 Talaga Jan, rol.
 Talarczyk Bartłomiej, rol.
 Trzeciński Michał, rol.
Ubik Jan, rolnik.
 Ubik Józef, rol.
 Ubik Grzegorz, rol.
 Ubik Maryanna, rol.
 Uroń Szymon, rol.
Węglarz Wojciech, rolnik.
 Walter Wład., wł. dobr. Owieczka.
 Wikar Ignacy, rol. Tymbark.
 Wadowski Jakób, rol.
 Wąchała Jan, rol.
 Wiktor Józef, rol.
 Wróbel Tomasz, rol.
 Włodarczyk Maciej, rol.
 Wydra Józef, rol.
 Wójcik Franciszek, rol.
 Woźniak Michał, rol.
 Waligóra Jan, rol.
 Wątroba Michał, rol.
 Wątroba Wojciech, rol.
 Winter Emanuel, zastępca notar.
 w Limanowej.
 Wilczyński Jakób i Franciszka, rol.
 Wojcieszak Jan i syn Jakób, rol.
 Włodarczyk Marcin, rol.
 Wydra Franciszek, rol.
 Wydra Wojciech, rol.
 Węglarz Franciszek, rol.
 Wilczek Jan, rol.
 Wojtas Józef, rol. Mordarka.
 Wiewióra Józef, rol.
 Wnękowicz Józef, rol.

Wilczek Jan, rol.
Woźniak Antoni, rol.
Wójcik Józef, rol.
Wiewióra Jan, rol.
Wojtas Józef, rol.
Wierzycki Jan, rol.
Wielacha Tomasz, rol.
Wilczek Jan, rol.
Węglarz Jan, rol.
Wroński Wojciech, rol.
Wojtyczka Onufry, rol.
Wojtas Tomasz, rol.
Wilczek Józef, rol.
Węgrzyn Michał, rol.
Wojcieszak Jan, rol.
Wątroba Stanisław, rol.
Wilkoszewski Andrzej, rol.
Węgielnik Dawid, rol.
Woźniak Michał, rol.
Wójs Piotr, rol.

Węgrzyn Jakób, rol.
Węgrzyn Jędrzej, rol.
Wajda Szczepan, rol.
Wsolak Anna, rol.
Windak Jan, rol.

Zajac Józef, rol.
Zoń Sebastyan, rol. Starawieś.
Ziemianin Józef, rol.
Zelek Piotr, rol.
Załubski Józef, rol.
Zoń Wojciech, rol.
Zubrzycki Walery, burmistrz i aptekarz.
Zabierzewski Antoni, rol.
Zborowski Wojciech, rol. Tymbark.
Ziemianin Jan, rol.
Zieliński Jan.
Zapalik Maciej, rol.
Zajac Jan, rol.

Zelek Andrzej, rol.
Znamirowski Józef, rol.
Zoń Tomasz, rol. Starawieś.
Zajac Marcin, rol.
Zięba Tomasz, rol.
Zięba Maciej, rol.
Zieliński Jan, obyw. Limanowej.
Zimmerman Aron.
Zieliński Józef, obyw. Limanowej.
Ziemianin Marya, rol.
Ziemianin Adam, rol.
Załubski Józef, rol.
Złydasik Jan, rol.
Złydasik Błażej, rol.

Żuławski Kazim., wł. dóbr. Młynne.
Żelazny Jan, rol.
Żuk Helena Skarszewska, wł. dóbr.
Żak Piotr, rol.
Żurek Tomasz, rol.

D Y R E K C Y A :

Józef Mars.

Dyr. I.

Walenty Jaworski.

Dyr. II.

